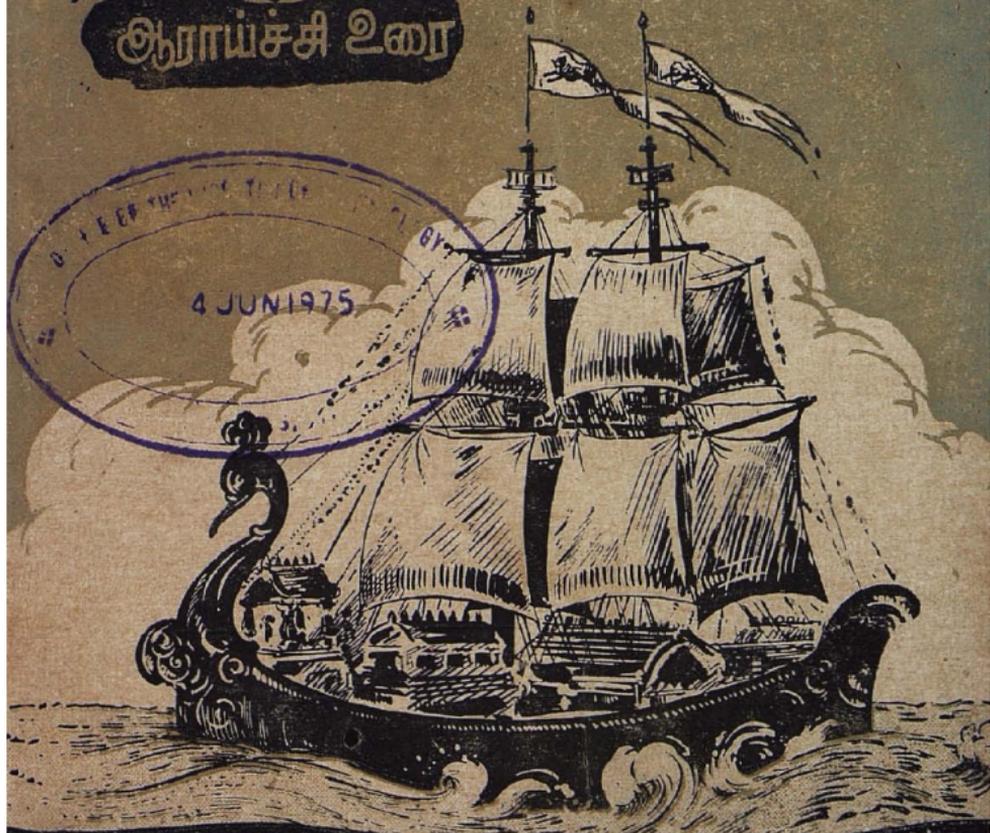

பட்டினப் பாலை

ஆராய்ச்சி உரை

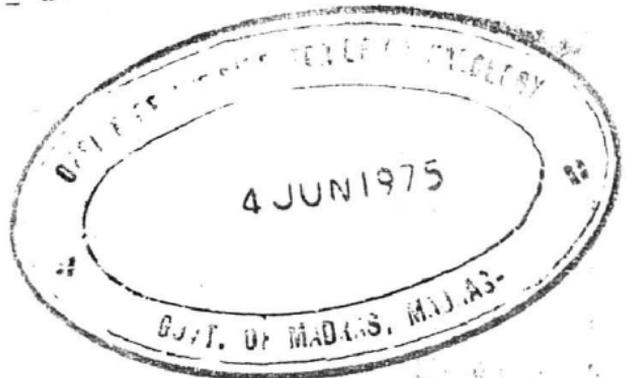
சாமி. சிதம்பரனார்

இலக்கிய நிலையம்

புத்தகப் பாலம்

ஆராய்ச்சி உரை

சாமி. சிதம்பரன்

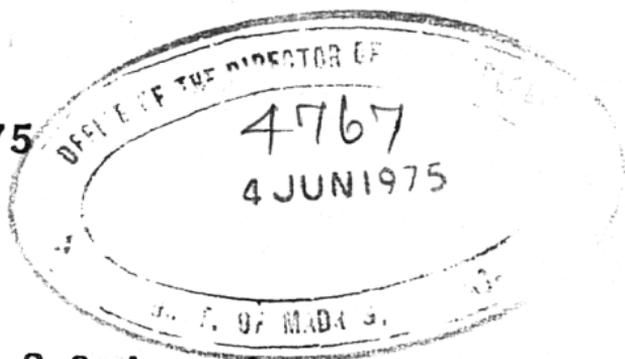
இலக்கிய நிலையம்

நெ. 9, சென்னை வடமேற்கு, 7வது தெரு, என்.என். 24

முதற் பதிப்பு : ஜனவரி, 1967

(C) Smt. SIVAKAMI CHIDAMBARANAR
No. 9, Sowrashttra Nagar, 7th St.,
MADRAS-24.

விலை : ரூ. 2-75

வெளியிடுபவர் :

திருமதி. சிவகாமி சிதம்பரனார்

இலக்கிய நிலையம்

9, செனராஷ்டிர நகர், 7-வது தெரு,
சென்னை-24

விற்பனை உரிமை :

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் பிரைவேட் லிமிடெட்.,
6, நல்லதம்பி செட்டி தெரு,
சென்னை-2.

அச்சிட்டோர் :

ஜீவோதயம் அச்சகம்,
சென்னை-5

பொருளடக்கம்

மதிப்புரை	...	
பதிப்புரை	...	
1. நூலின் சிறப்பு	...	5
2. காவிரியின் சிறப்பு	...	13
3. பாக்கத்தின் செல்வம்	...	21
4. சோறு சமைக்கும் இடங்கள்	...	30
5. செம்டவர் வினையாட்டு	...	38
6. சங்கமுகத்தின் சிறப்பு	...	45
7. உண்மை ஊழியர்கள்	...	55
8. கடை வீதி	...	64
9. கொடிநாட்டும் வழக்கம்	...	71
10. வீதிகளில் விளங்கும் செல்வம்	...	79
11. வேளாளர்கள்	...	86
12. கரிகாலன் வரலாறு	...	94
13. பாருலகைப் பாழாக்கும் போர்	...	101
14. கரிகாற் சோழன் வீர வாழ்வு	...	111

மதிப்புரை

சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியர்,
உயர்திரு. டாக்டர். மா. இராசமாணிக்கனார் அவர்கள்,
எம்.ஏ., எல்.டி. எம்.ஒ., எல்., பி.எச்.டி.,

பெரும்புலவர் சாமி. சிதம்பரனார் அவர்கள் எழுதியுள்ள 'பட்டினப்பாலை ஆராய்ச்சி' என்னும் நூலைப் படிக்கும் பேறு பெற்றேன். பட்டினப்பாலை என்பது கரிகாலன்மீது பாடப் பெற்ற 301 அடிகளைக் கொண்ட நெடும் பாடலாகும். அப் பாட்டில் சோழநாட்டுச்சிறப்பு, சோழநாட்டுத் தலைநகரான காவிரிப்பூம்பட்டினச் சிறப்பு, கரிகாலனுடைய வீரச்செயல்கள் முதலியன விரிவாக இடம்பெற்றுள்ளன. ஆதலால் அப் பாடல் முழுமையையும் படிப்பவரே இப்பிரிவுகளை உணர்தல் கூடும். ஏறத்தாழ ஆயிரத்தெண்ணூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பாடப்பெற்ற இப்பாடலில் கற்றவர்க்கே பொருள் விளங்கும் சொற்களும் இடம் பெற்றுள்ளன. ஆதலின், பொதுமக்கள் இப்பாட்டைப் படித்துத் தாமே பொருள் உணர்தல் எளிதன்று.

பொதுமக்கள் நலத்தை உளங்கொண்ட சாமி. சிதம்பரனார், பாட்டில் அமைந்துள்ள ஒவ்வொரு செய்தியையும்—காவிரியின் சிறப்பு, சோழநாட்டின் வளம், பாக்கத்தின் செல்வம் எனப் பல தலைப்புகளில் பிரித்துள்ளார்; ஒவ்வொரு தலைப்புக்கும்—முதலில் அத்தலைப்புக்குரிய அடிகள் குறிக்கும். பொருளைத் தெளிவுற எழுதியுள்ளார்; பின்பு செய்யுள் அடிகளைக் கொடுத்து, அவற்றின் கீழ்த் தெளிவான பதவுரையும் கருத்துரையும் வழங்கியுள்ளார். இம்முறை பெரிதும் வரவேற்கத் தகும். நடைமிகவும் எளிமை வாய்ந்தது; சிறிய வாக்கியங்களைக் கொண்டது.

இந்நூல் சங்ககாலச் சோழநாட்டுப் பேரரசனான கரிகாலன் சிறப்பையும் அவனது கோநகரமான காவிரிப்பூம்பட்டினத்து சிறப்புற்ற வளத்தையும் சோனாட்டவர் நாகரிகத்தையும் பண்பாட்டையும் நன்கு விளக்கவல்லது. அவ்விளக்கம். சாமி. சிதம்பரனார் கையாண்டுள்ள எளிய நடையாலும் விளக்கும் முறையாலும் மேலும் நன்கு புலனாகும் என்பது உறுதி.

சாமி. சிதம்பரனார் தமிழ்ப் பெரும் புலவர்; பண்டைத் தமிழ் நூல்களைப் பழுதறப் படித்தவர்; காலத்திற்கு ஏற்ற முறையில் அரிய செய்திகளை எளிய முறையில் தெளிவுறக் கூறுவதில் திறமை மிக்கவர். அப்பெரியார் எழுதியுள்ள இலக்கிய ஆராய்ச்சி நூல்கள் பலவாகும். அவை அனைத்தையும் படித்துப் பயன்பெறுதல் தமிழ் மக்களது கடமையாகும்.

சென்னை.
12-12-66

மா இராசமாணிக்கனார்.

பதிப்புரை

‘இலக்கிய நிலைய’ வெளியீடாக புத்தாண்டில் தமிழ் மக்களுக்கு ‘பட்டினப்பாலை ஆராய்ச்சி’ என்ற இந்த சிறந்த நூலை வழங்குகிறோம். பட்டினப்பாலை, சங்க இலக்கியமான பத்துப்பாட்டில் ஒன்று. இதற்கு முன்கம்பன் கண்ட தமிழகம் தொல்காப்பியத் தமிழர், பத்துப்பாட்டும் பண்டைத் தமிழரும், எட்டுத் தொகையும் தமிழர் பண்பாடும், பதினெண் கீழ் கணக்கும் தமிழர் வாழ்வும், சிலப்பதிகாரத் தமிழகம், மணிமேகலைக் காட்டும் மனிதவாழ்வு, இலக்கியச் சோலை, திருக்குறள் பொருள் விளக்கம் வள்ளுவர் வாழ்ந்த தமிழகம் ஆகிய பழைய இலக்கிய வரிசைகளில் உள்ள பல நூல்களுக்கு என்கணவர் சாமி. சிதம்பரனார் அவர்கள் எழுதிய அருமையான விளக்கவுரைகள் நூல் வடிவில் வெளி வந்திருப்பதை அறிந்திருக்கலாம்.

நாம் இப்போது வெளியிட்டிருக்கும் பட்டினப்பாலை ஆராய்ச்சி நூல் பதினான்குத் தலைப்புகளில் அருமையாக ஆராய்ச்சிசெய்து எளிய நடையில் எழுதியிருக்கிறார்கள். சோழப்பேரரசர்களில் தலைசிறந்த கரிகாற் சோழன் திரை கடலில் நாவாய்கள் பலவற்றைச் செலுத்தி, சங்க முறையை ஒழுங்காக ஏற்படுத்தி, வெளி நாடுகளுடன் வாணிபத் தொடர்பு ஏற்படுத்தி தமிழகத்துக்கு உலகப்புக்கழை ஏற்படுத்தியவன் கரிகால் பெருவளத்தான் அவன் ஆண்ட சோழப்பேரரசின் தலைநகராக விளங்கியது காவிரிப்பூம்பட்டினம். கரிகால் சோழனுடையவும், காவிரிப்பூம்பட்டினத்தினுடையவும் பெருஞ்சிறப்பைச் சொல்வது பட்டினப்பாலை. நல்விசைப் புலவர் உருத்திரன் கண்ணனார் பாடியுள்ள இப்பாடலை என் கணவருடைய அறிய ஆராய்ச்சியுரையுடன் நூல் வடிவில் வெளியிடுவதில் நான் பெருமைப்படுகிறேன்.

என் கணவர் எழுதிவைத்துள்ள நூல்களையெல்லாம் எப்படியாவது நூல்வடிவில் கொண்டுவந்து தமிழ் மக்களுக்கு தந்துவிட வேண்டும் என்பதே என் இலட்சியம். இதற்கு முன் வெளியிட்டுள்ள நூல்களை வாங்கி ஆதரவு காட்டிய தமிழ்மக்கள் இந்த ஆராய்ச்சி நூலையும் அடுத்துவரும் “நான்மணிக்கடிகை”, “குறுந்தொகைப் பெருஞ்செல்வம்” என்ற நூல்களையும் வாங்கி ஆதரவுதர வேண்டுகிறேன்.

இந்நூலுக்கு மதிப்புரை தந்து உதவிய சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியர் உயர்திரு டாக்டர் மா. இராசமாணிக்கனார் எம்.ஏ., எல்.டி.எம்.ஓ.எல்., பிஎச்.டி., அவர்களுக்கு எமது உளமார்ந்த நன்றி என்றும் உரியதாகும்.

நூல் விற்பனை உரிமை ஏற்று எமக்கு ஊக்கமளிக்கும் தியூ செஞ்சுரி புக ஹவுஸ் ஸ்தாபனத்திற்கு எமது நன்றி வணக்கம் !

இந்நூல் ஆசிரியரின் மேற்பார்வையிலேயே அச்சாகி வெளிவந்திருக்குமானால் அவர்கள் பதிப்பு அனுபவத்தாலும் நூலாராய்ச்சித் திறத்தாலும் எவ்வளவோ திருத்தமும், உயர்வும் பெற்றிருத்தல்கூடும். அப்படிக்கில்லா நிலையில் அறிஞர் பெருமக்கள் இப்பதிப்பில் காணும் பிழை, குற்றங்களை அன்புகூர்ந்து எடுத்துரைப்பார்களானால் அடுத்தப்பதிப்பில் திருத்தமுடன் பதிப்பிக்க பேருதவியாக இருக்கும்.

அன்புள்ள

சிவகாமி சிதம்பரனார்

இலக்கிய நிலையம் }
சென்னை-24. }

கம்ப ராமாயணம்

(தொகுப்பு)

இராமாயணம், தமிழ் நாட்டு இலக்கிய மணிகளில் தலை சிறந்த மாணிக்கமாக மதிக்கப்படுகிறது. ஆசிரியர் சாமி. சிதம்பரனார் கம்பனின் காவியத்தை நன்கு பயின்று ஆராய்ந்து தொகுத்துள்ளார். ஆசிரியர் 25 ஆண்டுகளாக உழைத்து இத்தொகுதியை உருவாக்கியுள்ளார்கள். ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் அடியில் எளிமையும், தெளிவும் கூடிய சிறந்த நடையில் அரிய குறிப்புரையும் பொருள் முடிபுகளும் எழுதியுள்ளார். அருஞ்சொற்பொருள், கதைக் குறிப்புகள், தொடர்களுக்கு விளக்கம், பொருள் முடிவு, உவமை முதலிய அணிவகைகளை விளக்குதல், சிற்சில பாடபேதங்களை விளக்கும் சில சிறப்புகள் முதலியன சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இதில் 6 காண்டங்களும் அடங்கியது. நல்ல தாளும் அழகான முத்துப்போன்ற அச்சும், கெட்டியான முழுக் காலிக்கோபைண்டும் இந்நூலை மேலும் செய்வதாகத் திகழ்கிறது. தமிழக முதல் அமைச்சர், பேராசிரியர்கள், எழுத்தாளர்கள், பத்திரிகைகள் முதலிய அனைவரின் பாராட்டலையும் பெற்றது.

விலை : ரூ. 22-00

பழந்தமிழர் வாழ்வும் வளர்ச்சியும்

இந்நூல் பண்டையத் தமிழர்களின் சமயம், தெய்வ வழிபாடு, உணவுவகை, சூலம், நம்பிக்கைகள், பெண் உரிமை சமுதாயப்பணி அறம், பண்பாடு முதலியவைகளைப் பற்றி தொல்காப்பியம், திருக்குறள், முல்லைப்பாட்டு, குறுந்தொகை, நற்றிணை, சிறுபாளுற்றுப்படை, அகநானூறு புறநானூறு முதலிய பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் கண்ட உண்மைகளைக் கொண்டு தேனினும் இனிய தீந்தமிழில் தீட்டப்பட்டிருக்கிறது.

விலை ரூ 4-00

பட்டினப்பாலை ஆராய்ச்சி

நூலின் சிறப்பு

சங்க நூலாகிய பத்துப் பாட்டுள் ஒன்பதாவது பாட்டு பட்டினப்பாலை. இது 301 வரிகளைக் கொண்ட ஒரே பாட்டு.

தமிழிலே முதற் பாக்கள் நான்கு வகை. அவை வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா என்பன. வெண்பாவில் பலவகையுண்டு. ஆசிரியப்பாவில் பலவகையுண்டு. கலிப்பாவில் பலவகையுண்டு வஞ்சிப்பாவில் இருவகையுண்டு.

இந்த ஒவ்வொரு பாக்களுக்கும் இனப் பாக்கள் உண்டு. அவை தாழிசை, துறை, விருத்தம் என்பன. வெண்பாவின் இனங்களுக்கு வெண்டாழிசை, வெண்டுறை, வெளிவிருத்தம் என்று சொல்லப்படும். இவ்வாறே கலிப்பா, ஆசிரியப்பா, வஞ்சிப்பா ஆகியவைகளுக்கும் தாழிசை, துறை, விருத்தம் என்ற இனங்கள் உண்டு. இந்த இனப் பாக்களும் பலவகையாக விரி

யும். இவ்வாறு தமிழ் பாடல் வகைகளை விரித்து நோக்கினால் அவை நூற்றுக்கு மேற்பட்டவை. வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா என்னும் நான்கு பாக்களும் இரண்டே வகையில் அடங்கிவிடும் என்பது தொல்காப்பியர் கொள்கை வெண்பாவின் ஓசையும், கலிப்பா வெண்பாவினுள் அடங்கும். ஆசிரிய பாவின் ஓசையும், வஞ்சிப்பாவின் ஓசையின் ஒத்து வருவன. ஆதலால் வஞ்சிப்பா ஆசிரியப்பாவினுள் அடங்கும். பா—பாட்டு.

பட்டினப்பாலையின் செய்யுள் ஆசிரியப்பா. ஆனால் அதன் வரிகளில் பெரும்பாலானவை வஞ்சிப்பாவின் அடிகளாக இருக்கின்றன. வஞ்சிப்பாவின் அடிகள் விரவி யிருந்தாலும் ஆசிரியப்பாவின் ஓசைகொண்டதே இந்தப் பாட்டு.

பட்டினம்; காவிரிப்பூம்பட்டினம். இது சோழ நாட்டின் பழம்பெரும் நகரம். தலைநகரம் துறைமுகப் பட்டினம். இது சென்னை மாகாணத்தில், தஞ்சை வட்டாரத்தின் கீழ்க்கோடியிலே காவிரி நதி கடலோடு கலக்கும் இடத்தில் உள்ளது. இப்பொழுது இது ஒரு சிறிய ஊர். ஏறக்குறைய ஆயிரத்தைநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் இந்த நகரம் கடலிலே மூழ்கிவிட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஐம்பெருங்காப்பியங்களில் ஒன்றான மணிமேகலையில் காவிரிப்பூம்பட்டினம் கடலில் மூழ்கிய செய்தி காணப்படுகிறது.

பாலை என்பது பாலைத்திணை. பிரிவைப் பற்றிக் கூறுவது பாலைத்திணை. கணவன் தன் மனைவியை விட்டுப் பிரிந்துபோவது—அல்லது பிரிந்து போக

நினைப்பது - அல்லது பிரிந்துபோக வேண்டுமே என்று எண்ணி வருந்துவது. இவை பாலைத்திணையில் அடங்கும். கணவன் தான் பொருள் தேடப் பிரிந்து செல்வதைத் தன் மனைவிக்கு அறிவிப்பதும், அதை அவள் தடுப்பதும் பாலைத் திணையில் அடங்கும்.

பட்டினப்பாலை என்பது பட்டினம்-பாலை என்ற இரண்டு சொற்களைக் கொண்ட ஒரு தொடர். “பட்டினத்தின் சிறப்பைக் கூறிப் பிரிவின் துன்பத்தை உணர்த்துவது” என்பது இதன் பொருள்.

பாட்டின் அமைப்பு :

பொருள் தேடப் பிரிந்து செல்ல நினைக்கின்றான் ஒரு தலைவன். பிரிந்து சென்றால் தன் காதலியின் நிலைமை என்ன ஆகும்? அவள் தன் பிரிவைப் பொறுத்துக்கொண்டிருப்பாளா? தான் திரும்பும்வரையிலும் அவள் உயிர்கொண்டு உறைவாளா? என்ற ஐயங்கள் அவன் உள்ளத்திலே எழுந்து அவனை வாட்டுகின்றன. பிரிந்து சென்றால் தானும் மன அமைதியோடு சென்ற இடத்தில் செயலாற்ற முடியாது. வேதனையோடுதான் செயலாற்றவேண்டும்; வேதனையுடன் செய்யும் செயலிலே வெற்றி காண முடியாது. ஆகையால் பிரிந்து சென்றால் தன் காதலிக்குத் துன்பந்தருவதோடு தானும் துன்புற வேண்டியது தான் என்று நினைக்கின்றான். இதனால் அத்தலைவன் கீழ்வரும் முடிவுக்கு வருகின்றான்.

“நான் பிரிந்து செல்ல நினைக்கும் காட்டுமார்க்கம், கரிகாற்சோழன் தன் பகைவர்களின்மேல் வீசிய வேற்படையைக் காட்டினும் கொடுமையானது. என் காதலி

யின் பெரிய மெல்லிய தோள்கள் அந்தக் கரிகாற்
சோழனுடைய செங்கோலைக் காட்டினும் குளிர்ச்சியைத்
தருவன. (நன்மையை, இன்பத்தை தருவன) ஆத
லால் நீங்காத சிறப்பினையுடைய காவிரிப்பும்
பட்டினமே கிடைப்பதாயிருந்தால்கூட என் காதலியை
விட்டுப் பிரிந்து வரமாட்டேன். என் மனமே! பிரிந்து
போகவேண்டும் என்று எண்ணுவதை மறந்துவிடு’.

இதுதான் அந்தத் தலைவன் செய்யும் முடிவு. இது
தான் பட்டினப்பாலையில் உள்ள அகட்பொருட்
கருத்து. இதனை -

“ திருமா வளவன்
தெவ்வர்க்கு ஓக்கிய
வேலினும் வெய்ய கானம் ;
அவன், கோலினும் தண்ணிய
தடம்மெல் தோளே .

(ஆகையால்)

முட்டாச் சிறப்பின்
பட்டினம் பெனுறும்
வார்இரும் கூந்தல்
வயங்கிழை ஒழிய
வாரேன் வாழிய நெஞ்சே .”

என்று வரும் பட்டினப்பாலை அடிகளால் அறியலாம்.

நூலின் பொருள் :

காவிரியாற்றின் சிறப்பு ; சோழநாட்டின் நில
வளம் ; காவிரிபூம்பட்டினத்தின் சுற்றுப்புறங்களின்
செழிப்பு ; காவிரித் துறையின் காட்சி ; செம்படவர்
களின் வாழ்க்கை ; பொழுதுபோக்கு இவைகளை இந்
நூலிலே விரிவாகக் காணலாம்.

காவிரிப்பூம்பட்டனத்திலே அக்காலத்தில் நடைபெற்ற வியாபாரம் ; அந்நகரத்திலே குவிந்திருந்த செல்வங்கள் ; அங்கு நடைபெற்ற ஏற்றுமதி இறக்குமதி வாணிகம் : வாணிகரின் நடுநிலைமை ; பண்டங்களைப் பாதுகாக்கும் முறை இவைகளையெல்லாம் இந்நூலிலே காணலாம்.

இந்த நகரத்தின் தலைவனாகிய கரிகாற்சோழனுடைய பெருமை, வீரம், கொடை முதலியவற்றையும் இந்நூல் எடுத்துக்காட்டுகிறது.

இந்நூல் பாலைத்திணை என்னும் அகப்பொருளைப் பின்பற்றியதாயினும் புறப்பொருட் செய்திகளே இதில் மிகுதியாகக் காணப்படுகின்றன. பட்டினப்பாலையை மேலெழுந்தவாரியாகப் படிப்போரும் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் பெருமையைக் கூறுவதற்கும், கரிகாற்சோழனுடைய மாண்பை விளக்குவதற்குமே இந்நூல் எழுதப்பட்டது என்று உணர்வர்.

கரிகாற்சோழன் :

பட்டினப்பாலையில் குறிப்பிட்டிருக்கும் கரிகாற்சோழன் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னே வாழ்ந்தவன். காவிரிப்பூம்பட்டினமே இவனுடைய தலைநகரம்.

இவன் இளைஞராயிருந்தபோது பகைவரால் பிடிக்கப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்பட்டான். எப்படியோ இவன் சிறையிலிருந்து தப்பிச் சென்றுவிட்டான். தனக்குரிய அரசாட்சியையும் கைப்பற்றிவிட்டான். பிறகு தன் பகைவர்களின்மேல் படை திரட்டிச் சென்று அவர்களையெல்லாம் வீழ்த்தி வெற்றிபெற்றான். இச்

செய்தி பட்டினப்பாலையின் இறுதிப் பகுதியிலே கூறப்படுகின்றது.

இவனைப்பற்றி இன்னும் பல செய்திகள் வழங்குகின்றன. அவைகள் வருமாறு :—

கரிகால் சோழன் சிறுவனாயிருந்த போது அவனைக் கொல்ல அவனுடைய பகைவர்கள் சூழ்ச்சி செய்தனர். அவனிருந்த இல்லத்திற்குத் தீ வைத்து விட்டனர். கரிகாலன் அஞ்சாமல் தீயினின்றும் வெளி வந்து தப்பித்துக் கொண்டான். அவன் தீயிலிருந்து வெளிவரும் போது அவனுடைய கால் தீப்பட்டுக் கரிந்து போயிற்று. இதனால் தான் இவனுக்குக் கரிகாற் சோழன் என்று பெயர் வந்தது.

இவன் வெண்ணி யென்னும் ஊரின் பக்கத்திலிருந்த போர்க்களத்தில் சேரமான் பெருஞ்சேரலாதன் என்பவனோடு போர் செய்தான். அவனை வென்றான். அதே போர்க்களத்தில் சேரலாதனுக்குத் துணையாக வந்த ஒரு பாண்டியனையும் எதிர்த்துப் போர் செய்து வென்றான். ஆகவே பாண்டியன், சேரன் இருவரையும் வென்றவன் இவன்.

இவன் இமயமலை வரையிலும் படையெடுத்துச் சென்றான். இடையில் உள்ள மன்னர்களை யெல்லாம் வென்றான். இமய மலையிலே புலி முத்திரையிட்டான். புலிக் கொடியையும் நாட்டினான்.

இவன் இளைஞனாயிருக்கும் போது இராவர் இவனிடம் தங்கள் வழக்கை முறையிட்டுக் கொள்ள வந்தனர். அவர்கள் இவனைப் பார்த்ததும் “இந்தச் சிறுவன் எப்படி உண்மை தெரிந்து நீதி கூறுவான்” என்று ஐயுற்றனர். உடனே இவன் வயதானவனைப் போல

வேடம் பூண்டு வந்து அவர்கள் வழக்கைக் கேட்டுத் தீர்ப்புக் கூறினான். இவன் தீர்ப்பு ஒழுங்கானது தான் என்று அவர்கள் ஒப்புக் கொண்டதும் தன் வேடத்தைக் கலைத்தான். வழக்குறைத்தோர் இவன் அறிவைக் கண்டு வியந்தனர்.

இவ்வாறு கரிகாற் சோழனைப் பற்றிப் பலகதைகள் வழங்குகின்றன. பழமொழி, பொருநர் ஆற்றுப் படை, புற நானூறு, சிலப்பதிகாரம் முதலியவைகளிலே இவ்வரலாறுகளைக் காணலாம்.

இந்தக் கரிகாற் சோழன் தமிழன்பன், தமிழ்ப் புலவர்களை ஆதரித்தவன், இரும்பிடர்த் தலையார் என்னும் புலவர் இவனுக்கு தாய் மாமன். பட்டினப் பாலையைப் பாடிய புலவருக்கு பதினாறு நூருயிரம் பொன் பரிசளித்தான் என்ற செய்தி இவனுடைய தமிழ்ப்பற்றை விளக்குவதாகும்.

ஆசிரியர் வரலாறு

இந்தப் பட்டினப் பாலையை இயற்றிய ஆசிரியர் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார் பத்துப்பாட்டில் உள்ள பெரும்பாணாற்றுப்படை என்னும் பாட்டின் ஆசிரியரும் இவர் தான். பெரும்பாணாற்றுப்படை தொண்டைமான் இளந்திரையன் என்னும் அரசன் மீது பாடப்பட்டது. பட்டினப்பாலை கரிகாற் சோழன் மீது பாடப்பட்டது. ஆகவே இப்புலவர் கரிகாலன். இளந்திரையன் என்ற இரண்டு மன்னர்களின் அன்புக்கும் உரிய வராக வாழ்ந்தார் என்பதை அறியலாம்.

இப்புலவரின் வரலாற்றை அறிவதற்கான சான்றுகள் ஒன்றும் இல்லை. கடியலூர் என்பதை இவர்

பிறந்த ஊராகக் கருதுகின்றனர். இவ்வூர் எது என்பது விளங்கவில்லை. இவர் தொண்டைமானையும், சோழனையும் பாடியிருப்பதால் இந்த ஊர் சோழநாட்டிலோ, அல்லது தொண்டை நாட்டிலோதான் இருக்க வேண்டும் என்று எண்ணுகின்றனர்.

உருத்திரன் என்பது இவருடைய தந்தை பெயராக இருக்கலாம். பண்டை காலத்தில் தந்தை பெயரையும் தன் பெயரோடு ஒட்டி வைத்துக் கொள்வது வழக்கம். அதை ஒட்டியே இவரும் கண்ணனார் என்னும் தன் பெயருடன் உருத்திரன் என்னும் தந்தை பெயரையும் இணைத்து வைத்துக்கொண்டார் என்று எண்ணுவதில் தவறில்லை.

இப் புலவர் கூறியிருக்கும் இயற்கை நிகழ்ச்சிகளும், உவமைகளும் அப்படியே படம் பிடித்துக் காட்டுவது போல் காணப்படும். தமிழ் நாட்டின் பெருமை, தமிழர் நாகரீகத்தின் உயர்வு, தமிழர்களின் வீரம் பண்பாடு இவைகளை யெல்லாம் இந்தப்பட்டினப் பாலையிலே காணலாம்.

மறைந்து போன காவிரிப்பூம்பட்டினத்தை நம் மனக் கண்ணால் இந்தப் பட்டினப்பாலையிலே பார்க்கலாம். இனி கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார் பாட்டிலே புகுந்து அந்தப் பட்டினத்தைப் பாப்போம்.

காவிரியின் சிறப்பு

சோழ நாட்டின் சிறப்பிற்குக் காரணம் காவிரி ஆறுதான். காவிரி நாடு என்பதே சோழ நாட்டிற்கு ஒரு பெயர். “காவிரி புரக்கும் நாடு” என்பது புலவர் புகழ்மொழி. காவிரிக்குப் “பொன்னி” என்பது ஒரு பெயர். காவிரி யாற்று மணலிலே பொன் மின்னுவதை இன்றும் காணலாம். பொன்னி பாயும் நாட்டுக்குப் பொன்னி நாடு என்றே பெயர் சொல்லி விட்டனர். “பொன்னியின் செல்வன்” “காவிரி புரக்கும் நாடு கிழ வோன்” என்பவை சோழனைக் குறிக்கும் பெயர்கள்.

காவிரி பாயாவிட்டால் சோண்ட்டிற்குச் சிறப்பில்லை “சோனாடு சோறுடைத்து” என்று புகழ்பெற முடியாது. தஞ்சை மாவட்டம் தென்னாட்டின் நெற்களஞ்சியமாக விளங்க முடியாது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் தவழ்ந்தோடும் அத்தனை ஆறுகளும் காவேரியின் கிளைகள் தான். ஆறுகளுக்குப் பெயர்கள் வெவ்வேறாக இருந்தாலும் அவைகளில் ஓடும் நீர் காவேரியின் நீரே தான்

ஒரு நாட்டைப் பற்றிக் கூற வேண்டுமானால் அந்நாட்டின் உயர்வுக்குக் காரணமாயிருப்பதையே முதலிற் கூற வேண்டும். இதுவே மரபு. காவிரிப்பூம் பட்டினத்தைப் பற்றிச் சொல்லப் புகுந்த கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார் முதலில் சோழ நாட்டைக் குறிப்பிடுகிறார். சோழநாட்டைக் குறிப்பிடும் போது அதன்

செல்வச் செழிப்புக்குக் காரணமான காவிரியாற்றின் பெருமையைப் பேசுகிறார்.

பட்டினப் பாடையின் முதல் எடுப்பே காவிரியாற்றின் மாண்பு தான். அதன் வற்றாத நீரோட்டத்தைப் பற்றி வாயாரப் புகழ்கிறார் ஆசிரியர்.

“வெள்ளி யென்னும் நட்சத்திரம் கீழ்த்திசையிலிருந்து மேற்றிசைக்குச் செல்லும் இயல் புடையது. இது தன் இயல்பு, மாறி, திசை கெட்டு, வடக்கேயிருந்து தெற்கே போகுமானால் மழை பெய்யாது. வானம் வறண்டு போகும். மழை பெய்யாவிட்டால் மழைத்துளியை உணவாகக் கொள்ளும் வானம் பாடிப் புள்ளும் வாட்ட மடையும்; பாடாது ஒழியும். இத்தகைய வானம் பொழியாத வறட்சிக் காலத்திலும் காவிரியாறு நீர் வற்றாது, மேற்றிசைக் குடகு மலையிலே பிறந்து கீழ்த்திசைக் கடலிலே பாயும். அந்தக் காவிரியின் நீர் சோழ நாடுமங்கும் பரவி வயல்களிலே பாய்ந்து அங்கே பொன்னைக் குவிக்கும்.”

1 முதல் 7 வரை யுள்ள வரிகளிலே இப் பொருளைக் கூறுகிறார் ஆசிரியர். முதலில் காவிரியாற்றைக் கூறியிருப்பதற்குக் காரணம் நீர் வற்றாத நதிக் கரைகளில் உள்ள நகரங்களே சிறந்தவை; நாகரீகம் வாய்ந்தவை; அவைகள் பழமையானவை; என்பதை நினைவூட்டுவதற்கே போலும்.

வசையில் புகழ் வயங்கு வெண் மீன்
திசை திரிந்து தெற்கு ஏகினும்,
தற் பாடிய

தளி யுணவின்

புள் தேம்பப்
 புயல் மாறி
 வான் பொய்ப்பினும்,
 தான் பொய்யா
 மலைத் தலைய
 கடற் காவிரி

7. புனல் பரந்து
 பொன் கொழிக்கும்

வசை இல் புகழ்—குற்றமில்லாத புகழுடன். வயங்கு வெண் மீன்—விளங்குகின்ற வெள்ளி (சுக்கிரன்) என்னும் கட்சத்திரம். திசை திரிந்து—தான் வழக்கமாகச் செல்லும் திசைமாறி. தெற்கு ஏகினும்—வடக்கிலிருந்து தெற்கேசென்றாலும். தன்பாடிய—தானேபாடி கொண்டு திரியும். தளி உணவின் புள்—மழைத்துளியினை உணவாகக் கொள்ளும் வானம்பாடிப் பறவை தேம்ப—வருந்தும்படி, புயல் மாறி—மேகம் மறைந்து வான் பொய்ப்பினும்—மழை பெய்யாமல் வறண்டு போனாலும். தான் பொய்யா—காவிரியாறு தான் நீர் வற்றாது. மலைத் தலைய—மேற்கில் உள்ள குடகு மலையிடத்திலே பிறந்து கடல் காவிரி—கிழக்குக் கடலிலே பாயும் காவிரியாறு. புனல் பரந்து—அதன் நீர் கழனி களிலே நிறைந்து பொன் கொழிக்கும்—பொன்னைக் குவித்துக் கொண்டிருக்கும்.

இதனால் காவிரியாறு என்றும் வற்றாது நீர்ப்பெருக்குடைய ஜீவநதி என்பதையும், சுக்கிரன் என்னும் கிரகம் திசை மாறினால் மழை பெய்யாது என்பது பண்டை வானநூலார் கொள்கை எனபதையும் அறியலாம். பண்டைத் தமிழர்கள் வானநூல் அறிந்தவர்கள் என்பதையும் காணலாம்.

சோழ நாட்டின் வளம்

அடுத்து 8 முதல் 19 வரையிலும் உள்ள 12 வரிகளிலே அந்தக் காவிரி நீர் பாய்வதனால் விளைந்திருக்கும் பலனைக் காணலாம். நீர் பாயும் நிலத்திற்கு மருத நிலம் என்று பெயர். சோழ நாடே பெரும்பாலும் மருத நிலந்தான். ஆகவே இந்தப் பன்னிரண்டு வரிகளும் சோனாட்டு மருத நிலச் செழிப்பைச் சொல்லுவதாகவே கொள்ளலாம். பன்னிரண்டு வரிகளிலேயே சோழ நாட்டு நீர் வளத்தையும், நிலவளத்தையும் பட்டினப் பாலை ஆசிரியர் எடுத்துக் காட்டுகிறார்:

“ அங்கே வயல்கள் தரிசாகக் கிடக்கவில்லை. என்றும் விளைந்து கொண்டே யிருக்கின்றன. பயிர்த் தொழில் எப்பொழுதும் முட்டின்றி முறையாக நடந்து கொண்டே யிருக்கிறது. அங்கே, கரும்பை ஆலையில் ஆட்டிச் சாறு பிழிந்து, காய்ச்சுகின்ற கொட்டில்கள் பல இருக்கின்றன.

கருப்பஞ்சாற்றைக் காய்ச்சுகின்ற கொட்டில்களிலிருந்து வரும் தீப் புகையின் வெப்பத்தினால், பக்கத்து வயல்களிலே மலர்ந்திருக்கும் நெய்தற் பூக்கள் அழகு கெட்டு வாடிப் போகின்றன.

எங்கும் நெற்கூடுகள் உயரமாகக் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. வயல்களிலே விளைந்திருக்கும் நெற்கதிரை மேய்ந்து வயிறு பெருத்த எருமைக் கன்றுகள் அந்த நெற்கூடுகளின் நிழலிலே படுத்து உறங்குகின்றன.

குலை குலையாய்க் காய்த்திருக்கும் தென்னை மரங்கள்; தார் போட்டிருக்கும் வாழை மரங்கள்; நிறையக் காய்த்திருக்கும் பாக்கு மரங்கள்; மாமரங்கள்; பனை

மரங்கள்; மஞ்சள், சேம்பு, இஞ்சி முதலிய செடிகள்; இவைகள் செழிப்பாக வளர்ந்திருக்கின்றன.''

8. விளைவு அரு வியன் கழனிக்,
கார்க் கரும்பின் கமழ் ஆலைத்
தீத் தெறுவில் கவின் வாடி
நீர்ச் செறுவின் நீள் நெய்தல்
பூச் சாம்பும் புலத்து ஆங்கண்
காய்ச் செந்நெல் கதிர் அருந்தும்
மோட்டெருமை முழுக் குழவி
கூட்டு நிழல் துயில் வதியும்
கோட்டெங்கின் குலை வாழைக்
காய்க் கமுகின் கமழ் மஞ்சள்

19. முதற் சேம்பின் முளை யிஞ்சி

விளைவு அரு—எப்பொழுதும் விளைந்து கொண்டே யிருக்கும். வியன் கழனி—பெரிய வயல்கள் நிறைந்திருக்கின்றன,

கார்க் கரும்பின் கமழ்—கருமையான கருப்பஞ்சாற்றைக் காய்ச்சுவதனால் வாசனை வீசுகின்ற. ஆலைத்—கரும்பாலைக் களத்தில் உள்ள கொட்டில்களிலிருந்து வரும் தீயின். தெறுவின்—சூட்டினால். கவின் வாடி—அழகு கெட்டு. நீர்ச் செறுவின்—நீர் நிறைந்த வயல்களில் உள்ள. நீள் நெய்தல் பூ சாம்பும்—நீண்ட நெய்தல் மலர்கள் வாடும்.

புலத்து ஆங்கண்—அவ்விடத்திலே. காய்ச் செந்நெல் கதிர் அருந்தும்—விளைந்திருக்கும் செந்நெற்கதிர்களை மேயும். மோட்டு—பெரிய வயிற்றையுடைய எருமை முழுக் குழவி—எருமையின் முதிர்ந்த கன்று

கள். கூட்டு நிழல் துயில் வதியும்—நெற் கூட்டின் நிழல்களில் தூங்கிக் கொண்டிருக்கும்.

கோள் தெங்கின்—குலைகளைக் கொண்டிருக்கும் தென்னை மரங்களையும். குலை வாழை—தார் போட்டிருக்கும் வாழைகளையும், காய் கமுகின்—காய்த்திருக்கும் பாக்கு மரங்களையும். கமழ் மஞ்சள்—வாசனை வீசும் மஞ்சட் செடிகளையும், இனமாவின்—பல வகையான மாமரங்களையும். இணர் பெண்ணை கொத்தாகக் காய்த்திருக்கும் பனை மரங்களையும். முதல் சேம்பின் அடியிலே கிழங்கையுடைய சேப்பஞ் செடிகளையும், முளை இஞ்சி—முளைத்திருக்கும் இஞ்சிச் செடிகளையும் அங்கே காணலாம்.

காவிரியாறு பாய்வதனால்தான் இத்தகைய வளங்கள் நிறைந்திருக்கின்றன என்பதே ஆசிரியர் கருத்து. நீரில்லாவிடத்தில் இந்த வளங்களைக் காண்பது அரிது.

சோழ நாட்டிலே எப்பொழுதும் தான்யம் விளையும். அங்கே கரும்பாலைகள் உண்டு. செந்நெல் சத்து நிறைந்த நெல்லாகும். சோழ நாட்டில் சோற்றுப் பஞ்சமே யில்லை. எங்கு பார்த்தாலும் நெற்கூடுகள் கட்டப் பட்டிருக்கின்றன. நெற்கூடுகளை இக் காலத்தில் சேர் என்று சொல்லுவர். வைக்கோலினாலேயே வட்ட வடிவமாய்—உயரமாய்க் கட்டி அதனுள் நெல்லைக் கொட்டி வைப்பது வழக்கம். இதற்கே சேர் என்றும் கூடும் என்றும் பெயர்.

தென்னை, வாழை, பாக்கு, மா, பனை முதலிய மரங்களும், மஞ்சள், சேம்பு, இஞ்சி முதலிய செடிகளும் சோழ நாடெங்கும் நிறைந்திருக்கின்றன. அந்த

நாட்டில் தண்ணீர்ப் பஞ்சமே யில்லை. வயல்கள் எல்லாம் நீர் நிறைந்து நெய்தல் மலர்ந்திருக்கின்றன.

இந்த இயற்கை உண்மைகளை பட்டினப்பாலை ஆசிரியர் பன்னிரண்டு வரிகளிலே அழகாக எடுத்துக் காட்டியிருப்பது வியக்கத் தக்கது.

இவ்வாறு முதல் 19 வரிகளிலே காவிரியின் பெருமை, சோழ நாட்டின் சிறப்பு இவைகளை விளக்கிக் கூறிய புலவர் இதற்கு மேல் காவிரிப்பூம் பட்டினத்தைப் பற்றிக் கூறத் தொடங்குகிறார்.

பட்டினப்பாலை தோன்றிய காலத்தில் அதாவது இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னே காவிரிப்பூம் பட்டினம் மிகப் பெரிய நகரமாக இருந்தது. கடற்கரையோரத்திலே பாக்கங்கள் என்ற பெயருடன் பல தெருக்கள் இருந்தன. செம்படவர் வாழும் சேரிகள் இருந்தன. ஏழைகளுக்குச் சோறிடும் பல அன்ன சாலைகள் இருந்தன. கடைத்தெரு, பண்டசாலைத் தெரு என்று தனித்தனியே இருந்தன. அந்த நகரத்தின் இடையிடையே பல தோட்டங்கள் இருந்தன. பூஞ்சோலைகள் இருந்தன. பல பெரிய குளங்கள் இருந்தன. ஏரிகள் இருந்தன. உயர்ந்த மாட மாளிகைகள் நிறைந்திருந்தன. இவைகளைப் பட்டினப்பாலை நமக்குப் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றது.

நகரத்தில் ஆங்காங்கே பல வெட்ட வெளிகள் (மைதானங்கள்) இருக்க வேண்டும். தோட்டங்களும் இளமரக்காவும் நிறைந்திருக்க வேண்டும். நகரங்களின் இடையிடையே நீரோடைகளோ ஏரிகளோ இருக்க வேண்டும். இத்தகைய நகரங்களைத்தான் நலம் கொழிக்கும் நகரமென்று கருதுகின்றனர். இத்

தகைய நகரங்களிலேதான் நல்ல காற்றும் வெளிச்சமும் குடி கொண்டிருக்கும். இன்று புதிய நகரங்களை அமைப்போர் - அல்லது நகரங்களைச் சீர்திருத்துவோர் நகரின் பல இடங்களிலும் விளையாட்டு வெளிகளும், இள மரக்காக்களும் (பார்க்) அமைக்கின்றனர்.

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னிருந்த காவிரிப்பூம் பட்டினம், சுகாதாரம் நிலவுவதற்கான எல்லா அமைப்புகளையும் கொண்டிருந்ததென்ற உண்மையைப் பட்டினப் பாலையால் நாம் அறியலாம். இனி அந்த நகரத்தின் அமைப்பையும், அங்குள்ள செல்வத்தையும் பற்றி பட்டினப்பாலை கூறுவதைப் பார்ப்போம். ஆற்றுச் சிறப்பும் நாட்டுச் சிறப்பும் 19 வரிகளில் முடிந்தன. இனி வருவன நகரச் சிறப்பு.

பாக்கத்தின் செல்வம்

கடற்கரையோரத்திலே செல்வத்திலே சிறந்த பலர் பெரிய வீடுகளைக் கட்டிக்கொண்டு வாழ்கிறார்கள். இந்தப் பகுதிகளுக்குப் பாக்கம் என்று பெயர். இந்தப் பாக்கங்கள் எல்லாம் காவிரிப்பும்பட்டினத்தைச் சேர்ந்தவைகளே. இந்தப் பாக்கங்களின் இயல்பைப் பட்டினப்பாலை ஆசிரியர் எடுத்துக் கூறுவதைப் பாருங்கள்.

வரி 20 முதல் 27 வரையில் உள்ள 8 வரிகளிலே பாக்கங்களிலே வாழ்கின்ற மக்களின் செல்வச் சிறப்புக் கூறப்படுகின்றது.

“பெரிய வீடுகள். அந்த வீடுகளின் முற்றங்களிலே நெல் முதலிய உணவுப் பொருள்கள் காயவைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த உணவுப் பொருள்களைப் பறவைகள் விலங்குகள் முதலியன சேதப் படுத்தாமல் இளம் பெண்கள் காவல் காத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். அந்தப் பெண்கள் அழகான நெற்றியையும், கள்ளம் கபடமற்ற பார்வையையும் உடையவர்கள். சிறந்த பொன்னாபரணங்களையும் அணிந்திருக்கின்றனர்.

கோழிகள், காய்ந்து கொண்டிருக்கும் உணவுப் பொருள்களைக் கொத்தித் தின்ன வருகின்றன. அது கண்ட சிறுமிகள் அக் கோழிகளை அதட்டி விரட்டு

கின்றனர். அவர்களின் அதட்டலுக்கு அவைகள் அஞ்சாமல் உணவுப் பொருள்களைக் கொத்திக் கொத்தி உண்ணுகின்றன. உடனே அச் சிறுமிகள் தங்கள் காதிலே அணிந்திருக்கும் “கொடுங்குழை” என்னும் காதணிகளைக் கழற்றி அக் கோழிகளின் மேல் வீசியெறிந்து விரட்டுகின்றனர். இவ்வாறு கோழிகளை விரட்டுவதற்காக வீசியெறியப்பட்ட பொற் குழைகள் வீடுகளின் முற்றங்களிலே குவிந்து கிடக்கின்றன.

அந்த முற்றங்களிலே சிறுவர்கள் சிறு தேர் உருட்டி விளையாடுகின்றனர். அந்தச் சிறு தேர்கள் மூன்று சக்கரங்களையுடையவை. குதிரை பூட்டப்படாத தேர்கள் அவை. இக்காலத்தில் சிறுவர்கள் நடை பழகுவதற்காகச் செய்து கொடுக்கும் நடை வண்டி போல்வன. சிறுவர்கள் ஓட்டி விளையாடும் இந்தச் சிறு தேர்களை ஓடவிடாமல் அங்கே குவிந்து கிடக்கின்ற காதணிகள்—அதாவது பொற் குழைகள் தடுக்கின்றன.

இப்படிச் சிறுவர்களின், சிறு தேர் ஓட்டத்தைத் தடுக்கும் பகை ஒன்றுதான் அங்குண்டு. அங்கே வாழ்கின்றவர் வேறு எந்தப் பகையையும் அறியாதவர்கள். அவர்கள் மனங்கலங்குவதற்கான தீமைகள் எதுவுமே அங்கில்லை. இத்தகைய செல்வம் நிறைந்த பல்குடும்பத்தினர் வாழ்கின்ற செழிப்புள்ள பாக்கங்கள் பல அந்தக் காவிரிப்பும்பட்டினத்திலே இருக்கின்றன.”

எட்டு வரிகளிலே இவ்வளவு சிறந்த பொருளை அமைத்துக் கூறுகிறார் ஆசிரியர் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார்.

20. அகல் நகர் ஓயன் முற்றத்துச்
சுடர் நுதல் மட நோக்கின்

நேர் இழை மகளிர் உணங்கு உணாக்கவரும்
 கோழி எறிந்த கொடும்கால் கனங்குழை
 பொற்கால் புதல்வர்
 புரவி யின்று உருட்டும்
 முக்கால் சிறுதேர்
 முன் வழி விலக்கும்
 விலங்கு பகை யல்லது
 கலங்கு பகை அறியாக்

27. கொழும் பல்குடிச்

செழும்பாக்கத்து.

இவைகளே அந்த வரிகள். இவற்றின் பதவுரை வருமாறு :

அகல் நகர்—பெரிய வீடுகளின், வியன் முற்றத்து—பெரிய முன் வாசலிலே. சுடர்நுதல்—ஒளி பொருந்திய நெற்றியினையும். மடம் நோக்கின்—கபடற்ற பார்வையினையும் உடைய. நேர் இழை மகளிர்—அழகான ஆபரணங்களை அணிந்த இளம் பெண்கள். உணங்கு உணா கவரும் கோழி—காய்கின்ற உணவுப் பொருள்களைத் தின்னும் கோழிகளை விரட்டுவதற்காக. எறிந்த—வீசியெறிந்த. கொடும் கால்—வளைந்த கால் களையுடைய. கனம் குழை—கனமான காதணிகள். பொன்கால் புதல்வர்—அழகிய கால்களையுடைய சிறுவர்கள். புரவி இன்று உருட்டும்—குதிரை யில்லாமல் கையினால் உருட்டிச் செல்லுகின்ற. முக்கால் சிறு தேர்—முன்று சக்கரங்களையுடைய சிறிய தேர்கள். முன் வழி விலக்கும்—ஓடும் முன் வழியைத் தடுத்து நிற்கும். விலங்கு பகை அல்லது—இத்தகைய தடை

யான பகையைத் தவிர. கலங்கு பகை அறியா—மனங் கலங்குவதற்கான வேறு பகைமையை அறியாத. கொழும் பல் குடி—செல்வம் நிறைந்த பல குடும்பங்கள் நிறைந்த. செழும் பாக்கத்து—செழிப்பான பாக்கத் திணையுடையது அந்தக் காவிரிப்பூம் பட்டினம்.

கோழிகளை விரட்டப் பெண்கள் தங்கள் காத்தில் அணிந்திருக்கும் பொற் குழைகளைக் கழற்றி வீசுகின்றனர். அந்தக் குழைகள் குவிந்து கிடக்கின்றன; அவைகள் சிறுவர்கள் உருட்டிச் செல்லும் சிறு தேர்களைத் தடுக்கின்றன; என்றதனால் பாக்கத்திலே வாழ்கின்ற மக்களின் செல்வச் சிறப்பையறியலாம்.

முற்றங்களிலே உணவுப் பொருள்கள் காய்கின்றன என்று கூறியிருப்பது பாக்கத்து மக்களிடம் உணவுப் பொருளும் ஏராளமாக இருந்தன என்பதைக் காட்டுகின்றது.

பொன்னையும், உணவுப் பொருள்களையும் பெற்றிருக்கும் மக்களுக்குக் கவலையேது? பகையேது? அவர்கள் வாழும் பகுதியும் செழிப்பாகத்தானே இருக்கும்? பாக்கத்தில் வாழும் மக்கள் செல்வக் குடியினர் என்பதை விளக்கவே, வாசலிலே உணவுப் பொருள்கள் காய்வதையும், அவைகளைத் தன்னும் கோழிகளைப், பெண்கள் தங்கள் காதணிகளைக் கழற்றி வீசி ஓட்டுவதையும் குறிப்பிட்டார்.

சோலைகளும் நீர் நிலைகளும்

28 வது வரியில் ருந்து 39வது வரி வரையில் உள்ள 12 வரிகளிலே காவிரிப்பூம் பட்டினத்தின் சில

சோலைகளைப் பற்றியும் நீர்நிலைகளைப் பற்றியும் காணலாம்.

கடற்கரைச் சோலை, பழத் தோட்டம், பூஞ்சோலை, மலர் பூத்த பல பொய்கைகள், மக்களுக்கு இன்பத்தைத் தரும் இரண்டு ஏரிகள், ஆகியவை காவிரிப்பூம் பட்டினத்திலே இருந்தன. இவ் வுண்மையை இந்தப் பன்னிரண்டு வரிகளிலே பார்க்கலாம்.

“சிறிய பல கிராமங்களைக் கொண்டது சோழநாடு. காவிரிப்பூம் பட்டினத்துக் கடற்கரையிலே உப்பு விளைத்து வாழு மக்கள், தாங்கள் விளைத்த உப்பை சிறிய ஊர்களுக்குக் கொண்டுபோய் விற்பனை செய்கின்றனர். உப்பைக் கொடுத்து அதற்குப் பதிலாக நெல்லை வாங்கிக் கொள்ளுகின்றனர். அந்த நெல்லை படகுகளிலே ஏற்றிக்கொண்டு, உப்பங் கழிகளின் வழியே வந்து, அந்தப் படகுகளை கழிகளின் கரைகளிலே வளர்ந்திருக்கும் மரங்களில் வரிசையாகக் கட்டியிருக்கின்றனர். இவ்வாறு வரிசையாகக் கட்டப் பட்டிருக்கும் படகுகள், பந்தியிலே அதாவது குதிரை லாயத்திலே கட்டுத் தறிகளில் வரிசையாகக் கட்டப் பட்டிருக்கும் குதிரைகளைப் போலக் காட்சியளிக்கின்றன. உப்பங்கழிகளின் கரையில் உள்ள படப்பை என்னும் சோலைகள் இவ்வாறு காட்சியளிக்கின்றன.

பல தோட்டங்கள் இருக்கின்றன. அவை பார்ப்பவர்களுக்கு மன மகிழ்ச்சியை அளிப்பன. அத் தோட்டங்களிலே வளர்ந்திருக்கும், மா, பலா, வாழை, தென்னை, பாக்கு, முதலிய மரங்கள் ஒவ்வொரு நாளும் புதிய புதிய பலன் கொடுத்து வருகின்றன.

இந்தத் தோட்டங்களின் பக்கத்திலே பல பூஞ்சோலைகளும் இருக்கின்றன.

அங்கே பல பொய்கைகள்—அதாவது மலர் பூத்த தடாகங்கள் இருக்கின்றன. அத்தடாகங்களின் உயர்ந்த கரைகள் மாசு மருவற்ற வானத்திலே சந்திரனுடன் மகம் என்னும் நட்சத்திரம் சேர்ந்து விளங்குவது போலக் காணப்படுகின்றன. அந்தப் பொய்கைகளிலே பலவித வாசனை பொருந்திய பலநிற மலர்கள் பூத்துக் கிடக்கின்றன. இதனால் அந்தப் பொய்கைகளும் பல வித நிறங்களிலே காட்சியளிக்கின்றன.

அங்கே இரண்டு ஏரிகள் இருக்கின்றது. அவற்றில் மூழ்குவோர், இம்மையின்பம், மறுமையின்பம் இரண்டையும் பெறுவார்கள்.”

இவைகளைக் கூறும் அந்தப் பன்னிரண்டு வரிகளையும் பார்ப்போம்.

28. குறும் பல்லூர் நெடுஞ் சோணாட்டு
 வெள்ளை உப்பின் கொள்ளை சாற்றி
 நெல்லொடு வந்த வல்வாய்ப் பல்றி
 பனை நிலைப் புரவியின் அணைமுதல் பிணிக்கும்
 கழிசூழ் படப்பைக் கலி யாணர்ப்
 பொழில்; புறவில் பூந்தண்டலை;
 மழை நீங்கிய மாவிசம்பின்
 மதி சேர்ந்த மக வெண்மீன்
 உருகெழுதிறல் உயர் கோட்டத்து
 முருகம்பூ முரண் கிடக்கை
 வரியணி கூடர் வான் பொய்கை;

39. இருகாமத்து இணையேறி;

இவைகள்தாம் அந்தப் பன்னிரண்டு வரிகள். இவற்றின் பதப் பொருளைப் பார்ப்போம்.

நெடும் சோணாட்டு—பெரிய சோழ நாட்டிலே

உள்ள. குறும் பல் ஊர்—சிறிய பல ஊர்களுக்கும் சென்று. வெள்ளை உப்பின்—வெண்மையான உப்பின். கொள்ளை சாற்றி—விலையைக் கூறிக் கொடுத்து (அதற்கு பதிலாகப் பெற்ற) நெல்லொடு வந்த—நெல்லை ஏற்றிக் கொண்டு வந்த. வல்வாய்ப் பஃறி—வலிமை பொருந்திய ப்டகுகள், பணை நிலைப் புரவியின்—லாயத் திலை கட்டப்பட்டு நிற்கின்ற குதிரைகளைப் போல. அணை முதல் பிண்க்கும்—கரையிடத்திலே உள்ள மரங்களிலே கட்டப்பட்டிருக்கும். கழிசூழ் படப்பை—உப்பங்கழிகளைச் சுற்றி வளர்ந்திருக்கும் சோலைகளும்.

கலி—பார்ப்பவர்களுக்கு மகிழ்ச்சியும். யாணர்—புதிய வருமானமும் கொடுக்கின்ற. பொழில்—தோட்டங்களும்

புற வில்—அவைகளில் பக்கங்களிலே. பூ தண்டலை—பல பூஞ்சோலைகளும்.

மழை நீங்கிய—மேக சஞ்சாரமற்ற. மா விசும்பின்—பெரிய வானத்திலே. மதிசேர்ந்த மக வெண்மீன்—சந்திரனுடன் சேர்ந்திருக்கும் மக நட்சத்திரத்தின். உரு கெழு—தோற்றத்தை ஒத்த. திறல் உயர்கோட்டத்து—வலிமையும் உயர்வும் உள்ள கரையினையும். முருகு அமர் பூ—வாசனை பொருந்திய மலர்கள். முரண் கீடக்கை—பலவகையாகப் பூத்துக் கிடப்பதனால். வரி அணி சுடர்—பல அழகுடைய நிறங்களுடன் காணப்படும். வான் பொய்கை—பெரிய தடாகங்களும்.

இரு காமத்து—இம்மை மறுமையாகிய இரண்டு இன்பங்களையும் தரும். இணை ஏரி—இரண்டு ஏரிகளும் அங்கேயிருந்தன.

உப்பைக் கொடுத்து அதற்கு மாறாக நெல்லைப் பெற்றனர் என்பதனால் பண்டைக் காலத்தில் பண்ட மாற்று வியாபாரமே நடைபெற்ற தென்பதை அறியலாம். ஒரு பண்டத்தைப் பெறுவதே பண்டமாற்றுதலாகும்.

பழத் தோட்டங்கள் பயிர் செய்து அவைகளின் மூலம் வருமானம் பெறும் வழக்கம் பண்டைக் காலத்தில் தமிழ் நாட்டில் இருந்தது. நகரங்களின் நடுவிலே வளர்க்கப்படும் தோட்டங்கள் பெரும்பாலும் வருமானம் தரும் மரங்களைக் கொண்டதாகவே இருந்தன. இந்த உண்மையை “ யாணர்ப் பொழில் ” என்ற பட்டினப் பாலைச் சொற்றொடர் விளக்கிக் காட்டுகின்றது. யாணர்ப் பொழில்—புதிய வருவாய்களையுடைய தோட்டங்கள்.

மலர்ப் பொய்கைதான் மகிழ்ச்சி யளிக்கக் கூடியவை. ஆதலால் நகரின் நடுவிலே உள்ள பொய்கைகளில் பல மலர்களையும் வளரும்படிச் செய்தனர் மக்கள். இந்த மலர்கள் வாசனை வீசி மனதிற்கு மகிழ்ச்சியையும் பல நிறங்களைக் காட்டிக் கண்ணுக்குக் காட்சியையும் தந்தன. இத்தகைய பெரிய தடாகங்கள் நகரங்களின் நடுவிலே ஆங்காங்கே அமைந்திருந்தால் அந்த நகரங்களின் சிறப்பைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ!

காவிரிப்பூம் பட்டினத்திலே, சோம குண்டம், சூரிய குண்டம் என்று இரண்டு பெரிய நீர் நிலைகள் இருந்தனவாம். அவற்றிலே முழுகி அவற்றின் கரையிலே உள்ள காமவேல் (மண்மதன்) கோட்டத்தை வணங்கும் தம்பதிகள் இம்மையின்பத்தைத் தவறாமல் துய்ப்பார்களாம். இறந்த பின்னும் சுவர்க்கத்திலே போய் இன்புந்துய்ப்பார்களாம் இது சிலப்பதிகாரத்

திலே காணப்படுகின்றது. பட்டினப்பாலையிலே குறிப்பிட்டுள்ள “இருகாமத்து இணையேறி” என்பதும் இந்த இரண்டு “குண்டங்” களைத்தான் குறிக்கின்றன என்று எண்ண இடம் உண்டு.

சோறு சமைக்கும் இடங்கள்

காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலே சோற்றுப் பஞ்சம் இல்லை. வருவோர் போவோர்க்கெல்லாம் சோறிட்டுப் பசி தணிக்கும் இடங்கள் பல இருக்கின்றன. அவைகள் இலவசமாகச் சோறிடும் இடங்கள். சோறிடுவோர் புகழையும், புண்ணியத்தையும் அடைகின்றனர். காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் ஓய்வில்லாமல் ஏராளமாகச் சோறு சமைத்துப் போடுவோர் பலர் உண்டு. சோறு சமைக்கும் இடங்கள் பல இருக்கின்றன. இதனைப் பதினாறு வரிகளிலே கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார் எழுதிக் காட்டுகிறார்.

40 முதல் 50 வரையில் உள்ள 11 வரிகளிலே காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் நடைபெறும் அன்னதானச் சிறப்புக் கூறப்படுகின்றது.

“மிகப் பெரிய சமையல் வீடுகள் சமையல் வீடுகளை அட்டிற் சாலைகள் என்று கூறுவர். இந்தச் சமையல் வீடுகளைச் சுற்றிலும் மதிற் சுவர் உண்டு. அந்தச் சுவர்களிலே இலக்குமியின் உருவங்கள் எழுதப் பட்டிருக்கின்றன. அந்த மதிற் சுவரின் வாசற் கதவுகள் பல பலகைகளை இணைத்துப் பலமுடைய தாகச் செய்யப்பட்டவை. அந்தக் கதவுகளிலே புனியுருவம் செதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இத்தகைய சுற்றுப்புறச் சுவர்களுக்குள்ளேதான், பலர் புகழ்ந்து

பேசுவதற்கும், தருமந் தழைப்பதற்கும் இடமான அட்டிற் சாலைகள் அமைந்திருக்கின்றன.

அங்கே சமைக்கும் சோற்றிலிருந்து வடிக்கப்பட்ட கஞ்சி ஆறு போலத் தெருவிலே ஓடுகின்றது.

அந்த இடத்திலே காளைகள் ஒன்றோடு ஒன்று சண்டை போட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன அவைகள் அந்தக் கஞ்சியாற்றிலே ஒன்றையொன்று முட்டியும் தள்ளியும், முன்னும் பின்னும் ஓடியும் சண்டை போடுவதனால் அந்தக் கஞ்சி மண்ணோடு கலந்து சேருகிவிடுகின்றது.

அந்தச் சேற்றிலே குதிரை பூட்டிய தேர்கள் ஓடுகின்றன. அதனால் சேறு காய்ந்து புழுதியாகி விடுகின்றது. அந்தப் புழுதி மேலே பறந்து, பலவேறு வகையான சித்திரங்கள் எழுதப்பட்டிருக்கும்வெண்மையான அரண்மனையின்மேல் படிந்து அழுக்கடையச் செய்கிறது. இப்படி அழுக்கடைந்து நிற்கும் அரண்மனை சாம்பலில் படுத்துப் புரண்டு எழுந்து நிற்கும் யானையைப்போல் காணப்படுகின்றது.”

இது அந்தப் பதினோரு வரிகளிலே அடங்கியுள்ள செய்தி. அந்த வரிகள் கீழ் வருவன:—

40. புலிப் பொறிப் போர்க் கதவின்
 திருத்துஞ்சும் திண் காப்பின்,
 புகழ் நிலைஇய மொழி வளர
 அறம் நிலைஇய அகன் அட்டில்,
 சோறு வாக்கிய கொழும் கஞ்சி
 யாறு போலப் பரந்து ஒழுகி,
 ஏறு பொரச் சேறு ஆகி
 தேர் ஓடத் துகள் கெழுமி

நீரூடிய களிறு போல

வேறு பட்டவினை ஓவத்து

50. வெண் கோயில் மாசு ஊட்டும்

புலிப்பொறி—புலியின் அடையாளம் செதுக்கப் பட்டு. போர்க் கதவின்—பலகைகளை இணைத்துச் செய்யப்பட்ட கதவினையும். திரு துஞ்சம்—இலக்குமி யின் உருவம் எழுதப்பட்டிருக்கும். திண் காப்பின்—உறுதியான காவலையுடைய மதிற் சுவரையும் பெற்று. புகழ் நிலைய மொழி வளர—புகழ் பெருகி அறம் நிலைய—அறந்தழைத்த. அகன் அட்டில்—பெரிய சமைய லிடங்களிலே.

சோறுவாக்கிய—சோற்றிலிருந்து வடித்த. கொழும் கஞ்சி—நிறைந்த கஞ்சி. யாறு போலப் பரந்து ஒழுகி—ஆற்றைப் போலத் தெருவிலே பரவி ஓடியிருக்கும்.

ஏறு பொர—அங்கே காளைகள் ஒன்றோடு ஒன்று சண்டை செய்வதனால். சேறு ஆகி—அந்தக் கஞ்சி மண்ணோடு கலந்து சேருகிவிட.

தேர் ஓட—அந்தச் சேற்றின் மேல் தேர்கள் ஓடுவதனால். துகள் கெழுமி—அது புழுதியாகி நிறைந்து. நீறு ஆடிய களிறு போல—சாம்பலைப் பூசிய யானையைப்போல் காணப்படும்படி. வேறுபட்ட—பலவேறு வகையான. வினை ஓவத்து—சிறந்த சித்திரங்கள் அமைந்த. வெண் கோயில்—வெண்மை நிறமுள்ள அரண்மனையை. மாசு ஊட்டும்—அழுக்கடையச் செய்யும்.

இந்தப் பதினோரு வரிகளிலிருந்து பல செய்திகளை நாம் அறியலாம்.

கதவுகளிலே புலி உருவம் செதுக்கும் வழக்கம் உண்டு. மதிற் சுவர்களில் இலக்குமியின் உருவம் எழுதி வைப்பார்கள். அன்னதானத்தினால் இம்மையில் புகழ் உண்டு. அது சிறந்த அறமும் ஆகும். உழவுக்கும், வண்டியில் பூட்டி ஓட்டுவதற்கும் பயன்படும் காளைகள் பல உண்டு. குதிரை பூட்டி ஓட்டும் தேர்கள் ஏராளமாக இருந்தன. அரண்மனைச் சுவர்களில் எங்கும் சிறந்த ஓவியங்கள் எழுதப்பட்டிருந்தன. இத்தகைய ஓவியங்கள் உட்புறமும் உண்டு. வெளிப்புறமும் உண்டு.

மாட்டுக் கொட்டில்

அந்த நகரத்தில் பல மாட்டுக் கொட்டில்கள் இருந்தன. இதனை இரண்டு வரிகளில் காணலாம். காளை மாடுகளையும், பசுக்களையும் பெருஞ் செல்வமாகக் கருதினர் பண்டை மக்கள். பசு உணவுச் சத்துள்ள பாலைத் தந்து மக்களை பாதுகாக்க உதவி செய்வன. காளைகளோ ஏரில் பூட்டி உழவும், வண்டியிற் பூட்டி ஓட்டவும்; ஏறிச் சவாரி செய்யவும், வாணிகம் செய்வதற்கான பண்டங்களை ஏற்றிக் கொண்டு செல்லவும் பயன்பட்டன. பண்டங்களைச் சுமந்து செல்லும் மாடுகளுக்குப் பொதி மாடுகள் என்று பெயர். ஆகையால் காளை மாடுகளைக் கவனிப்புடன் வளர்த்து வந்தனர் முன்னோர்.

“பெரிய எருதுகள்—காளைகள்—கட்டப்பட்டிருக்கும் பல கட்டிடங்கள் இருக்கின்றன. அந்தக் கட்டிடங்களின் முற்றங்கள் அகலமானவை. அந்த முற்றங்களிலே நல்ல தண்ணீருள்ள கிணறுகளும் அமைந்திருக்கின்றன.”

இச் செய்தி 51, 52 ஆகிய இரண்டு வரிகளிலே சொல்லப்படுவது.

51. தண் கேணித் தகை முற்றத்து

52. பகட் டெருத்தின் பல சாலை

தண் கேணி தகை — குளிர்ந்த கிணறுகள் பொருந்திய. முற்றத்து—முற்றங்கையுடைய. பகட்டு எருத்தின்—பெரிய காளைகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்ற. பல சாலை—பல கட்டிடங்கள் அமைந்திருக்கின்றன.

மாடுகள் அருந்துவதற்கு நன்னீர் வேண்டும். இதற்காகவே மாடு கட்டும் இடங்களில் கிணறுகள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. அவைகளுக்கும் நல்ல வெளிச் சமும் காற்றோட்டமும் வேண்டும். ஆகையால் மாடு கட்டும் இடங்களில் விசாலமான முற்றங்கள் இருந்தன.

தவப்பள்ளியும். வேள்விச் சாலைகளும்

இன்னும் அந்தக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலே சமணர்கள்—புத்தர்கள் தவம் செய்யும் இடங்கள் பல இருந்தன. வேத முறைப்படி யாகங்கள் செய்யும் முனிவர்களின் ஆசிரமங்கள் பல இருந்தன. இதனை 53 முதல் 58 வரையில் உள்ள 6 வரிகளிலே காணலாம்.

“சமணர்களும், புத்தர்களும் தங்கியிருந்து தவம் செய்யும்: இடங்கள் பல இருக்கின்றன’ அவர்கள் தங்கித் தவம் புரியும் இடங்களுக்குப் பள்ளிகள் என்று பெயர்.

பல சோலைகளிலே தங்கியிருக்கும் முனிவர்கள் தீ மூட்டி வேள்வி செய்கின்றனர். அந்த வேள்விக் குண்டத்திலிருந்து எழும்பும் புகையைக் கண்டு ஆண் குயில்கள் பயந்தன. அந்தப் பயம் காரணமாக அவைகள் தம் பெடைகளுடன் அந்தச் சோலைகளை விட்டுப் புறப்பட்டு விட்டன. அவைகள் வேறு புகலிடங் காணாமல் பூதங்கள் காத்துக்கொண்டிருக்கும் பாழடைந்த கட்டிடத்தை அடைந்தன. அந்தக் கட்டிடத்திற்குள் வேறு யாரும் போக முடியாது. அதற்குள்ளே தூதுணம் புறக்கள் இருந்தன. அவைகளுடன் இந்தக் குயில்களும் ஒரு புறத்திலே தங்கியிருந்தன ”

53. தவப்பள்ளித்; தாழ் காவின

அவிர் சடைமுனிவர் அங்கி வேட்கும்

ஆவுதி நறும்புகை முனைஇ குயில் தம்

மாயிரும் பெடையொடு இரியல் போகிப்

பூதம் காக்கும் புகல் அரும் கடிநகர்த்

58. தூதுணம் புறவொடு துச்சில் சேக்கும்

இவைகளே மேலே கண்ட பொருளடங்கிய வரிகள். இவற்றின் பதப்பொருள் வருமாறு:—

தவம் பள்ளி—சமணர்களும், புத்தர்களும் தவம் செய்யும் பள்ளிகள் பல இருந்தன.

தாழ்காவின—தாம் தங்கியிருக்கும் சோலைகளிலே, அவிர்சடை முனிவர்—ஒளி விடுகின்ற சடையைபுடைய முனிவர்கள். அங்கி வேட்கும்—நெருப்பிலே யாகம் செய்கின்ற. ஆவுதி நறும்புகை—பலியிலினால் மேலெழும்பும் வெண்மையான புகையை முனைஇ—முன்னே கண்டு அஞ்சி. குயில்தம் மாயிரும் படையொடு—ஆண்

குயில்கள் தமது கூட்டமான பெண் குயில்களுடன், இரியல் போகி—அந்தச் சோலையைவிட்டுப் பறந்தோடி. பூதம் காக்கும்—பூதங்கள் காத்துக் கொண்டிருப்பதனால். புகல் அரும்—மற்றவர்கள் புகுவதற்கு முடியாத. கடி நகர்—பாதுகாப்புள்ள பாழும் கட்டிடத்துள் புகுந்து. தூதுணம் புறவொடு—அங்கே தங்கியிருக்கின்ற தூதுணம் புறக்களுடன். துச்சில் சேக்கும்—ஒரு பக்கத்திலே தாழும் வசிக்கும்.

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னே காவிரிப் பூம்பட்டினத்தில், சமண மதத்தினர், புத்த மதத்தினர், இந்து மதத்தினர் ஆகியோர் வாழ்ந்தனர். அவர்கள் ஒருவரை ஒருவர் வெறுத்ததில்லை. மத ஒற்றுமை நிலவியிருந்தது. மத வெறுப்பும், மதக் கொடுமையும் அந்நாளில் இருந்ததில்லை. இந்த உண்மையை இந்த ஆறு வரிகளின் மூலம் அறியலாம்.

பாழடைந்த கட்டிடங்களிலே பேய் உண்டு; பூதம் உண்டு; அங்கே போனால் ஆபத்து என்று நம்பும் மூட நம்பிக்கை அக்கால மக்களிடமும் உண்டு என்பதையும் இவ் வரிகள் நமக்குக் கூறுகின்றன.

சமண சந்நியாசிகள், புத்த சந்நியாசிகள் தங்கியிருக்கும் இடங்களுக்குப் பள்ளிகள் என்று பெயர். அவர்கள் அங்கிருந்துகொண்டு மக்களுக்குத் தங்கள் மதக் கொள்கைகளை எடுத்துரைப்பார்கள். இதை ஒட்டித்தான் இப்பொழுது கல்வி போதிக்கும் இடங்களுக்கும் “பள்ளி” என்ற பெயர் வழங்குகின்றது.

வடமொழி வேத முறைப்படி வேள்விச் செய்யும்.

ரிஷிகள் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தமிழ் நாட்டில் குடியேறி யிருந்தனர். அவர்கள் காவீரிப்பூம் பட்டினத்தில் உறைந்து வேள்விகள் செய்து கொண்டிருந்தனர். இந்த உண்மையையும் பட்டினப்பாலை யால் அறியலாம்.

செம்படவர் வீளையாட்டு

காவிரிப்பூம் பட்டினத்திலே, குப்பங்களிலே வாழ்கின்ற செம்படவர்கள் வறுமையறியாதவர்கள்; கவலையறியாதவர்கள்; உண்டு, உடுத்து உள்ளக்களிப்புடன் ஓய்வு நேரங்களில் விளையாடிக் கொண்டிருப்பார்கள். அவர்கள் எப்பொழுதும் குதூகலமாகப் பொழுது போக்கும் குணமுடையவர்கள். இதனை 59 முதல் 74 வரையில் உள்ள 16 வரிகளிலே காணலாம்.

“ செம்படவர்கள் வாழும் குப்பங்களை அடுத்துப் போர்க்களங்கள் இருக்கின்றன. அந்தப் போர்க்களங்களிலே நெடு நாட்பட்ட முது மரங்கள் இருக்கின்றன.

செம்படவர்கள் குடியிருக்கும் குப்பங்கள், நீரோடியதனால் வரிவரியாகக் கருமணல்கள் படிந்திருக்கின்ற பெரிய திட்டுக்களிலே அமைந்திருக்கின்றன.

அங்கு வசிக்கும் செம்படவர்களுக்கு உறவினர்கள் நிறைய உண்டு; சுற்றத்தினரும் ஏராளமாக உள்ளனர். அவர்கள் சோம்பேரிகள் அல்லர். பாடுபட்டு வேலை செய்யக்கூடிய பாட்டாளிகள்.

அவர்கள் கடலிலே பிடித்த இரூமீனைச் சுட்டுத்தின்றும், வயலிலே பிடித்த ஆமையை வேகவைத்துத்தின்றும் மகிழ்ச்சி யடைகின்றனர். இதன் பிறகு வறண்ட நிலத்திலே தோன்றிய அடப்பமலர் மாலைகளைத் தரித்துக் கொண்டும், நீரிலே மலர்ந்திருக்கும் அல்லி மலர்களைப் பறித்துச் சூடியும் அவர்கள் அந்த இடங்களிலே கூடியிருக்கின்றனர். இவ்வாறு அவர்

கள் பலர் ஒன்று கூடியிருக்கும் தோற்றம், வானத்திலே வலப்புறமாகத் திரியும் நட்சத்திரங்களோடு கூடிய கிரகங்களைப் போலக் காணப்படுகின்றது.

அவர்கள் கையோடு கை பிணைந்தும், ஆயுதங்கொண்டு தாக்கியும், உடம்போடு உடம்பு தழுவியும் மிகவும் கோபத்துடன், ஒருவர்க் கொருவர் சளைக்காமல் பெரிய சண்டை செய்கின்றனர். அவர்கள் எல்லோரும் பல சாலிகள்; ஒருவரை ஒருவர் வெல்ல முடியவில்லை. ஆகையால் விலகி நின்று கவண் கல் வீசி அடித்துக் கொள்ளுகின்றனர். இந்தக் கவண் கல் வீச்சைக் கண்டு, பசுமையான பனைமரங்களின் மேலிருந்த பறவைகள் அஞ்சிப் பறந்தோடுகின்றன.”

59. முது மரத்த முரண்களரி
வரி மணல் அகன் திட்டை
இரும்பினை இனன் ஒக்கல்
கருந் தொழில் களி மாக்கள்,
கடல் இறவின் குடு தின்றும்
வயல் ஆமைப் புழக்கு உண்டும்
வறள் அடும்பின் மலர் மலைந்தும்
புனல் ஆம்பல் பூச்சுடியும்,
நீல்நிற விசும்பின்
வலன் ஏர்பு திரிதரு
நாண் மீன் விராய
கோண் மீன் போல
மலர் தலை மன்றத்துப்
பலருடன் குழீஇப்,
கையினும் கலத்தினும்
பெய்யுறத் தீண்டிப்
பெரும் சினத்தால்

புறக் கொடாது.

இரும் செருவின்

இகல் மொய்ம்பினோர்,

கல் ாறியும் கவண் வெரீ இப்

74. புள் கிரியும் புகர்ப் போந்தை ;

முது மரத்த முரண்களரி-பழய மரங்கள் அமைந்த போர்க்களங்களின் பக்கத்திலே. வரி மணல்—வரியாகக் கருமணல் படிந்திருக்கின்ற. அகன் திட்டை—அகலமான திட்டிக்களிலே (வாழ்கின்ற) இரும்கிளை—மிகுந்த உறவினர்களையும். இனன் ஒக்கல்—கூட்டமான சுற்றத்தினரையும் உடைய. கரும் தொழில்—வலிமையுடன் தொழில் செய்யும். கலி மாக்கள்—செம்படவர்கள்.

கடல் இறவின்—கடல் இறும்னின். சூடு தின்றும்—சுட்ட மாமிசத்தைத் தின்றும். வயல் ஆமை—வயல் ஆமையின். புழுக்கு உண்டும்—வேக வைத்த இறைச்சியை உண்டும். வறள் அடும்பின்—வறண்ட நிலத்திலே வளர்ந்திருக்கும் அடும்பின். மலர் மலைந்தும்—மலரைச் சூடியும். புனல் ஆம்பல் பூ சூடியும்—நீரிலே மலர்ந்திருக்கும் அல்லி மலரைப் பறித்து அணிந்தும்.

நீல்நிற விசும்பின்—நீலநிறமுள்ள வானத்திலே. வலன் ஏர்பு திரிதரும்—வலமாக எழுந்து சுற்றி வருகின்ற. நாண்மீன் விராய—நட்சத்திரங்களோடு கலந்த. கோள்மீன்போல—கிரகங்களைப்போல மலர்தலை மன்றத்து—பெரிய இடமான மன்றத்திலே. பலர் உடன் குழிஇ—பலர் ஒன்று சேர்ந்து (நின்றனர்)

கையினும்—அவர்கள் கையோடு கை பிணைத்தும், கலத்தினும்—ஆயுதத்தோடு ஆயுதந் தாக்கியும். மெய்

உறத் தீண்டி—உடம்போடு உடம்பு பொருந்தக் கட்டிப் புரண்டும். இரும் சினத்தால்—பெரிய கோபத்துடன் புறம் கொடாது—தோல்வியில்லாமல். இரும் செருவில்—பெரிய சண்டையில். இகல் மொய்ப்பினோர்—மிகுந்த வலிமையைக் காட்டுவாராயினர். கல்எறியும்—அவர்கள் கல் வீசுகின்ற. கவண் வெரீஇ-கவுண்டியைக் கண்டு பயந்து. புள் இரியும்—பறவைகள் நீங்குகின்ற. புகர்ப் போந்தை—பசுமையான பனை மரங்களும் அங்கே இருந்தன.

செம்படவர்களுக்கு இரமீனும், ஆமையும் முக்கியமான உணவு. அவர்கள் அடப்ப மலரையும், அல்லி மலரையும் பறித்துச் சூட்டிக் கொள்வார்கள். அவர்கள் தங்கள் உடல் பலத்தை வளர்த்துக் கொள்ள அடிக்கடி சண்டை செய்து பழகுவார்கள். ஆயுதங் கொண்டு போர் செய்யவும் அவர்களுக்குத் தெரியும். ஆயுத மின்றி உடல் வலிமையால் யுத்தம் செய்யவும் அவர்களுக்குத் தெரியும். ஆயுத மின்றிச் செய்யும் போருக்கு முஷ்டியுத்தம் என்று பெயர். இப்பொழுது அதை “குஸ்தி” என்று கூறுகின்றனர்.

புறச்சேரி

செம்படவர் குப்பங்களைத் தவிர வேறு பல சேரிகளும் இருக்கின்றன. சேரி என்பது சேர்ந்து வாழும் இடம். பலர் சேர்ந்து வசிக்கும் இடத்திற்குச் சேரி என்று வழங்கினர் முன்னோர். திட்டச்சேரி, பெருஞ்சேரி, புதுச்சேரி என்ற பெயர்களுடன் இன்னும் தமிழ் நாட்டிலே பல ஊர்கள் இருக்கின்றன.

வேளாளர்கள் வாழும் இடத்தை வேளாளர் சேரி என்றும், அந்தணர்கள் வாழும் இடத்தை அந்தணர்

சேரி என்றும், பாணர்கள் வாழும் இடத்தைப் பாணர் சேரி என்றும் பெயரிட்டு வழங்கினர்.

இக் காலத்தில் தமிழ் நாட்டில் “சேரி” என்று தனியாகக் கூறினால் அது தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வாழும் இடத்தைக் குறிப்பிடுகின்றது. சேரி என்ற பெயர் எப்படி இவ்வாறு ஒரு சாதியினர் வாழும் இடத்திற்கு மட்டும் பெயராக வழங்கிற்று என்பதற்கான காரணத்தை ஒருவாறு நாம் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

நகருக்கு—அல்லது ஊருக்குப் புறமாக ஒரு சிலர் சேர்ந்து வாழும் இடங்களைப் புறஞ்சேரி, புறச்சேரி என்ற சொற்களைச் சங்க நூல்கள் பலவற்றிலே காணலாம். பட்டினப்பாலையிலும் “புறச்சேரி” என்ற சொல் வழங்கியிருக்கிறது.

ஆயிரக் கணக்கான ஆண்டுகளாகப் பழங்குடி மக்கள் பலர் தமிழ் நாட்டிலே ஊருக்குப் புறத்திலே ஒதுக்கப்பட்டுத் தனித்து வாழ்கின்றனர். இவர்களைப் பள்ளர்கள்—பறையர்கள்—என்ற பெயரிட்டு அழைத்து வருகின்றனர். இவர்கள் வாழும் இடங்களைப் பொதுவாகப் பறைச் சேரி என்று கூறி வருகின்றனர்.

ஊருக்குப் புறங்களிலே இருக்கின்ற காரணத்தால் முதலில் புறச்சேரி என்ற பெயர் வழங்கியிருக்க வேண்டும். இதன் பிறகு நாளடைவில் புறம் என்பது மாறி சேரி என்ற பெயரால் மட்டும் இந்த இடங்களை அழைத்திருக்க வேண்டும். ஊருக்குப் புறத்திலே வாழ்ந்தவர்கள் பெரும்பாலும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் தான். ஆகையால் அவர்கள் வாழும் இடங்களுக்கெல்லாம் சேரி என்ற பெயரே பொதுப் பெயராக வழங்கத் தொடங்கிவிட்டது.

புறச்சேரியின் சிறப்பை மூன்று வரிகளிலே மொழிந்திருக்கிறார் பட்டினப்பாலை ஆசிரியர். குப்பங்களின் பக்கத்திலே இந்தச் சேரிகள் இருக்கின்றன. 75 முதல் 77 வரையில் உள்ள மூன்று வரிகளும் சேரியின் இயல்பைக் கூறுகின்றன.

“புறச்சேரியிலே குட்டிகளுடன் பன்றிகள் பல திரிந்து கொண்டிருக்கின்றன. பல கோழிகள் மேய்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. அங்கே பெரிய கிணறுகள் இல்லை. சிறிய உறை கிணறுகள்தான் இருக்கின்றன. அங்கே செம்மறி ஆட்டுக் கிடாய்களும், கௌதாரிப் பறவைகளும் விளையாடிக் கொண்டிருக்கின்றன.”

75. பறழ்ப் பன்றிப், பல் கோழி,
உறை கிணற்றுப்
புறச் சேரி,

77. மேழகத் தகரொடு
சிவல் விளையாட;

பறழ்ப் பன்றி—குட்டிகளோடு கூடிய பன்றிகளும், பல் கோழி—பல வகையான கோழிகளும். உறை கிணற்று—உறை கிணறுகள் உள்ள. புறச்சேரி—புறச் சேரியிலே திரிந்து கொண்டிருக்கும். மேழகத் தகரொடு—செம்மறி ஆட்டுக் கிடாய்களுடன். சிவல்—கௌதாரிப் பறவைகளும். விளையாட—அங்கே விளையாடும்படி இருந்தன.

உறை என்பது வட்டமாகத் தொட்டிபோல் குயவனால் செய்யப்பட்டுச் சூளையிலே வைத்துச் சுட்டு எடுக்கப்பட்டது. மண்ணால் செய்து சுடப்பட்ட இந்த உறைகளை, அடியிலிருந்து மேல் மட்டம் வரையிலும்

அடுக்கிக் கட்டப்பட்டிருக்கும் கிணறுகளுக்கு உறை கிணறுகள் என்பது பெயர்.

தமிழ் நாட்டிலே இத்தகைய உறை கிணறுகள் ஒவ்வொரு ஊர்களிலும் உண்டு. இன்னும் இத்தகைய உறை கிணறு கட்டுவோர் உண்டு. கல்லால் கிணறு கட்டுவதைவிட இவ்வித உறைகளைக் கொண்டு கட்டும் கிணறு குறைந்த செலவில் முடியும். கிராமங்களில் ஏழைகள் குடி தண்ணீருக்காக இவ்வித உறை கிணறு கட்டும் வழக்கம் இன்னும் உண்டு. இத்தகைய உறை கிணறுகளும் சோழ நாட்டில்தான் அதிகம்.

பெரும்பாலும் ஏழை மக்கள் வாழும் இடங்களில் தான் பன்றி, கோழி, ஆடு முதலியவைகளைக் காணலாம். இங்கே கூறப்பட்டிருக்கும் புறச்சேரியின் இயல்பைக்கொண்டே அவைகள் ஏழை மக்கள் வாழும் இடங்கள் என்பதை அறியலாம்.

ஆகவே இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே சேரி என்னும் பெயர் தாழ்த்தப்பட்ட ஏழை மக்கள் வாழும் பகுதிகளைக் குறிக்கும் பெயராக மாறிவிட்டது என்பதற்குப் பட்டினப்பாலையே சான்றாகும்.

சங்கமுகத்தின் சிறப்பு

காவிரி கடலோடு கலக்கும் இடத்திற்கு சங்கமுகத் துறை என்று பெயர். சங்கமுகம் என்றால் கலக்கும் இடம் என்று பொருள். இந்தஇடத்திலே நீராடுவதனால் பாபம் கழியும்; புண்ணியம் பெருகும் என்பது மக்கள் நம்பிக்கை. இன்றும் “சங்கமுக ஸ்நானம்” என்று சொல்லி அமாவாசை தினங்களில் மக்கள் காவிரிப்பூம் பட்டினத்திற்கு யாத்திரை போகின்றனர். ஆடி அமாவாசை, தை அமாவாசை போன்ற நாட்களில் காவிரி கடலொடு கலக்குமிடத்திலே திரளான மக்கள் சென்று நீராடுகின்றனர். சித்திரை மாதப் பெளர்ணமியிலும் இவ்வாறு செய்கின்றனர்.

இந்தக் காவிரித் துறையின் அமைப்பையும் சிறப்பையும் பட்டினப்பாலை ஆசிரியர் பாராட்டிக் கூறியிருக்கிறார். அதனைக் கீழே காண்போம்.

“காவிரித் துறையின் பக்கத்திலே பல சிறிய குடிசைகள் இருக்கின்றன. அந்தக் குடிசைகளில் நீண்ட தூண்டில் கோல்கள் சார்த்தப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தக் காட்சி, வீரர்களின் பொருட்டு நடப்பட்டிருக்கும் கல்லுக்குக் காவலாக வேற்படைகளை வரிசையாக ஊன்றி அவைகளின் தலைகளிலே கேடயங்களைக் கவிழ்த்து வைத்திருப்பதுபோல் காணப்படுகின்றது.

இந்தக் குறுங் குடிசைகளுக்கு இடையிலே வெண்மணல் நிறைந்த இடத்திலே மீன் பிடிக்கும் வலைகள்

காய்கின்றன. அவை களங்க முடைய சந்திரனைப் போல் காட்சியளிக்கின்றன.

இந்த இடத்திலே, விழுதுடைய தாழ்ஞ் செடிகளின் கீழே மலர்ந்திருக்கின்ற வெண் கூதாள மலரால் கட்டப் பட்ட மாலையை அணிந்த செம்படவர்கள் சுருமீனின் கொம்பை நட்டனர். அந்தச் சுருமீனின் கொம்பிலே கடற் தெய்வமாகிய வருணன் வந்திருப்பதாக எண்ணினார். அவர்கள் தாழை மலர்களை அணிந்து கொண்டும், பனங்கள்ளை அருந்தியும், தங்கள் பெண்டிருடன் மகிழ்ந்து கூத்தாடினர். அவர்கள் மீன் பிடிக்கும் பொருட்டுக் கடல் மேற்செல்லாமல் முழு நிலவுள்ள பெளர்ணமி நாளிலே உண்டும் விளையாடியும் மகிழ்ந்தனர்.

அந்த இடத்திலே புலால் நாற்றம் வீசும் மணல் வெளி உண்டு. காவிரி கடலோடு ஒன்றுபட்டுக் கலக்கும் தோற்றம், மலையைத் தழுவிய மேகத்தைப் போலவும் தாயின் மாற்பைத் தழுவிய குழந்தையைப் போலவும் காணப்படுகின்றது. ஒவென்ற கடலோசையும் கேட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது.

அங்கே மக்கள் தங்கள் தீமைகளைப் போக்கிக் கொள்ளக் கடலாடுவர். கடலாடிய அழுக்கை நீக்கிக் கொள்ள வேற்று நீரில் குளிப்பர். பின்னர் நண்டுகளைப் பிடித்து ஆட்டியும் அலைகடலிலே விளையாடியும், மணலில் பதுமை செய்து விளையாடியும், ஐம்பொறிகளும் மயங்கி அன்பு தணியாதவராய்ப் பகற்பொழுதிலே விளையாடுவர்.

இத்தகைய காவிரித்துறை பெறுவதற்கு அருமையான சுவர்க்கத்தைப்போல இருக்கின்றது.

78 முதல் 105 வரையுள்ள 28 வரிகளிலே இச் செய்திகள் கூறப்படுகின்றன.

78. கிடுகு நிரைத்து எஃகு ஊன்றி
நடுகல்லின் அரண்போல
நெடும் தூண்டிலின் காழ் சேர்த்திய,
குறும் கூரைக் குடிநாப்பண்,
நிலவடைந்த இருள் போல
83. வலைஉணங்கும் மணல் முன்றில்.

எஃகு ஊன்றி - வேல்களை நட்டு. கிடுகு நிரைத்து-
அந்த வேல்களின் தலையிலே கேடயங்களை வரிசையாக
வைத்து. நடுகல்லின் - வீரர்களின் நினைவாக நட
டிருக்கும் கல்லுக்கு. அரண்போல - காவல் ஏற்படுத்தி
யிருப்பதுபோல. நெடும் தூண்டிலின் காழ் சேர்த்திய-
நீண்ட தூண்டி முள்ளோடு கூடிய கோலைச் சார்த்தி
யிருக்கின்ற. குறும் கூரை குடி நாப்பண் - சிறிய
கூரை வேய்ந்த குடிசைகளின் நடுவிலே. நிலவு
அடைந்த இருள் போல - சந்திரனைச் சேர்ந்திருக்கின்ற
களங்கத்தைப் போல. வலைஉணங்கும் - மீன் பிடிக்கும்
வலை காய்ந்து கொண்டிருக்கின்ற. மணல் முன்றில் -
மணல் நிறைந்த வீட்டின் முன்னிடங்கள் இருக்
கின்றன.

வெண்மையான மணலின் மேல் அழுக்கேறிய
வலைகள் காய்கின்றன. இதனை மாசு நிறைந்த மதிக்கு
ஒப்பிட்டிருக்கும் இயற்கை உவமை பாராட்டத்
தக்கது.

84. வீழ்த்தாழைத் தான் தாழ்ந்த
வெண் கூதாளத்துத் தண் பூம்கோதையர்

சினைச் சுறவின் கோடு நட்டு

87. மனைச் சேர்த்திய வல் அணங்கினான்.

வீழ்தாழைத்தாள் - விழுது பொருந்திய தாழையின் அடியிலே. தாழ்ந்த வெண்கூதாளத்து - கீழே மலர்ந்திருக்கின்ற வெண் கூதாள மலரின். தண் பூங்கோதையர் - குளிர்ந்த பூமாலை அணிந்தவர்கள். சினைச்சுறவின் கோடு நட்டு - சினை பொருந்திய சுறா மீனின் கொம்பை நட்டு. மனைச் சேர்த்திய - அந்தச் சுறாக்கொம்பை மனையாக ஆக்கி அதிலே சேர்க்கப்பட்ட வல் அணங்கினான் - வலிய தெய்வத்தன்மை பொருந்திய வருணன் பொருட்டு.

88. மடல்தாழை மலர் மலைந்தும்,

பிணர்ப் பெண்ணைப் பிழிமாந்தியும்,

புன்தலை இரும்பரதவர்

பைம்தழை மாமகளி ரொடு,

பாயிரும் பனிக் கடல் வேட்டம் செல்லாது

93. உவவு மடிந்து உண்டாடியும்.

மடல் தாழை மலர் மலைந்தும் - மடலையுடைய தாழை மலரைச் சூடியும். பிணர் பெண்ணை - கரடு முரடாக இருக்கின்ற பனை மரத்தின். பிழி மாந்தியும் - கள்ளை அருந்தியும். புன்தலை - சிவந்த தலை மயிரையுடைய. இரும்பரதவர் - கூட்டமான செம்படவர்கள். பைம்தழை - பசுமையான தழைகளை யணிந்த. மாமகளிரொடு - அழகிய பெண்களுடன் கூடியிருந்து. பாயிரும் பனிகடல் - பரந்த பெரிய குளிர்ந்த கடலின் மேல். வேட்டம் செல்லாது - மீன் பிடிக்கப் போகாமல். உவவு மடிந்து - முழுமதி நாளிலே தங்கியிருந்து

உண்டு ஆடியும் - உண்டு விளையாடியும். (பொழுது போக்குவர்.)

94. புலவ மணல் பூங்கானல்,
 மாமலை அணைந்த கொண்மூப் போலவும்,
 தாய் முலை தழுவிய குழவி போலவும்,
 தேறு நீர்ப் புணரியொடு யாறுதலை
 [மணக்கும்]
98. மலி ஓதத்து ஒலி கூடல்.

புலவு மணல் - புலால் நாற்றம் வீசும் மணல்வெளியும். பூ கானல் - கடற்கரைச் சோலையும். (உள்ள அந்த இடத்திலே.) மாமலை அணைந்த - பெரிய மலையைத் தழுவிய. கொண்மூ போலவும் - மேகத்தைப் போலவும். தாய் முலை தழுவிய தாயின் மார்க்பைத் தழுவிய. குழவி போலவும் - குழந்தையைப் போலவும். தேறு நீர்ப் புணரியொடு - தெளிந்த நீரையுடைய கடலுடன். யாறு தலை மணக்கும் - காவிரியாறு ஒன்று படுகின்ற. மலி ஓதத்து - நிறைந்த கடலின். ஒலி கூடல் - ஒலி நிறைந்த சங்கமுகத்துறை.

99. தீது நீங்கக் கடல் ஆடியும்
 மாசு போகப் புனல் படிந்தும்
 அலவன் ஆட்டியும், உரவுத்திரை உழக்கியும்
 பாவை சூழ்ந்தும் பல்பொறி மருண்டும்
103. அகலாக் காதலொடு பகல் விளையாடி

தீது நீங்க-(இந்தச் சங்கமுகத் துறையிலே) பாவம் போக. கடல் ஆடியும் - கடலிலே குளித்தும். மாசு போக - அழுக்குப் போக. புனல் படிந்தும் - வேறு

நல்ல நீரிலே மூழ்கியும். அலவன் ஆட்டியும் - நண்டு களைப் பிடித்து ஆட்டங் காட்டியும். உரவுத்திரை - வலிமையுடன் வீசும் கடல் அலைகளிலே. உழக்கியும் - விளையாடியும். பல்பொறி மருண்டும் - ஐம்பொறிகளும் இன்புற்று மயங்கியும். அகலாக் காதலொடு - நீங்காத அன்புடன். பகல் விளையாடி - பகலிலே விளையாடிப் பொழுது போக்குவர்.

104. பெறற்கு அரும்தொல் சீர்த்

துறக்கம் ஏய்க்கும்

105. பொய்யா மரபின்

பூமலி பெருந்துறை.

பொய்யா மரபின் - நீர் வற்றாத பழமையான. பூமலி பெருந்துறை - பூக்கள் நிறைந்த அந்தச் சங்க முகத்துறை. (அங்குள்ளோர்க்கு) பெறற்கு அரும் - பெறுவதற்கு அருமையான. தொல்சீர் - பழமையான. துறக்கம் ஏய்க்கும் - சுவர்க்கத்தை ஒத்திருக்கும்.

காவிரித் துறையின் சிறப்பைக் கூறும் இப்பகுதியிலே தமிழ்நாட்டுப் பழக்க வழக்கங்கள் சிலவற்றைக் கூறியுள்ளார் ஆசிரியர்.

போரிலே மாண்ட வீரர்களின் நினைவாகக் கல் நட்டு அந்தக் கற்களை மாண்டுபோன போர் வீரர்களாகவே எண்ணி வணங்குவது தமிழ்நாட்டு வழக்கம்.

கடலும் கடல் சேர்ந்த நிலமும் நெய்தல் நிலம். நெய்தல் நிலத்திலே வாழும் மக்கள் செம்படவர்; பரதவர் என்பவர்கள். அந்த நிலத்தின் தெய்வம் வருணன். வருணனையே கடற்றெய்வமாக அந்நில மக்கள் கருதி வந்தனர்.

சங்கமுகத்தின் சிறப்பு

OFFICE OF THE DIRECTOR
4767 51

சுரு மீனின் கொம்பைக் கட்டு, அதிலே கடற்குறையவ
மாகிய வருணன் இருப்பதாகக் கருதி அதனை வணங்கு
வது செய்தல் நிலமக்களின் வழக்கம்.

முழுமதி நாளிலே அதாவது பூரணச் சந்திரன்
உள்ள பெளர்ணமி நாளிலே செம்படவர்கள் மீன் பிடிக்க
கக் கடல்மேற் செல்வதில்லை' அன்று அவர்கள் தங்
கள் பெண்டு பிள்ளைகளுடன் உண்டு, களித்து
மகிழ்ந்து. வருணனுக்குப் பூசை போட்டு விளையாடிக்
குதூகலிப்பர்.

முழுமதி நாளில் கடலின் கொந்தளிப்பு அதிகமா
யிருக்கும். ஆதலால் மீன் பிடிக்கப் படகில் செல்வது
ஆபத்து. இதனால் இன்றும் செம்படவர்கள் பூர்ணமி
நாளில் ஓய்வு பெற்றிருப்பது கண்கூடு.

மனதிலே கவலையின்றி மகிழ்ந்து வாழ்வதே
சுவர்க்கம். காவிரித்துறையில் மக்கள் மனக் கவலை
யின்றி வாழ்வதனால் அதனைத் துறக்கத்திற்கு ஒப்பிட்டு
ரைத்தார் ஆசிரியர்.

இரவுப்பொழுது

பகற்பொழுதிலே காவிரித்துறையின் காட்சியைக்
கூறிய புலவர், அடுத்தாற் போல் இரவிலே-அதுவும்
நல்ல நிலவெறிக்கும் இரவிலே அந்நகரத்தில் நடை
பெறும் நிகழ்ச்சிகளைக் கூறுகிறார். மாடமானிகை
களிலே வாழும் செல்வர்கள், கடலிலே செல்லும் செம்
படவர்கள், ஏனைய பொது மக்கள் அந்த முழு மதி
நிலவிலே செய்யும் காரியங்களைப் பத்து வரிகளிலே
பாடியிருக்கிறார் பட்டினப்பாலை ஆசிரியர்.

106 முதல் 115 வரையில் உள்ள 10 வரிகளிலே இவைகள் கூறப்படுகின்றன.

“மாடமாளிகைகளிலே தங்கள் காதலரைத் தழுவிய மங்கை மார்கள் தாங்கள் அணிந்திருக்கும் பட்டாடைகளைக் களைந்து வெண்துகில் உடுத்திக் கொண்டிருக்கின்றனர். தேனை மறந்துவிட்டுக் காதல் மதுவை அருந்தி மகிழ்கின்றனர். ஆடவர்களின் மாலைகளை மகளிர் சூடுகின்றனர். மகளிர் அணிந்த மாலைகளை மைந்தர்கள் தரித்துக் கொள்ளுகின்றனர். இவ்வித நிகழ்ச்சிகள் மாளிகைகளிலே இரவிலே கடைசிச் சாமம் வரையிலும் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன.

பெரிய மாளிகைகளிலே காணப்படும் ஒளிநிறைந்த விளக்கைப் பார்த்துக் கொண்டு கடலில் ஓடத்தை நடத்திச் செல்லும் பரதவர்கள் சூரியன் புறப்படுவதை எதிர்பார்த்துச் செல்கின்றனர்.

பாடல்களைக் கேட்டும், நாடகங்களைப் பார்த்தும், வெண்மையான நிலவின் பயனை அனுபவித்தும் இரவுப் பொழுதைக் கழித்தும் விடியற் காலத்தில் உறங்குகின்றனர் பலர்.

106 துணைப் புணர்ந்த மட மங்கையர்

பட்டுநீக்கித் துகில் உடுத்து

மட்டுநீக்கி மது மகிழ்ந்து

மைந்தர் கண்ணி மகளிர் சூடவும்

110 மகளிர் கோதை மைந்தர் மலையவும்

துணைப்புணர்ந்த—(மாளிகைகளிலே) தங்கள் காதலரைத் தழுவிய, மடமங்கையர்—அழகிய மங்கை மார்கள். மட்டுநீக்கி—தேனை மறந்து, மதுமகிழ்ந்தும்—காதல் மதுவை உண்டு மகிழ்ந்தும். மைந்தர் கண்ணி

மகளிர் சூடவும்—ஆடவர்கள் அணிந்த மாலைகளைப் பெண்கள் சூடியும். மகளிர் கோதை மைந்தர் மலையவும்—மகளிர் அணிந்திருந்த மாலையை மைந்தர் சூடியும் (இவ்வாறு பொழுது போக்குவர்.)

111 நெடுங்கால் மாடத்து ஒள் எரி நோக்கி

112 கொடுந்திமில் பரதவர் குருச்சுடர் எண்ணவும்.

கொடும்—வளைந்திருக்கின்ற முகப்பையுடைய. திமில் பரதவர்—தெப்பங்களைக் கடலில் ஓட்டும் பரதவர்கள். நெடுங்கால் மாடத்து—உயரமான மாளிகைகளிலே காணப்படும். ஒள் எரி நோக்கி—ஒளியுள்ள விளக்குகளைப் பார்த்து. குருச்சுடர் எண்ணவும்—மிகவும் ஒளி பொருந்திய சூரியன் புறப்பாட்டைப் பற்றி நினைத்தனர்.

113 பாடல் ஓர்த்தும் நாடகம் நயந்தும்

வெள்ளிலவின் பயன் துய்த்தும்

115 கண் அடைஇய கடைக் கங்குவான்.

பாடல் ஓர்த்தும்—பாடல்களைக் கேட்டு மகிழ்ந்தும் நாடகம் நயந்தும்—நாடகங்களை விரும்பிப் பார்த்தும். வெள்ளிலவின் பயன் துய்த்தும்—வெண்மையான நிலவின் பயனை அனுபவித்தும். கண் அடைஇய—(இறுதியிலே) கண்முடி உறங்குகின்ற கடைக் கங்குவான்—கடைசிச் சாமம்.

காவிரிப்பூம் பட்டினத்திலே வாழும் மக்கள் இரவு நேரத்தை இன்பத்துடன் கழிக்கின்றனர். மங்கை மார்களும் மைந்தர்களும் மாளிகைகளிலே இன்பந் துய்த்து மகிழ்கின்றனர்.

பொதுமக்கள் பொழுது போக்குவதற்காகச் சங்கீதக் கச்சேரிகள் நடைபெறுகின்றன. நாடக சாலைகளும் உண்டு. அவைகளில் நாடகங்களும் நடத்தப்படுகின்றன.

இந்த நிகழ்ச்சிகளைக் கொண்டு இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தமிழ்நாட்டில் சங்கீதம், நாடகம் ஆகிய கலைகள் வளர்ந்திருந்தன என்ற உண்மையை அறியலாம்.

உண்மை ஊழியர்கள்

வெளியிலிருந்து நகருக்குள் வரும் பண்டங்களுக்கு வரி வாங்கும் வழக்கம் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தமிழ் நாட்டில் இருந்தது. தரை வழியாக வரும் பொருள்களுக்கும் வரி வாங்கினர். கடல் மார்க்கமாக வந்து இறக்குமதியாகும் பண்டங்களுக்கும் வரி வாங்கினார்கள். இதனைப் பட்டினப்பாலையிலே காணலாம்.

உல்கு என்பது வரி. அதனையே பின்னாளில் சுங்கம் என வழங்கினர். அரசனுடைய ஆட்களே சுங்கம் தண்டுவார்கள். அந்த ஊழியர்கள் உண்மை ஊழியர்கள். நடுநிலையிலிருந்து சுங்கம் வாங்குவார்கள். கையுறை (லெஞ்சம்) வாங்க மாட்டார்கள். தங்கள் வேலையைச் சுறுசுறுப்பாகச் செய்வார்கள். யாரும் அவர்களை ஏமாற்றிவிட முடியாது.

இவர்களைப்பற்றிப் பட்டினப் பாலையிலே கூறியிருப்பதைப் பாருங்கள்.

“சுங்கம் வாங்குவோர் நள்ளிரவிலே, காவிரி யாற்று வெள்ளம் குவித்திருக்கும் மணல் மேட்டிலே உறங்குவார்கள். அந்த மணல் மேட்டில் காவிரி நீரிலே மிதந்து வந்த மலர்கள் படிந்து நறுமணம் கமழும் தூய்மையான வெண்மணல் குவிந்திருக்கும்

மணல் மேடு அது. வெள்ளத்தால் ஒதுக்கப்பட்ட மணல் மேட்டுக்கு எக்கர் என்று பெயர்.

அவர்கள் உறங்கும்போதுகூட தங்கள் கடமையில் கண்ணும் கருத்துமாயிருப்பர். அரசனுடைய பண்டகசாலைத் தெரு தாழைகள் மலர்ந்திருக்கும் கடற்கரை ஓரத்திலே அமைந்திருப்பது, பண்டசாலையிலே பண்டங்களும் குவிந்திருக்கும் அப்பண்டங்களைப் பிறர்கவராமல் பாதுகாப்பதிலே அவர்கள் வல்லவர்கள்; புகழ் பெற்றவர்கள்.

அவர்கள் கதிரவன் தேரிற்பூட்டிய குதிரைகள் போல அயராது சுற்றி வருவார்கள். ஒரு நொடி நேரங்கூடச் சேர்ந்திருக்க மாட்டார்கள். சளைக்காமல் வாங்கவேண்டிய சங்கங்களை வாங்கிக் கொண்டேயிருப்பார்கள்.”

இச்செய்தியைப் பட்டினப்பாலையிலே 116 முதல் 125 வரையில் உள்ள 10 வரிகளிலே காணலாம்.

116 மா அகாவிரி மணம் கூட்டும்
 தூஉ எக்கர்த் துயில் மடிந்து
 வால் இணர் மடல் தாழை
 வேல்ஆழி வியன் தெருவில்
 நல்லிறைவன் பொருள் காக்கும்
 தொல்லிசைத் தொழில் மாக்கள்
 காய் சினத்த கதிர்ச்செல்வன்
 தேர் பூண்ட மாஅ போல
 வைகல் தொறும் அசைவின்றி

125 உல்கு செய...

மாஅ காவிரி—சிறந்த காவிரியாறு. மணம்கூட்டும்-தனது வெள்ளத்தால் மலர்களைக் கொண்டு வந்து குவித்து நறுமணத்தைக் கூட்டியிருக்கின்ற. தூளக்கர்—தூய்மையான மணல் திட்டிலே, துயில் மடிந்து—நள்ளிரவில் தூங்கிவிட்டு.

வால் இணர்-வெண்மையான மகரந்தக் கொத்துக்களையும், மடல்—மடலையும் உடைய, தாழை—தாழஞ்செடிகள் நிறைந்த, வேல் ஆழி-கடற்கரையில் அமைந்த. வியன் தெருவில்—பெரிய பண்டசாலைத் தெருவில் நல்இறைவன்—நல்ல அரசனுடைய. பொருள் காக்கும்—பொருள்கள் பண்டகசாலைகளிலிருந்து திருட்டுப் போகாமல் பாதுகாக்கின்ற. தொல்லிசை-பழமையான புகழையுடைய, தொழில்மாக்கள்—காவல் செய்யும் தொழிலையுடையவர்கள். (எப்பொழுதும் சுறுசுறுப்பாகவே யிருப்பார்கள்.)

காய் சினத்த—சூடுகின்ற கோபத்தையுடைய. கதிர்ச்செல்வன்—சூரியனுடைய தேர்பூண்ட மாபோல—தேரில் பூட்டப்பட்ட குதிரைகளைப்போல. வைகல் தொறும்—நாள்தோறும். அசைவு இன்றி—சோம்பலே இல்லாமல். உல்குசெய—வரி வாங்கும் தொழிலைச் செய்துகொண்டே யிருப்பார்கள்.

இவ்வரிகளிலே வரி தண்டுவோரின் இயல்பைப் பற்றிக் கூறியிருப்பதைக் காணலாம். இத்தகைய உண்மையான ஊழியர்களைக் கொண்ட அரசாங்கந்தான் சிறப்படைய முடியும் என்ற கருத்தும் இதில் அடங்கியிருக்கின்றது.

“காய் சினத்த கதிர்ச் செல்வன்” என்ற வரியில் உள்ள சிறந்த பொருள் பாராட்டத் தக்கது. சூரியனை “சுடுகின்ற கோபத்தையுடைய கதிரவன்” என்றார். அடுத்த சொல்லைச் “செல்வன்” என்று அமைத்தார். அவனுடைய சுடுகின்ற வெய்யில்தான் உலகிற்குச் செல்வத்தை யளிப்பது. சூரிய வெப்பத்தின் பெருமையை உலகமெல்லாம் உணரும். அவன் “காய் சினத்த கதிரவன் ஆனாலும் உலகிற்குச் செல்வத்தை அளிப்பவன்; உலகிற்கு உதவி செய்யும் செல்வனாக விளங்குகிறவன்; இந்தக் கருத்துடன் இவ்வரி அமைந்திருப்பது அருமையினும் அருமை.

ஏற்றுமதி இறக்குமதிகள்

பண்டசாலைக் காவலர்களின் சிறப்பைப் பற்றிக் கூறிய ஆசிரியர், பண்டங்கள் பண்டசாலைகளிலே எப்படிக் குவிகின்றன என்பதைப் பற்றிக் கூறுகிறார்.

அந்நிய நாடுகளிலிருந்து பல பண்டங்கள் கப்பல் வழியாக வந்து காவிரிப் பூம்பட்டினத்திலே இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றன. பல பண்டங்கள் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றன.

வெளியே அனுப்புவதற்காகக் குவிந்து கிடக்கும் பண்ட மூட்டைகளின் மேல் சோழனுடைய புலிமுத்திரையிடப்பட்டுக் கிடக்கின்றன. புலிமுத்திரையிடப்பட்ட பண்டங்கள் தான் வெளியேறமுடியும். முத்திரையிடப்படாத பண்டங்கள் வெளியேற முடியாது. ஏற்றுமதியும், இறக்குமதியும் இவ்வளவு கட்டுக்காவலுடன் அக்காலத்திலே தமிழ் நாட்டில் நடந்திருக்கின்றன. என்பதற்கு இதுவே தக்க சான்றாகும். இந்த ஏற்றுமதி இறக்குமதிகளைப் பற்றி எவ்வளவு அழகாக

உவமானத்துடன் பட்டினப்பாலை உரைத்திருக்கிறது என்பதைக் கீழே பாருங்கள்.

“மாரிக் காலத்திலே மேகங்கள் கடலிலே முகந்த நீரைக் கொண்டுபோய் மலைகளிலே பெய்கின்றன. மலைகளிலே பெய்த நீர் அம்மலைகளிலேயே தங்கி விடுவதில்லை. அந்த நீரை ஆறுகளும் கால்வாய்களும் கொண்டுவந்து கடலிலே பரப்பிவிடுகின்றன. இவ்வாறு கடல்நீர் மலையேறுதலும், மலைநீர் கடற்பாய்தலும் மாரிக்காலத்தில் நடைபெறும் காட்சி. இதுபோல் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலே எப்பொழுதும் கடல் வழியாகப் பண்டங்கள் வந்து நிலத்திலே இறங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. நிலத்தின் வழியாகப் பல பண்டங்கள் வந்து நீரில் மிதக்கும் கப்பல்களிலே ஏறிக்கொண்டிருக்கின்றன.

அளவு சொல்ல முடியாத பல பண்டங்கள் சுங்கச்சாவடியிலே வந்து குவிந்து கிடக்கின்றன. அந்தச் சுங்கச்சாவடியிலிருந்து பண்டங்களை யாரும் காவலர்களுக்குத் தெரியாமல் கொண்டுபோய்விட முடியாது; அவ்வளவு சிறந்த பாதுகாவலும், ஏராளமான காவலர்களையும் கொண்டது அந்தச் சுங்கச்சாவடி. அந்தச் சுங்கச்சாவடியிலே பண்டங்களைப் பரிசோதனைசெய்து அப்பண்டங்களின் மேல் சோழனுடைய முத்திரையான புலி முத்திரையை இடுகின்றனர். இம்முத்திரை வைக்கப்பட்ட பின்னரே அப்பண்டங்கள் வெளியேற்றப்படுகின்றன.

இப்படி முத்திரை யிடப்பட்டு வெளியேற்றப்பட்ட பண்டங்கள், அவைகள் கிடப்பதற்கான இடத்திலே மலை போல குவிந்து கிடக்கின்றன. ஆண் நாய்களும்,

ஆட்டுக்கடாக்களும் அந்த மூட்டைக் குவியல்களின் மேல் ஏறிக் குதித்து விளையாடிக்கொண்டிருக்கின்றன. இதைப் பார்த்தால் மேகங்கள் தவழும் சிகரத்தை யுடைய பெரிய மலைப் பக்கங்களிலே வருடை மான்கள் விளையாடுவதைப்போலக் காணப்படுகின்றது.”

பட்டினப்பாலையின் 125 வது வரிமுதல் 141வது வரிவரையில் உள்ள 17 வரிகளில் இச் செய்திகள் காணப்படுகின்றன.

..... குறைபடாது

வான் முகந்த நீர் மலைப் பொழியவும்,
மலைப்பொழிந்த நீர் கடற்பரப்பவும்,
மாரி பெய்யும் பருவம்போல,
நீரினின்றும் நிலத்தேறவும்,
நிலத்தினின்று நீர்ப்பரப்பவும்;
அளந்தறியாப் பல பண்டம்
வரம்பறியாமை வந்தீண்டி,
அரும்கடிப் பெரும்காப்பின்
வலியுடை வல் அணங்கினேன்
புலி பொறித்துப் புறம்போக்கி,
மதி நிறைந்த பல பண்டம்
பொதி மூடைப் போர்ஏறி
மழையாடு சிமய மால்வரைக் கவாஅன்
வரையாடு வருடைத் தோற்றம் போலக்
கூருகீர் ஞமலிக் கொடுத்தாள் ஏற்றை
ஏழகத் தகரோடு உகளும் முன்றில்.

குறைபடாது—என்றும் குறைவில்லாமல், வான் முகந்த நீர்—மேகங் கடலிலே முகந்த நீரைக் கொண்டு

போய். மலைபொழியவும்—மலையிலே பெய்யவும். மலை பொழிந்த நீர்—மலையிலே பெய்த அந்த நீர். கடல் பரப்பவும்—கடலிலே மீண்டும் வந்து விழவும். மாரி பெய்யும்—மழை பெய்கின்ற. பருவம்போல—காலத்தைப்போல. நீரின் நின்றும்—(பல நாடுகளிலிருந்து கடல் வழியாக வந்தபண்டங்கள்) கடலிருந்து. நிலத்து ஏறவும்—நிலத்திலே ஏறவும். நிலத்தினின்றும்—(தமிழ் நாட்டின் பல பாகங்களிலிருந்து வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதற்காக வந்த பண்டங்கள்) நிலத்திலிருந்து. நீர்ப்பரப்பவும்—நீரிலே இறங்கவும்.

அளந்து அறியாப் பல பண்டம் - அளந்து கணக்கிடமுடியாத பல பண்டங்கள். வரம்பு அறியாமை—எல்லை காணமுடியாதபடி. வந்து ஈண்டி—வந்து நிறைந்து. அரும்படி—சிறந்த பாதுகாப்பும், பெரும் காப்பின்—பெரிய சாவற்காரர்களையும் உடைய சுங்கச்சாவடியிலே. வலியுடை—வலிமையுடைய பகைவர்களை. வல் அணங்கினோன்—வலிமையால் வருத்தும் தன்மையுடையவனாகிய கரிகாற் சோழனது. புலி பொறித்து—புலி முத்திரையைப்போட்டு. புறம்போக்கி—வெளியிலே அனுப்பிய. மதி நிறைந்த—மதிப்பு நிறைந்த. பல பண்டம் பொதி—பல பண்டங்கள் பொதிந்த. மூடைப்போர்—மூட்டைப்போரின்மேல் ஏறி—ஏறி மழையாடு சிமய—மேகம் படிந்த உச்சியையுடைய. மால்வரை—பெரிய மலையின். கவாஅன் வரையாடும்—பக்கத்து மலையிலே விளையாடுகின்ற. வருடைத் தோற்றம் போல—வருடைமான் காணப்படுவது போல. கூர்உகிர் ஞமலி—கூர்மையான நகங்களை யுடைய நாயினத்தைச் சேர்ந்த, கொடுத்தாள் ஏற்றை—வளைந்த பாதத்தையுடைய ஆண் நாய். ஏழகத் தக

ரோடு—ஆட்டுக்கடாகளோடு. உகளும் முன்றில்—
குதித்து விளையாடும் முற்றம்.

மேலே கூறியவற்றைக் கொண்டு இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னே காவிரிப்பூம் பட்டினம் ஒரு வாணிக நகரமாக விளங்கியது என்று அறியலாம். பெருவாரியான இறக்குமதி, ஏற்றுமதி வாணிகம் நடைபெற்ற தென்று காணலாம்.

காவிரிப்பூம் பட்டினத்திலே கடற்கரையிலே, துறைமுகத்திலே அமைந்திருந்த சுங்கச்சாவடியை “ அருங்கடிப் பெரும்காப்பின் ” என்று குறிப்பிடுகிறார் பட்டினப்பாலை ஆசிரியர்.

அந்தச் சுங்கச் சாவடிக்குள் காவலர்களின் உத்தரவின்றியாரும் புகழடியாது. அது மிகவும் கட்டுக்கோப்பான கட்டிடம். திருடர்கள் உள்ளே நுழைய முடியாது. அவ்வளவு பாதுகாப்பையுடையது. கட்டிடத்தில் உள்ள பண்டங்களுக்குக் காற்றாலோ, மழையாலோ, வெய்யிலாலோ, நீராலோ நெருப்பாலோ, எத்தகைய சேதமும் உண்டாகாது. பண்டங்கள் பத்திரமாக இருக்கும் வகையிலே அந்தச்சுங்கச்சாவடி அமைந்திருந்தது.

அருங்கடி கட்டிடத்தின் இயற்கைப் பாதுகாப்பைக் குறிப்பது. பெருங்காப்பு என்பது காவலர்களின் விழிப்பு பாதுகாப்பைக் குறிப்பது.

விஞ்ஞானம் வளர்ந்திருக்கும் இந்த நவீன காலத்தில் கூட, கடல் துறைமுகங்களிலும், இருப்புப் பாதை நிலையங்களிலும் ஏற்றுமதிக்காக வைத்திருக்கும் பண்டங்கள் சேதமாவதைக் காண்கின்றோம்.

இறக்குமதியாகும் பண்டங்களும் சேதமாவதைக் காண்கிறோம். பண்டங்கள் திருட்டுப் போவதையும் பார்க்கிறோம். நிர்வாகிகளின் பொறுப்பற்ற தன்மையே இதற்குக் காரணம்.

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னே காவிரிப் பூம்பட்டினத்திலே பண்டங்களை எவ்வளவு அருமை யாகப் பாதுகாத்தனர்; பண்டங்கள் சேதமாகக்கூடாது என்பதில் எவ்வளவு அக்கரை கொண்டிருந்தனர் என்பதை நாம் காணும்போது நமக்கு வியப்பு ஏற்படுகிறது. தமிழரின் வாணிகத்திறனும், அரசியல் திறனும் நமக்குப் பெருமையளிக்கின்றன.

தமிழர்களின் வியாபாரத்திறமையையும், அரசியல் திறமையையும், விளக்க, சுங்க காவலர்களைப்பற்றிக் கூறியிருப்பதும், ஏற்றுமதி இறக்குமதி வாணிகத்தை பற்றிக் கூறியிருப்பதுமாகிய இந்த இரண்டு செய்திகளே போதுமானவை.

கடை வீதி

கடைத்தெருவுக்கு ஆவணம் என்று ஒரு பெயர். அங்காடி என்பது மற்றொரு பெயர். பண்டசாலை என்பது பண்டங்களைப் பத்திரமாகச் சேமித்து வைத்திருக்குமிடம். இதை இக்காலத்தினர் கிடங்கு என்பர். ஆவணம் அல்லது அங்காடி என்பது பண்டகங்களை வைத்துச் சில்லறையாக வாணிகம் செய்யும் இடம்.

இக்காலத்தில் கடை வீதிகளிலே வாணிகர்கள் பலர் குடியிருப்பதையும், அங்கேயே வாணிகம் செய்வதையும் காண்கிறோம் குடியிருப்பும், வாணிகம் செய்யும் கடையும் ஒரேயிடத்தில் இருப்பது எந்நாட்டிலும் உண்டு. பெரிய வியாபாரிகள் தாம் இவ்வாறு இரண்டையும் ஒன்றாக அமைத்துக் கொள்ள முடியும். சிறிய வியாபாரிகளுக்கு இந்த வசதி கிடைக்காது.

இன்றும் பெரிய நகரங்களில் உள்ள கடை வீதிகளிலே சுற்றுக் கட்டமைந்த பெரிய கட்டிடங்கள் இருக்கின்றன. அக்கட்டிடங்கள் வானுயர்ந்த மாடிகளாகவும் அமைந்திருக்கின்றன. இத்தகைய மாடிக் கட்டிடங்களிலே கீழ்க்கட்டிடங்களை வாணிக மனைகளாகப் பயன்படுத்துகின்றனர். மேலே குடியிருந்து வருகின்றனர்.

இவ்வாறு வாணிக மனையும், குடியிருப்பும் ஒன்றாயிருப்பதிலே வாணிகத்தைப் பொருத்த வரையிலும் பல நன்மைகள் உண்டு. காவிரிப் பூம்பட்டினத்தின் கடைத் தெருவில் பெரிய பெரிய கட்டிடங்கள் இருந்தன. பெரிய பெரிய வாணிகர்கள் இருந்தனர். அவர்கள் மாடியிலேயே—அதாவது மேல் வீட்டிலேயே குடியிருந்து வந்தனர். கீழ் வீட்டில் வியாபாரம் செய்து வந்தனர்.

தமிழ் நாட்டில் பெரிய நகரங்களில் கடைத் தெருக்களில் பல கோயில்கள் அமைந்திருப்பதை இன்றும் காணலாம். இக் கோயில்களுக்கு அடிக்கடி விழாக்கள் நடைபெறுவதையும் பார்க்கலாம். கடைத் தெருக்களில் அமைந்துள்ள கோயில்கள் பெரும்பாலும் வியாபாரிகளின் ஆதரவிலேயே வாழ்ந்து வருகின்றன. கடைத்தெருக்களிலே கோயில்கள் இருந்தாலும் சரி இல்லாவிட்டாலும் சரி, பல திருவிழாக்கள் கடைவீதிகளிலே நடைபெறுவதைக் காணலாம். கடைவீதிகள் எப்பொழுதும் விழாமயமாகத்தான் காட்சியளிக்கும்.

திதுபோலவே காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் கடைவீதியும் எப்பொழுதும் விழாமயமாகவே காட்சியளித்ததாம். முருகனுக்காக நடைபெறும் வெறியாட்டு விழாவிலே பல வாத்தியங்கள் முழங்கிக் கொண்டேயிருக்கும். புல்லாங்குழல், யாழ், மத்தளம், முரசு ஆகிய வாத்தியங்கள் அந்தக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் கடைவீதியிலே இடையறாமல் இசைத்துக் கொண்டேயிருக்குமாம்.

பெரிய மாளிகைகளிலே, சாளரத்தின் ஓரத்திலே பெண்கள் நின்றுகொண்டு விழாவினைக் காண்பார்களாம். முருகனைத் தொழுவார்களாம்.

காவிரிப் பூம்பட்டினத்துக் கடைவீதியைப் பற்றிக் கூறும்போது, மூன்று செய்திகளைத்தான் பட்டினப்பாலே ஆசிரியர் எடுத்துக்காட்டுகிறார். 1. அங்கே உயர்ந்த பரந்த பல கட்டிடங்கள் இருக்கின்றன. 2. அக் கட்டிடங்களில் உள்ள அழகிய பெண்கள் - சிறந்த அணிகலன்களையும் ஆடைகளையும் அணிந்த பெண்கள் சாளரத்தண்டை நின்று முருகனைக் கைகூப்பி வணங்குகின்றனர். 3. முருகனுக்கு விழா நடைபெறுகின்றது. அதன்பொருட்டுப் பல வாத்தியங்கள் முழங்குகின்றன. இந்த மூன்று செய்திகளும் தான் கடைவீதியில் உள்ளதாகக் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

பட்டினப்பாலையில் 142வது வரி முதல், 158 வது வரி வரையில் உள்ள 17 வரிகளிலே இச் செய்திகளைக் காணலாம். அவ்வரிகளில் கூறப்படும் பொருள் கீழ்வருவது.

“பெரிய கட்டிடங்களுக்கு நெருக்கமாக அமைக்கப்பட்ட நீண்ட படிகள் இருந்தன. சுற்றுத்திண்ணைகள் பல இருந்தன. அந்தப் படிக்கட்டுகளின் வழியாகத் தான் அத்திண்ணைகளின் மேல் ஏறமுடியும். ஒன்றாகட்டு, இரண்டாகட்டு, மூன்றாகட்டு என்று சொல்லும்படி பல சுற்றுக் கட்டுகள் அமைந்திருந்தன. சிறிதும் பெரிதுமான பல வாயில்களும் இருந்தன. உள்ளே போகின்ற பல இடைவெளிகளும்

இருந்தன. அந்த மாளிகைகள் மேகங்கள் படியக் கூடிய உயர்ந்த கட்டிடங்கள்.

அந்த மாளிகைகளிலே பல பெண்கள் இருந்தனர். அவர்கள் சிவந்த அடிகளை உடையவர்கள். நெருங்கிய துடைகளை யுடையவர்கள். பசும் பொன்னால் செய்யப்பட்ட அணிகலன்களை அணிந்தவர்கள். இடையிலே மெல்லிய உடைகளை அணிந்தவர்கள். பவளம் போன்ற உடம்பினை உடையவர்கள். மயில் போன்ற சாயலையுடையவர்கள். மான் போன்ற பார்வையை உடையவர்கள். கிளி போன்ற இனிய மழலைச்சொல்லை யுடையவர்கள். மெல்லிய தன்மை வாய்ந்தவர்கள். அவர்கள் காற்று வீசுகின்ற சாளரத்தின் அருகிலே வந்து நின்றார்கள்.

அவர்கள் உயர்ந்த மலைச் சாரலிலே நுண்ணிய மகரந்தப் பொடிகளைச் சிந்துகின்ற காந்தட் செடிகளின் கணுக்களிலே நிறைந்திருக்கின்ற மொட்டுகளைப்போல நிறைந்த வளையல்களையுடைய முன் கையைக் கூப்பி முருகனை வணங்கினர்.

முருகனுக்காக விழாச் செய்கின்ற மகளிரொடு பொருத்தமுடையதாய் அமைந்து பல வாத்தியங்கள் முழங்கின. புல்லாங்குழல் ஒலித்தது. யாழ் இசைத்தது. மத்தளம் அதிர்ந்தது. முரசம் இயம்பிற்று. இவ்வாறு எப்பொழுதும் திருவிழா நடந்துகொண்டே இருக்கும் கடைவீதி அது.”

142. குறுந்தொடை, நெடும்படிக்கால்,
கொடும் திண்ணைப், பல்தகைப்பின்,
புழை, வாயில், போகு இடைகழி,

145. மழைதோயும் உயர்மாடத்துச்;
சேவடிச், செறிகுறங்கின்,
பாசிழைப் பகட்டு, அல்குல்
தூசடைத், துகிர் மேனி.
மயில் இயல், மான் நோக்கின்,
கிளி மழலை, மென்சாயலோர்,
151. வளி நுழையும் வாய் பொருந்தி:
ஓங்குவரை மருங்கின்
நுண்தாது உறைக்கும்
காந்தள் அம் துடுப்பில்
கவிகுலை அன்ன,
154. செறிதொடி முன்கை
கூப்பிச், செவ்வேள்
வெறியாடு மகளிரொடு செறியத் தாஅய்க்,
குழல் அகவ, யாழ் முரல,
முழவதிர, முரசியம்ப,
158. விழவு அறா வியல் ஆவணத்து;

குறுந்தொடை - நெருக்கமாக அமைக்கப்பட்ட.
நெடும்படிக்கால் - நீண்டபடி வழிகளையுடைய. கொடும்
திண்ணை - உயர்ந்த திண்ணைகளையும், பல்தகைப்பின்-
பல சுற்றுக்கட்டுகளையும். புழை - சிறிய வாயில்களையு-
யும். வாயில் - பெரிய வாயில்களையும். போகு இடை
கழி - உள்ளே போகின்ற பல இடைவெளிகளையும்
உடைய. மழை தோயும் - மேகங்கள் படியும். உயர்
மாடத்து - உயர்ந்த மாளிகைகளின் மேல்.

சேஅடி - சிவந்த அடிகளையும். செறிகுறங்கின்-
நெருங்கிய துடைகளையும், பாசிழை - பசும்பொண்ணு
லாகிய ஆபரணங்களின். பகட்டு - ஒளியினையும்,

அல்குல்—இடையிலே. தூசு உடை—மெல்லிய உடையினையும், துகிர்மேனி—பவளம் போன்ற மேனியையும். மயில் இயல்—மயில் போன்ற சாயலினையும், மான் நோக்கின்—மான் போன்ற பார்வையினையும், கிளி மழலை—கிளிபோன்ற மழலைச் சொல்லையும், உடைய, மெல்சாயலோர்—மெல்லிய தன்மையை உடையவர்கள். வளி நுழையும்—காற்று நுழைந்து வரும், வாய் பொருந்தி—சாளரத்தின் அருகிலே வந்து நின்று.

ஓங்குவரை மருங்கின்—உயர்ந்த மலையின் பக்கத்திலே, நுண்தாது—நுண்ணிய மகரந்தப் பொடிகளை, உறைக்கும்—சிந்துகின்ற. காந்தள்—காந்தட் செடியின், அம்துடிப்பில்—அழகிய கணுக்களிலே. கவி குலையன்ன—நிறைந்த மொட்டின் கொத்தைப்போல. செறிதொடி—நெருங்கிய வளையல்களையுடைய முன்கை கூப்பி—முன்கையைக் கூப்பி வணங்கி நின்றார்கள்.

செவ்வேள்—முருகனுக்காக. வெறியாடும்—விழாச் செய்யும். மகளிரொடு—பெண்களோடு. தாய்—பொருந்தி. குழல் அகறு—புல்லாங்குழல் ஒலியிட. யாழ் முரல—யாழ் இசைக்க. முழவு அதிர—மத்தளம் ஓசையிட. முரசு இயம்ப—முரசம் முழங்க. விழவு அரு—எப்பொழுதும் திருவிழா நடைபெற்றுக் கொண்டே யிருக்கின்ற. வியல் ஆவணத்து—பெரிய கடை வீதியிலே.

மேலே கூறியதைக் கொண்டு, காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலே பெரியபெரிய மாளிகைகள் இருந்தன. பெரிய செல்வம் படைத்தவர்கள் இருந்தனர்; பெண்கள், அணிகலன்களையும், மெல்லிய ஆடைகளையும் அணிந்திருந்

தனர்; இடைவிடாமல் திருவிழாக்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டே இருந்தன. என்பதை அறியலாம்.

இன்றுள்ள பெரிய நகரங்களின் கடைவீதிகளைப் போலவே இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னே காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் கடைவீதிக் காட்சியளித்த தென்பதைக் காணலாம்.

கொடிநாட்டும் வழக்கம்

பண்டைக் காலத்திலே தமிழ்நாட்டிலே கொடி கட்டிப் பறக்கவிடும் வழக்கம் இருந்தது. கோயில் களிலே கொடியேற்றி வைத்திருந்தனர்; திருவிழாக் காலங்களிலே பல விடங்களிலும் கொடி கட்டிப்பறக்க விடுவார்கள்; அறிஞர்கள் கூடி விவாதிக்கும் சமூகங்களில் கொடிகள் பறந்து கொண்டிருக்கும். வாணிகம் செய்யும் இடங்களில் இன்ன வியாபாரந்தான் இங்கு நடைபெறுகின்றது என்பதை அறிவிக்கும் அடையாளக் கொடிகள் அசைந்து கொண்டிருக்கும். கப்பல்களிலும் கொடிகள் பறந்துகொண்டிருக்கும். கொடிகளின் அடையாளத்தைக் கொண்டுதான், இது இன்னருடைய கப்பல்—இன்ன நாட்டுக் கப்பல் என்று அறிந்து வந்தனர். இந்த வழக்கத்தைப் பட்டினப்பாலை ஆசிரியர் தெளிவாகக் கூறுகின்றார்.

காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலே எங்கு பார்தாலும் பல வகையான கொடிகள் பறந்துகொண்டிருந்தனவாம். கதிரவன் கிரணம் நகரத்தில் நுழைய முடியாதபடி அவ்வளவு நெருக்கமாக அக்கொடிகள் வானத்தை யளாவிப் பறந்துகொண்டிருந்தனவாம். அக்கொடிகளில் ஒரு சிலவற்றை மட்டும் பட்டினப்பாலை ஆசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கோயில் வாசலிலே கொடி பறந்துகொண்டிருக்கின்றது. அக்கொடியைக் கண்டோர் வணங்கிச் செல்லுகின்றனர்.

திருவிழாக்களை அறிவிப்பதற்காக அரிசிப்பலியிட்டு வணங்கி நீண்டமரச் சட்டங்களில் கொடியைக் கட்டி உயரத்தில் பறக்கும்படி நாட்டியிருக்கின்றனர். அவை வெள்ளைத் துணியாலான கொடிகள். கரும்பு பூத்தது போலக் காணப்படுகின்றன. நெருக்கமாகவும் பறந்துகொண்டிருக்கின்றன.

கல்வியிலே வல்லவர்கள் “நாங்கள் எதைப்பற்றியும் விவாதிக்க வல்லோம்; உண்மையை நிலைநாட்டப்பின் வாங்கமாட்டோம்; யாரும் எங்களிடம் வழக்கிடவரலாம்” என்பதை அறிவிக்கக் கொடிகளை நாட்டியிருக்கின்றனர். பட்டி மண்டபங்களிலே இக்கொடிகள் பறந்து கொண்டிருக்கின்றன,

காவிரிப்பூம்பட்டினத்தின் கடல் துறைமுகத்திலே கப்பல்கள் பல நங்கூரம் பாய்ச்சி நின்று கொண்டிருக்கின்றன. அந்தக் கப்பல்கள் ஒவ்வொன்றிலும் கொடி பறந்து கொண்டிருக்கின்றன.

காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலே கள்ளுக் கடைகள் பலவிருந்தன. அந்தக் கள்ளுக் கடைகளின் முற்றத்திலே மீனையும், இறைச்சியையும், நெய்யிலே வறுத்துப் பக்குவம் செய்து வாணிகம் செய்து வந்தனர். கள்ளுண்ண வருவோர் இந்த உணவுகளையும் வாங்கி உண்பர். “மது மாமிசம்” இரண்டும் இணைபிரியா நண்பர்கள். மாமிசத்தையும் வாங்கி வைத்துக் கொண்டுதான் கள்ளருந்துவார்கள். இன்றும் கள்ளுக்கடைகளின் பக்கத்திலே மாமிசப் பண்டங்கள் விற்பனை செய்வதைக் காணலாம், இது போலவேதான் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலே மதுபானக் கடையும், மாமிச உணவுக்கடையும் இணைந்திருந்தன.

இந்தக் கள்ளுக்கடைகள் ஒவ்வொன்றிலும் கள்விற் பனையைத் தெரிவிப்பதற்கு அறிகுறியான கொடிகள் பறந்து கொண்டிருந்தன.

இவைகளைத் தவிர இன்னும் பல கொடிகளும் நகரின் பல பகுதிகளிலும் வானத்தில் அசைந்தாடிக் கொண்டிருந்தன. அவை பலதிறப்பட்ட உருவ முடைய கொடிகள். மிகப்பெரிய கொடிகள். இப்படி எங்கு பார்த்தாலும் கொடிகள் ஆடி அசைந்துகொண்டிருந்தமையால் சூரியனுடைய ஒளிக் கிரணங்கள் கூட அந்த நகரில் நுழைய முடியவில்லையாம். இவ்வாறு கொடிகளின் சிறப்பைக் கூறுகின்றது பட்டினப்பாலை. இதனைப் பட்டினப்பாலையில் உள்ள 159 முதல் 182 வரையில் உள்ள 25 வரிகளிலே காணலாம். அவ்வரிகளையும், அவற்றின் பொருளையும் கீழே படியுங்கள்.

159 மையறு சிறப்பின் தெய்வம் சேர்த்திய

160 மலர் அணி வாயில் பலர்தொழு கொடியும்;

மைஅறு சிறப்பின்—குற்றமற்ற பெருமையினை யுடைய. தெய்வம் சேர்த்திய—தெய்வத்தை ஆவாகனம் செய்திருக்கின்ற. மலர் அணிவாயில்—மலர்களால் அலங்கரித்திருக்கின்ற கோயில் வாயிலிலே. பலர் தொழுகொடியும்—பலரும் வணங்கிச் செல்லுவதற்காக உயர்த்தியிருக்கின்ற கொடியும்.

இது கோயில்கள் இருக்கும் இடத்தைக் குறிப்பதற்காக ஏற்றியிருக்கும் கொடி. கொடியிலே தெய்வம் குடியிருப்பதாக அக்கால மக்கள் கருதினர்.

161 வருபுனல் தந்த வெண்மணல் கான்யாற்று
உருகெழு சுரும்பின் ஒண்பூப்போல,

கூழ் உடைக் கொழு மஞ்சிகைத்,
 தாழ் உடைத் தண் பணியத்து,
 வால் அரிசிப் பலி சிதறிப்,
 பாகு உகுத்த பசுமெழுக்கின்
 காழ் ஊன்றிய, கவி கிடுகின்

168 மேல் ஊன்றிய துகில் கொடியும்

வருபுனல் தந்த—உருண்டோடிவருகின்ற நீரின் மூலம் வந்த. வெண்மணல்—வெண்மையான மணல் பரந்த. கான்யாற்று—காட்டாற்றின் கரையிலே. உருகெழு—அழகாக வளர்ந்து நிற்கும். கரும்பின்—கரும் பினுடைய. ஒண்பூப்போல—ஒளிபொருந்திய வெண்மையான பூக்களைப்போல (பல கொடிகள் பறந்து கொண்டிருந்தன. அவைகள்.)

கூழ் உடை—உணவுப் பொருள்களுடைய. கொழு மஞ்சிகை—நல்ல பெட்டியிலே. தாழ் உடை—தாழ் போட்டுப் பத்திரமாக வைக்கப்பட்டிருந்த. தண்பணியத்து—குளிர்ந்த பண்டங்களான தானியங்களைப் பரப்பி அதன்மேல். வால் அரிசிப்பலி சிதறி--வெண்மையான அரிசியைப் பலியாகச் சிந்தி. பாகு உகுத்த—பாகாகக்காய்ச்சி ஊன்றிய. பசுமெழுக்கின்—பசுமையான மெழுகால் பூசப்பட்டு. காழ் ஊன்றிய—உறுதியான. கவி கிடுகின்மேல்—அமைந்திருக்கின்ற கட்டத்தின் மேல். ஊன்றிய துகில் கொடியும்—ஊன்றி உயரப்பறந்து கொண்டிருக்கின்ற துணிக்கொடிகளும்.

இக்கொடி விழாவுக்காக ஏற்றப்பட்டிருக்கும் கொடிகள். பலியிட்டுப் பூசைசெய்து கொடியேற்றுவது வழக்கம். இக் கொடிகள் கரும்புப்பூவைப் போன்ற வெண்மையான கொடிகள்.

தான்யங்களைப் பெட்டியிலே பத்திரமாகப் பூட்டி வைத்துக் காப்பாற்றுவது வழக்கம். பண்டைத் தமிழகத்தில் இருந்தது. கொழுமஞ்சிகை—நல்ல பெட்டி. பணியம்—பண்டம். காழ்—வலிமை. கவி-பொருந்திய கிடுகு—சட்டம்.

169 பல்கேள் வித் துறைபோகிய
தொல் ஆணை நல்லாசிரியர்
உறழ் குறித்து எடுத்த உருகெழு கொடியும்.

பல்கேள்வி—பல நூல்களையும் கற்றும் கேட்டறிந்தும். துறைபோகிய—வல்லவர்களான. தொல் ஆணை-முன்னோரின் கட்டளைப்படி நடக்கின்ற. நல்லாசிரியர்-சிறந்த ஆசிரியர்கள். உறழ் குறித்து-சொற்போர் செய்வதற்குப் பின்னிடாம் என்பதைக் காட்டி. எடுத்த-உயர்த்திக் கட்டியிருக்கின்ற. உருகெழு கொடியும்-அழகிய சிறந்த கொடியும்.

இவ்வாறு புலவர்கள் வழக்கிடும்-சொற்போர் செய்யும் இடங்களுக்குப் பட்டிமண்டபம் என்று பெயர். இத்தகைய பட்டிமண்டபங்களைத் தெரிவிப்பதற்கான கொடிகளும் பறந்தன.

உறழ்—முரண். மாறுபாடு—இது சொற்போரைக் குறித்தது, உரு—அழகிய. கெழு—சிறந்த.

172 வெளில் இளக்கும் களிற் போலத்,
தீம் புகார்த் திரைமுன் துறைத்
தூங்கு நாவாய், துவன் றிருக்கை

175 மிசைக் கூம்பின், அசைக் கொடியும்

வெளில்—கட்டுத்தறியை. இளக்கும் - அசைக்கின்ற. களிறு போல - யானைகளைப்போல. தீம்புகார்—காண்பார் கண்ணுக்கு இனிய காட்சியைத்தருகின்ற காவிரிப்பூம்பட்டினத்தின். திரைமுன் துறை—அலைகள் முன்வந்து மோதிக் கொண்டிருக்கின்ற கடல்துறைமுகத்திலே. தூங்கும் நாவாய்—அசைந்து கொண்டிருக்கின்ற கப்பல்கள். துவன்ற இருக்கை—நெருங்கியிருக்கின்ற இடத்திலே. மிசைக்கூம்பின்—கப்பல் களின் மேல் உள்ள பாய்மரத்தின் மீது. அசைக்கொடியும்—காற்றிலே அசைந்து கொண்டிருக்கின்ற கொடிகளும்.

இது கப்பல் துறைமுகத்திலே காணப்படும் கொடியைக் குறித்தது. கடல் துறைமுகத்தில் காற்றினால்—அலைகளால் அசைந்துகொண்டிருக்கும் கப்பல்கள், தமது கட்டை அவிழ்த்துக் கொள்ளுவதற்கு அசைந்து கொண்டிருக்கிற யானைகளைப்போலக் காணப்படுகின்றனவாம். வெளில்—கட்டுத்தறி. இளக்குதல்—அசைத்தல். தூங்குதல்—அசைதல். கூம்பு—பாய்மரம்.

176 மீன் தடிந்து விடக்கு அறுத்து
ஊன் பொறிக்கும் ஒலி முன்றில்,
மணல் குவைஇ மலர் சிதறிப்
பலர் புகுமனைப் பலிப் புஷின்,

180 நறவு நொடைக் கொடியோடு.

மீன் தடிந்து—மீனைத் துண்டு செய்து. விடக்கு அறுத்து—மாமிசத்தை அறுத்து. ஊன் பொறிக்கும்—இந்தப் புலாலைப் பொறித்து வைத்திருக்கின்ற. ஒலி முன்றில்—ஓசை நிறைந்த முற்றத்திலே. மணல்

குவைஇ—மணலைக் குவித்து. மலர் சிதறி—அதன் மேல் மலர்களைச் சிந்தி. பலர் புகுமனை—பலரும் நுழைகின்ற அந்த மனையின். பலிப் புதவின்—பலியிடப்பட்ட வாசலின் அருகே. நறவு நொடை—கள்விற்பனை செய்யும் இடம் என்பதைக் காட்டுவதற்காக உயர்த்திய. கொடியோடு—கொடிகளுடன்.

இதுகள்ளுக்கடை வாயிலில் உயர்த்தியிருக்கும் கொடியைக் குறித்தது. கள்ளுக்கடை வாசலில் மாமிச உணவு விற்பனை செய்வார்கள். கடைக்காரர்கள், மணல்மேல் மலரிட்டுக் கடைக் கதவுக்கும் பலியிடுவார்கள். விடக்கு—புலால் புதவு—வாசல் நொடை—விலைகூறல்.

181 பிற பிறவும் நனி விரைஇப்
பல்வேறு உருவின்
பதாகை நீழல்

183 செல்கதிர் நுழையாச்
செழு நகர்; வரைப்பில்

பிற பிறவும்—இன்னும் பல கொடிகளும். நனி விரைஇ—ஏராளமாகக் கலந்து. பல்வேறு உருவின்—பல்வேறு தோற்றங்களுடன் காணப்படுகின்ற. பதாகை நீழல்—பெரிய கொடிகளின் நிழல் காரணமாக. செல்கதிர் நுழையா—எங்கும் நுழைந்து செல்லுகின்ற சூரிய கிரணமும் உள்ளே நுழைய முடியாத. செழு நகர்—செழித்த நகரமாக விளங்குகின்றது காவிரிப்பும்பட்டினம். வரைப்பின்—அந்த நகரத்திலே.

இன்னும் ஏராளமான கொடிகள் காவிரிப்பும்பட்டினத்திலே பறந்து கொண்டிருந்தன என்பதைக் குறிக்க

கும் பகுதி இது. நகரில் வெய்யில் விழாதபடி, வானத்தில் பந்தல் போட்டது போல, அவ்வளவு ஏராளமான கொடிகள் அந்நகரத்தில் பறந்து கொண்டிருந்தனவாம்.

விரைஇ - கலந்து. இ, உயிர் அளபெடை, பதாகை - கொடி,

வீதிகளில் விளங்கும் செல்வம்

காவிரிப்பூம் பட்டினத்துத் தெருக்களிலே பல செல்வங்கள் குவிந்து கிடக்கின்றன; பல நாட்டிலிருந்து வந்த பண்டங்கள் நிறைந்து கிடக்கின்றன. இதனை 183ஆம் வரி முதல் 193ஆம் வரி வரையில் உள்ள 11 வரிகளிலே காணலாம்.

அங்கே குதிரைகள் ஏராளமாகக் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் மிகச் சிறந்த குதிரைகள். விரைவாக நிமிர்ந்து ஓடக்கூடியன. வெளிநாடுகளிலிருந்து கடல் வழியாக வந்தவை அவை.

தரை மார்க்கமாக வண்டிகளிலே ஏற்றிக்கொண்டு வந்த மிளகு முட்டைகள் ஏராளமாகக் குவிந்து கிடக்கின்றன.

பலதிறப்பட்ட இரத்தினங்களும், பொன் கட்டிகளும் சேர்த்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகள் இமயமலை போன்ற வடநாட்டு மலைகளிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்டவை.

குடகு மலையிலிருந்து சந்தனக் கட்டைகளும் அகிற்கட்டைகளும் கொண்டுவந்து குவீக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

பாண்டி நாட்டுத் தென் கடலிலே மூழ்கி எடுத்த சிறந்த முத்துக் குவியல்கள் காணப்படுகின்றன.

கீழைக் கடலிலே பிறந்த பவளங்களும் அங்கே காணப்படுகின்றன.

கங்கை நதி பாயும் வட்டாரங்களிலே விளைந்த செல்வங்களும், காவிரியாறு பாயும் பகுதிகளிலே விளைந்த செல்வங்களும் அங்கே நிறைந்து கிடக்கின்றன.

இலங்கைத் தீவிலே உண்டான உணவுப் பொருள்கள் ஏராளமாக வந்து குவிந்து கிடக்கின்றன. பட்டினப்பாலை காலத்திலே இலங்கைத் தீவிலிருந்து தமிழ் நாட்டுக்கு உணவுப் பொருள்கள் வந்து கொண்டிருந்தன என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

காழகத் தீவு என்று பெயர் பெற்ற பர்மாவிலிருந்து பல செல்வப் பொருள்கள் வந்து குவிந்து கிடக்கின்றன. அவைகள் எல்லாம் இன்ப வாழ்வுக்கேற்ற சிறந்த செல்வப் பொருள்கள்.

இவைகளைத் தவிர இன்னும் பல சிறந்த பண்டங்களும் குவிந்து கிடக்கின்றன. இத்தகைய பல செல்வங்களுடன் சிறந்து விளங்கின காவிரிப்பூம் பட்டினத்துத் தெருக்கள்.

“செழிப்புள்ள நகரமான காவிரிப்பூம் பட்டினத்தின் எல்லையிலே அழியாத சிறந்த புகழையுடைய தேவர்கள் காவல் காத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். கடல் வழியாக வந்த நிமிர்ந்து விரைந்து ஓடும் குதிரைகளும், வண்டிகளின் வழியே வந்த கருமையான மிளகு மூட்டைகளும், வடநாட்டு மலைகளிலே பிறந்த மணிகளும், பொன்னும், குடகு மலையிலே பிறந்த சந்தனக் கட்டைகளும், அகிற்கட்டைகளும், தெற்குக் கடலிலே பிறந்த முத்தும், கீழ்க் கடலிலே உண்டான பவளமும்

கங்கையாற்றுச் செல்வமும், காவிரியாற்றுச் செல்வமும், இலங்கைத் தீவிலிருந்து வந்த உணவுப் பொருள்களும், பர்மாவிலிருந்து வந்த செல்வப் பொருள்களும், இன்னும் பல அரிய பெரிய பண்டங்களும் நிலந் தாங்க முடியாமல் நெளியும்படி நிறைந்து, செல்வங்கள் ஒன்றோடொன்று கலந்து கிடக்கின்ற மிகப் பெரிய வீதிகள்.”

இதுவே அந்தப் பதினோரு வரிகளில் அமைந்த பொருள். அந்த வரிகள் கீழ்வருவன :—

183

செழு நகர் வரைப்பின்,
செல்லா நல்லிசை அமரர் காப்பின்,
நீரின் வந்த நிமிர்பரிப் புரவியும்,
காலின் வந்த கரும்கரி முடையும்,
வடமலைப் பிறந்த மணியும், பொன்னும்,
குடமலைப் பிறந்த வாரமும், அகிலும்,
தென்கடல் முத்தும், குணகடல் துகிரும்,
கங்கை வாரியும், காவிரிப் பயனும்,
ஈழத்து உணவும், காழகத்து ஆக்கமும்,
அரியவும் பெரியவும் நெரிய ஈண்டி,
வளம்தலை மயங்கிய நனம்தலை மறுகின்;

பதவுரை :

செழுநகர் வரையின்—செழிப்புள்ள அந்நகரத்தின் எல்லையிலே. செல்லா நல்இசை—அழியாத சிறந்த புகழையுடைய அமரர்—தேவர்களின். காப்பின்—பாது காவலின் கீழ்.

நீரின் வந்த—கடல் வழியாகக் கப்பலிலே வந்த நிமிர்பரி—நிமிர்ந்து விரைந்து ஓடும். புரவியும்—குதிரைகளும்.

காலின்வந்த-தரை வழியாக வண்டிகளிலே ஏற்றிக் கொண்டு வந்த, கரும்கரி மூடையும்—கருமை நிற முள்ள மிளகு மூட்டைகளும்.

வடமலை—இமயம் போன்ற வடக்கில் உள்ள மலைகளிலே. பிறந்த—விளைந்த. மணியும்—இரத்தினங்களும், பொன்னும்—பொன் கட்டிகளும், குடமலைப் பிறந்த—குடகு மலையிலே உண்டான, வாரமும்—சந்தனக் கட்டைகளும், அகிலும்—அகிற் கட்டைகளும்.

கங்கைவாரியும் — கங்கைநதிப்புறத்துச் செல்வங்களும், காவிரிப் பயனும்—காவிரியாற்றால் உண்டான செல்வங்களும்.

ஈழத்து உணவும்-இலங்கைத் தீவிலே விளைந்த உணவுப் பொருள்களும், காழகத்து - பர்மாவிலே தோன்றிய, ஆக்கமும்—செல்வப் பொருளும்.

அரியவும்—இன்னும் பல சிறந்தவைகளும், பெரியவும்—உயர்ந்தவைகளும் ஆன பண்டங்கள், நெரிய—பூமி நெளியும்படி, ஈண்டி—நிறைந்து. வளம் தலைமயங்கிய—இவ்வாறு செல்வங்கள் கலந்துகிடக்கின்ற. நனம்தலை—மிகப் பெரிய மறுகின்—வீதிகளையுடையது காவிரிப்பூம் பட்டினம்.

மேலே கூறியவைகளைக்கொண்டு, இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தமிழ் நாட்டுக்கும் வெளிநாடுகளுக்கும் தொடர்பு இருந்ததைக் காணலாம்; தமிழர்

வெளி நாட்டினருடன் கடல் மார்க்கமாகவும், தரை மார்க்கமாகவும் வாணிபம் செய்ததை அறியலாம்.

அரேபியாவுடன், குடகுமலைப் பகுதியாருடன், வட நாட்டினருடன், இலங்கையருடன், பர்மியருடன், தமிழர்கள் வாணிபம் செய்து வந்தனர். இதனைப் பட்டினப்பாலை உணர்த்துகின்றது.

பொதுமக்கள் வாழ்வு

இத்தகைய செல்வப் பொருள்கள் நிறைந்து கிடக்கின்ற காவிரிப்பூம் பட்டினத்துப் பொதுமக்கள் கவலையறியாது வாழ்கின்றனர். அவர்களிலே பலர் கடற்கரையிலே களிப்புற்று வாழ்கின்றனர்; பலர் நகர் நடுவிலே நலம் பெற்று வாழ்கின்றனர். அவர்கள் தங்கள் சுற்றத்தாருடன் மகிழ்ந்து வாழ்கின்றனர். அவர்களுக்குப் பகைவர்களைப் பற்றிய பயமே இல்லை. அவர்களுக்குப் பகைவர்களும் யாரும் இல்லை. ஆதலால் பகைவர்களால் ஆபத்துண்டாகாமல் பாதுகாத்துக் கொள்ள வேண்டுமே என்ற கவலையும் இல்லை.

இதனை 194 முதல் 196 வரையில் உள்ள மூன்று வரிகளிலே காணலாம்.

“கடல் துறைமுகத்திலே நீரின் நடுவிலும், நிலத்திலேயும், மகிழ்ச்சியுடன் நன்றாக உறங்கி, சுற்றத்தாருடன் மகிழ்ந்திருந்து, பகைவர்களிடமிருந்து பாதுகாத்துக்கொள்ள வேண்டிய நிலைமையில் இல்லாமல் வாழ்கின்றனர்”

194 நீர் நாப்பண்ணும், நிலத்தின் மேலும்,

ஏமாப்ப இனிது தஞ்சிக்,

கிளை கலித்துப், பகை பேணுது

பதவுரை :

நீர் நாப்பண்ணும்—(அவ்வூர் பொதுமக்கள்) நீர் துழ்ந்த கடற்கரை நடுவிலும். நிலத்தின் மேலும்— ஊருக்குள் உயர்ந்த நிலப் பகுதியிலும். ஏமாப்ப— மகிழ்ச்சியோடு. இனி து துஞ்சி—இனிமையுடன் உண்டு உறங்கி. கிளைகலித்து — சுற்றத்தாருடன் மகிழ்ந்திருந்து. பகைபேணுது—பகைவரிடமிருந்து பாதுகாத்துக்கொள்ள வேண்டிய அவசியமில்லாமல் வாழ்கின்றனர்.)

இதிலிருந்து காவிரிப்பும் பட்டினத்தில் உள்ள எல்லா மக்களும் இன்புற்று வாழ்வதைக் காணலாம்.

வலைஞர்களும் ஊன்விற்போரும்

காவிரிப்பும் பட்டினத்திலே வாழ்ந்த வலைஞர்கள்- அதாவது மீன் பிடிப்போர் என்றும் வறுமையே அறியாதவர்கள். கட்டுமரத்திலே ஏறிக் கடலிலே தொலை தூரம் சென்று மீன் பிடிக்க வேண்டிய தொல்லைகூட அவர்களுக்கில்லையாம். அவர்களுடைய வீட்டின் வாசலிலேயே பெரிய கடல் மீன்கள் துள்ளிக் குதித்துப் புரளுகின்றனவாம்.

இதைப் போலவெ ஊன் விற்போருக்கும் வறுமையில்லையாம். அவர்கள் குடிசைகளிலே உணவுக்குப் பயன்படும் ஆடு முதலிய விலங்குகள் நிறைந்து கிடக்கின்றனவாம்.

இவ்வுண்மையை 197, 198 ஆகிய இரண்டு வரிகளிலே காணலாம்.

“வலைஞர்களின் குடிசை வாயில்களிலே மீன்கள் துள்ளிக் குதித்துப் புரளவும், ஊன்விலைஞர்களின் குடிசைகளிலே ஆடு முதலிய விலங்குகள் நிறைந்திருக்கவும் ஆன செல்வங்களும் உண்டு.”

197. வலைஞர் முன்றின் மீன் பிறழவும்
வலைஞர் குரம்பை மா ஈண்டவும்

பதவுரை :

வலைஞர்—மீன் பிடிப்போரின். முன்றின்—வீட்டு முன்னிலையிலே. மீன்—கடல் மீன்கள். பிறழவும்—துள்ளிக் குதித்துப் புரளவும். விலைஞர்—ஊன்விற்போரின், குரம்பை—குடிசைகளிலே. மா—ஆடு முதலிய மிருகங்கள். ஈண்டவும்—நிறைந்திருக்கவும்.

இதனால் தமிழர்கள் மீன் உணவு உண்பதை வெறுக்கவில்லை என்பதையும், ஆடு போன்ற விலங்குகளின் ஊனையுண்பதையும் வெறுக்கவில்லை யென்பதையும் அறியலாம். மீன் ஒரு விற்பனைப் பண்டமாக இருந்தது. இறைச்சியும் ஒரு வியாபாரமாக இருந்தது.

காவிரிப் பூம்பட்டினத்திலே பல நாட்டிலிருந்து வந்த பல செல்வங்கள் குவிந்து கிடந்தன. அந்நகரத்தில் உள்ள பொதுமக்கள் வறுமையறியாமல் வளமுடன் வாழ்ந்தனர், பகைவர்களுக்கு அஞ்சாமல் வாழ்ந்தனர். மீன் பிடிப்போரும், ஊன் விற்போரும் செல்வத்துடன் சிறந்து வாழ்ந்தனர். இவைகளைப் பட்டினப்பாலையிலே படித்துணரலாம்.

வேளாளர்கள்

காவிரிப் பூம்பட்டினத்திலே உழவுத் தொழில் செய்யும் வேளாளர்கள் பலர் வாழ்ந்தனர். அவர்களுடைய சிறப்பைப் பற்றி ஏழு வரிகளிலே சொல்லப் படுகின்றது.

அந்த வேளாளர்கள் கொலையைக் கடிந்தவர்கள். கொல்லாவிரதத்தை மேற்கொண்டவர்கள், புலால் உணவு உட்கொள்ளாதவர்கள். களவை நீக்கியவர்கள். மற்றவர்கள் களவாடுவதற்கும் இடந்தராதவர்கள்.

தேவர்களை வழிபாடு செய்பவர்கள். பல திருவிழாக்கள் நடைபெறுவதற்கு அவர்களே காரணமாயிருப்பவர்கள். பல வேள்விகளைச் செய்து அவைகளின் மூலம் தேவர்களுக்கு அவிர்ப்பாகம் அளிப்பார்கள்.

அவர்கள் நல்ல பசுக்களையும், நல்ல காளைகளையும் வைத்துப் பாதுகாத்து வந்தனர் பசுக்கள் மக்களுக்குப் பாலுணவு கொடுப்பதற்கும், காளைகள் எருழுது தானியங்களை விளைப்பதற்கும் பயன்பட்டன.

நான்கு மறைகளையும் கற்று அவைகளின் அறங்களைப் பின்பற்றுவோரைப் பாதுகாத்து வந்தனர். அந்த மறையவர்கள் ஒழுக்கங் குன்றாமல் உயர் நெறி

யிலே வாழ்ந்து புகழ் பெறுவதற்கு இந்த வேளாளர்களே காரணமாயிருந்தனர்.

இவர்கள் வந்த விருந்தினரை வரவேற்று உபசரிக்கும் அன்புடையவர்கள். நல்ல பலகாரங்களைச் செய்து வைத்தும், நல்ல பதமான உணவைக் கொடுத்தும் விருந்தினரைப் போற்றுவார்கள்.

இவர்கள் எக்காலத்திலும் அறநெறி தவறாதவர்கள். தமக்கும் பிறர்க்கும் நல்வாழ்வளிக்கும் குளிர்ந்த நிழலிலே வாழ்ந்திருப்பவர்கள்;

வளைந்த கலப்பையினால் உழுது பயிர் செய்யும் தொழில் ஒன்றையே சிறந்ததென்று நினைப்பவர்கள். எப்பொழுதும் இத்தொழிலையே விரும்புகிறவர்கள்.

இவைகள் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் வாழ்ந்த வேளாளரின் சிறந்த குணங்கள். இவைகளை 199 முதல் 205 வரையில் உள்ள 7 வரிகளிலே காணலாம்.

“கொலையை வெறுத்தும், களவை வெறுத்தும், தேவர்களைப் போற்றியும், வேள்விகளின் மூலம் தேவர்களுக்குப் பலிகொடுத்தும், நல்ல பசுக்களோடு எருதுகளைக் காப்பாற்றியும், நான்மறையாளர்களின் புகழைப் பரவச்செய்தும், பலகாரங்கள் செய்தும், நல்ல உணவுகொடுத்தும் விருந்தினரை வரவேற்றும், அறநெறியில் தவறாமல் குளிர்ந்த நிழலிலே வாழும் வாழ்க்கையை யுடையவர்கள். இவர்கள் வளைந்த கலப்பையால் உழுது பயிர் செய்யும் தொழிலையே விரும்புகிறவர்கள்.”

இப்பொருளமைந்த வரிகள் கீழ் வருவன :—

கொலை கடிந்தும், களவு நீக்கியும்,
 அமரர்ப் பேணியும், ஆவுதி அருத்தியும்,
 நல் ஆனொடு பகடுஓம்பியும்,
 நான் மறையோர் புகழ் பரப்பியும்,
 பண்ணியம் அட்டியும், பசும்பதம் கொடுத்தும்,
 புண்ணியம் முட்டாத் தண்நிழல் வாழ்க்கைக்,
 கொடு மேழி நசை உழவர்;

பதவுரை: கொலை கடிந்தும்—கொலைத் தொழிலை வெறுத்தும். களவுநீக்கியும்—களவுத் தொழிலை ஒழித்தும். அமரர் பேணியும்—தேவர்களைப் போற்றியும். ஆவுதி அருத்தியும்—யாகங்களின் மூலம் தேவர்களுக்குப் பலியிட்டும். நல் ஆனொடு—நல்ல பசுக்களோடு. பகடு ஓம்பியும்—ஈருதுகளைக் காப்பாற்றியும் நான் மறையோர்—நான்கு வேதங்களையும் அறிந்த அந்தணர்களின். புகழ் பரப்பியும்-புகழைப் பரவும்படி செய்தும், பண்ணியம் அட்டியும்—(விருந்தோம்பிகளுக்குப்) பலகாரங்கள் செய்து வைத்தும், பசும்பதம் கொடுத்தும்—நல்ல உணவைக் கொடுத்தும், புண்ணியம் முட்டா—அறநெறியிலிருந்து தவருத. தண் நிழல் வாழ்க்கை—குளிர்ந்த நிழலிலே வாழ்பவர்கள் கொடு மேழி—வளைந்த கலப்பையினால் உழுந்தொழிலையே. நசை உழவர்—விரும்புகின்ற உழவர்களாகிய வேளாளர்கள்.

வணிகர் சிறப்பு

இத்தகைய வேளாளர்கள் வாழ்கின்ற இடங்களிலேசிறந்த வணிகர்களும் வாழ்ந்திருந்தனர், அந்த

வணிகர்கள் நேர்மையுடையவர்கள். நடுநிலைமையுடையவர்கள். பேராசை கொண்டவர்கள் அல்லர்; பிறர் பொருளைக் கொள்ளையிடும் எண்ணம் கொண்டவர்கள் அல்லர்.

அவர்கள் நுகத்தடியின் நடுவில் அமைந்த பகலாணி போன்ற நடுநிலைமையுடையவர்கள். உள்ளத்திலே கள்ளங் கபடமற்ற நல்ல மனம் படைத்தவர்கள்.

பழிக்கு அஞ்சுவோர். தம்மைப் பிறர் பழிக்காமல்—குறைகூறாமல் இருக்க வேண்டுமென்பதே அவர்கள் கவலை. ஆதலால், அவர்கள் எப்பொழுதும் உண்மையையே உரைப்பார்கள். ஒருபோதும் பொய்புகலத் துணியமாட்டார்கள்.

அவர்கள் தமது பொருளை எவ்வளவு அருமையாகக் கருதுகிறார்களோ அதைப்போலவே பிறர் பொருளையும் அருமையாகக் கருதுவார்கள். பிறரிடத்திலிருந்து பண்டங்களை வாங்கிக்கொள்ளும்போது அவர்களை ஏமாற்ற மாட்டார்கள். அளவிலோ, நிறையிலோ அதிகமாக எடுத்துக்கொள்ள மாட்டார்கள். தாம் பிறர்க்குப் பண்டங்களைக் கொடுக்கும்போதும் அளவிலும் நிறையிலும் குறைவில்லாமலே கொடுப்பார்கள். இவ்வாறு நாணயத்துடன்—நேர்மையுடன் பல பண்டங்களைக் கொள் முதல் செய்வார்கள். இத்தகைய வணிகர்களும் மேலே கூறப்பட்ட வேளாளர்களும் நெருங்கி வாழும் இருக்கைகளும் அந்தக் காவிரிப் பூம்பட்டினத்திலே இருந்தன.

இதனை 206-வது வரி முதல் 212-வது வரி வரையில் உள்ள 7 வரிகளிலே காணலாம். இந்த ஏழு வரிகளும் வணிகர்களின்—தமிழ் நாட்டு வாணிகர்களின் சிறப்பைக் கூறுவன.

“நீண்ட நுகத்தடியிலே உள்ள நடு ஆணி போல நடு நிலையிலே நின்ற நல்ல மனமுடையவர்கள்; பழிச் சொல்லுக்கு அஞ்சி உண்மையையே பேசி, தம்முடைய பொருளையும், பிறருடைய பொருளையும் ஒன்றாகவே எண்ணி, கொள்ளுவதையும் அளவுக்கு மேல் கொள்ளாமல், கொடுப்பதையும் குறைத்துக் கொடுக்காமல் பல பண்டங்களையும் விலைகூறிக் கொடுப்பவர்கள்; பழமையான முறையில் நேர்மையுடன் கொள்முதல் செய்பவர்கள். இவர்களும், வேளாளர்களும் நெருங்கி வாழ்கின்ற இடங்கள் அந்நகரில் உண்டு.

206 நெடு நுகத்துப் பகல் போல
 நடுவு நின்ற நல்நெஞ்சினோர்;
 வடு அஞ்சி வாய் மொழிந்து;
 தமவும் பிறவும் ஒப்பநாடி,
 கொள்வதூ உம் மிகைகொளாது,
 கொடுப்பதூ உம் குறைகொடாஅது,
 பல்பண்டம் பகர்ந்து வீசும்
 தொல்கொண்டித்; துவன்றிருக்கை.

பதவுரை

நெடுநுகத்து—நீண்ட நுகத்தடியிலே உள்ள. பகல் ஆணிபோல்—நடு ஆணியைப் போல. நடுவுநின்ற - நடுவு நிலைமையிலே நின்ற. நல்நெஞ்சினோர்—நல்ல நெஞ்சத்தை உடையவர்கள். வடு அஞ்சி - பழிக்குப் பயந்து. வாய் மொழிந்து—உண்மையைச் சொல்லி. தமவும் பிறவும் — தம்முடைய பொருளையும் பிறருடைய பொருளையும். ஒப்பநாடி - ஒன்றாகவே எண்ணி. கொள்வதும்—வாங்கிக் கொள்ளுவதையும். மிகை கொள்ளாது—அதிகமாகக் கொள்ளாமல். கொடுப்பதும்—

கொடுப்பதையும். குறை கொடாது — குறைத்துக் கொடுக்காமல். பல்பண்டம்—பல பண்டங்களையும். பகர்ந்து — நியாயமான விலைகூறி. வீசும்—கொடுக்கின்ற. தொல்—பழமையாகவே. கொண்டி—நியாயமான முறையில் கொள்முதல் செய்கின்றவர்கள். துவன்று இருக்கை — இவர்கள் மேலே கூறிய வேளாளர்களுடன் நெருங்கியிருக்கின்ற இடங்களை (யுடையது காவிரிப் பூம்பட்டினம்).

பல நாட்டு மக்கள்

இந்த நகரத்திலே, இன்னும் பல நாட்டு மக்களும், பல மொழி பேசும் மக்களும் வாழ்கின்றனர். திருவிழா நடக்கும் ஊரிலே பல அறிவுடைய மக்கள் கூடியிருப்பதுபோல இந்நகரிலே பல மக்கள் கூடியிருக்கின்றனர். அவர்கள் பல மொழியினர். அவர்கள் பகை நாட்டினர் அல்லர். தமிழ் நாட்டோடு நட்புக் கொண்ட வெளிநாட்டினர். இந்த வெளிநாட்டினரும், வேற்று மொழியினரும், சிறிதும் வேற்றுமை யின்றித் தமிழ் நாட்டினருடன் கலந்து வாழ்ந்தனர்.

இதனை 213-வது வரி முதல் 218-வது வரி வரையில் உள்ள 6 வரிகளிலே காணலாம். அவ்வரிகளும், அவற்றின் பொருளும் கீழ் வருவன,

- 213 பல்லாயமொடு பதி பழகி,
 வேறு வேறு உயர்ந்த முதுவாய் ஒக்கல்,
 சாறு அயர் மூதூர் சென்று தொக்காங்கு;
 மொழிபல பெருகிய பழிதீர் தேளத்துப்
 புலம்பெயர் மாக்கள், கலந்து இனிது உறையும்,
 முட்டாச் சிறப்பின் பட்டினம்

பதவுரை

பல் ஆயமொடு—பல கூட்டத்தாருடன், பதிபழகி-பல ஊர்களுக்கும் சென்று பழகிய. வேறு வேறு உயர்ந்த - வேறு வேறு துறைகளிலே தேர்ச்சி பெற்று உயர்ந்த. முதுவாய்—அறிவு நிறைந்த. ஒக்கல்-கூட்டத்தினர். சாறு அயர்—திருவிழாச் செய்கின்ற. மூதூர் சென்று - பழமையான ஊருக்குள் சென்று. தொக்கு ஆங்கு—கூடியிருந்தாற்போல. மொழி பல பெருகிய—மொழிகள் பல நிறைந்த. பழிதீர்தேத்து — குற்றமற்ற தேசத்திலிருந்து வந்த. புலம்பெயர் மாக்கள்—பிரயாணிகள் பலரும். கலந்து இனிது உறையும்—காவிரிப் பூம்பட்டினத்து மக்களுடன் கலந்து சுகமாக வாழ்கின்ற. முட்டாச் சிறப்பின்—தடையற்ற சிறப்பிணையுடைய. பட்டினம்—காவிரிப் பூம்பட்டினம்.

இதனால் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தமிழர்கள் பலமொழியினருடனும், பல நாட்டினருடன் கலந்து ஒன்றுபட்டு வாழ்ந்தனர் என்ற உண்மையைக் காணலாம்.

இதற்கு அடுத்த 219, 220 ஆகிய இரண்டு வரிகளும் பட்டினப் பாலையைப் பாடிய ஆசிரியர் கூற்றாக அமைந்துள்ளது. “இத்தகைய சிறந்த காவிரிப் பூம்பட்டினத்தைப் பரிசாகப் பெறுவதாயினும், என் காதலியை விட்டு நான் பிரிந்து செல்ல மாட்டேன். அவளுடனே கூடியிருந்து வாழ்க நெஞ்சமே” என்பதே அந்த இரண்டு வரிகளிலும் அமைந்த பொருள். அந்த வரிகளும், அவற்றின் பொருளும் கிழ் வருவன :

.....

பட்டினம் பெறினும்

219 வார் இரும் கூந்தல் வயங்கிழை ஒழிய
வாரேன்; வாழிய நெஞ்சே!

பட்டினம் பெறினும் - இத்தகைய சிறந்த காவிரிப்
பூம்பட்டினத்தைப் பெறுவதாயிருந்தாலும். வார்
இரும் கூந்தல்—நீண்ட கரிய கூந்தலையும். வயங்கு
இழை—விளங்குகின்ற ஆபரணங்களையும். உடைய
என் காதலி. ஒழிய-என்னை நீங்கித் தனித்திருக்கும்படி
விட்டுப் பிரிந்து. வாரேன்—பொருள் தேட வரமாட்
டேன். வாழிய நெஞ்சே!—வாழ்க என் மனமே.

இவ்வாறு பட்டினப் பாலையிலே 220 வரிகளில்
காவிரிப்பூம்பட்டினத்தின் அமைப்புக் கூறப்
பட்டது. அந்த நகரிலே வாழ்கின்ற மக்களைப்
பற்றியும், அவர்களுடைய தொழில் ஒழுக்கங்களைப்
பற்றியும் கூறப்பட்டன. அங்கு நடைபெறும்
வியாபாரங்களைப் பற்றியும், குவிந்து கிடக்கும்
செல்வங்களைப் பற்றியும் கூறப்பட்டன. காவிரிப்
பூம்பட்டினத்திற்கும் வேறுபல நாடுகளுக்கும் உள்ள
தொடர்பைப் பற்றியும் கூறப்பட்டன. இதற்கு மேல்
கரிகாற் சோழன் பெருமை கூறப்படுகின்றது.

கரிகாலன் வரலாறு

இதுவரையில் 220 வரிகளிலே காவிரிப் பூம்பட்டினத்தைப் பற்றிக் கூறினார் உருத்திரங்கண்ணனார். இதற்கு மேலுள்ள 81 வரிகளிலே காவிரிப் பூம்பட்டினத்தின் தலைவன் - உறையூருக்கும் தலைவன் - சோழ நாட்டு முடியுடை வேந்தன் - கரிகாற் சோழனுடைய பெருமையைப் பற்றிக் கூறுகிறார்.

கரிகாலனுடைய வரலாற்றைச் சுருக்கமாக 19 வரிகளிலே பாடிவிட்டார். அதனை 221 முதல் 239 வரையில் உள்ள வரிகளிலே காணலாம்

கரிகாற் சோழன் இளமைப் பருவத்திலேயே அவனுடைய பகைவர்களால் சிறைப்படுத்தப்பட்டான். சிறைப்படுத்தப்பட்டதனால் அவன் உள்ளம் சோர்ந்து விடவில்லை. பகைவர்க்குப் பணிந்துவிடவில்லை. அவன் பிறவி வீரன்; பிறவியிலேயே அஞ்சாமை யுடையவன். புலியைக் கூண்டுக்குள் அடைத்து விடுவதனால் அதன் வீரமும் பலமும் குன்றிவிடுவதில்லை. மேலும் வளர்ந்து கொண்டதான் வரும். இது போல கரிகாலன் சிறைப்பட்டதனால் அவனுடைய இயற்கையான வீரமும், மனவுறுதியும் வயிரமேறி வளர்ந்தே வந்தன.

யானை பிடிப்போர் யானைகளைப் பிடிப்பதற்குக் குழி பறித்து வைப்பார்கள். அக்குழியின் மேல் யானை

தின்னும் தழை செடிகளை நட்டுவைப்பார்கள், அவைகளைத் தின்னப்போகும் யானை அக்குழியிலே வீழ்ந்து விடும். இவ்வாறு குழியிலே வீழ்ந்த ஒரு ஆண் யானை தன் அறிவைப் பயன்படுத்தித் தன் கொம்புகளால் அந்தக் குழியின் கங்குகளைக் குற்றித் தகர்த்து விட்டது. குழியினின்று வெளியேறித் தன் பெண் யானையுடன் கூடிக் களித்தது. இதைப் போலக் கரிகாலன் தன் நுண்ணிறிவைப் பயன்படுத்திச் சிறையிலிருந்து தப்பித்துக் கொண்டான். தன்னைச் சிறையிலே வைத்துக் காத்து நின்ற வாட்படை வீரர்களை யெல்லாம் போர் செய்து விரட்டினான். பகைவர்களின் கையிலே சிக்கியிருந்த, தனது அரசு உரிமையைப் பெற்றான். இது இவனுடைய இளம் பருவத்து வீரச் செயல்.

தன்னுடைய அரசு உரிமையைப் பகைவர்களிடமிருந்து வீரத்துடன் பெற்ற கரிகாலன் அவ்வளவோடு நிற்கவில்லை. தன்னை வஞ்சித்த பகைவரைப் பழிக்குப் பழி வாங்க எண்ணங் கொண்டான். அந்தப் பகைவர்களுடைய நாடுகளைத் தன் ஆட்சிக்குள்ளே கொண்டுவரத் தீர்மானித்தான்.

உடனே பகைவர்களின் கோட்டைகளைக் கொம்புகளால் குத்தித் தகர்க்கும் வலிமையுடைய யானைப் படைகளைத் திரட்டினான். அந்த யானைகள் எதிரிகளான மன்னர்களின் முடித்தலைகளைத் தம் கால்களிலே பொருந்திக் கூர்மையான நகங்களால் ஏற்றும் ஆற்றல் அமைந்தவை. இவைகளுடன் குதிரைப் படைகளையும் சேர்த்துக் கொண்டான். கருங்கற்பாறைகளின் மேல் புதர் முனைத்தாற்போல் பூனைப் பூவையும், உழிஞைப் பூவையும் சூடிக் கொண்டான்.

போர்க் களத்திலே புகுந்தான். பகைவர்கள் உடல் சிதைந்து விழவும், பருந்துகள் போர்க்களத்தின் மேல் வட்டமிடவும் வன்மையுடன் போர் புரிந்தான். போர் முரசத்தை முழக்கினான். பகைவருடைய இடங்கள் பாழாகும்படி போர் செய்து முதற் போரிலேயே அவர் களைத் தோற்கடித்தான். அப்படியும் அவனுடைய சினம் தணியவில்லை மேலும் பகைவர்களின் நாட்டுக்குள்ளே புகுந்தான். அவர்களுடைய பாது காவல்களையெல்லாம் தகர்த்தான். குளிர்ந்த மருத நிலத்திலே வாழும் குடிமக்களையும் அவ்விடத்திலிருந்து துரத்தி யடித்தான்.

இவ் வரலாற்றைக் கூறும் வரிகளையும், அவற்றின் பொருளையும் கீழே காண்போம்.

221 கூர் உகிர்க்

222 கொடுவரிக் குருளை கூட்டுள் வளர்ந்தாங்குப்,
பிறர் பிணி அகத்திருந்து, பீடு காழ்முற்றி;
அரும்கலர கவியக் குத்திக் குழிகொன்று
பெருங்கையாளை பிடிபுக்காங்கு;
நுண்ணிதின் உணர நாடி, நண்ணார்
செறிவுடைத் திண்காப்பு ஏறி வாள் கழித்து
உருகெழு தாயம் ஊழின் எய்திப்;
பெற்றவை மகிழ்தல் செய்யான் செற்றோர்
கடி அரண் தொலைத்த கதவுகொல் மருப்பின்;
முடியுடைக் கருந்தலை புரட்டும் முன் தான்,
உகிர்உடை அடிய, ஓங்கெழில் யாளை,
வடிமணிப் புரவியொடு, வயவர் வீழ்ப்,
பெருநல் வானத்துப் பருந்து உலாய் நடப்பத்,
தூறு இவர் துறுகல் பேசலப் போர்வேட்டு

வேறுபல் பூனையொடு உழினை சூடிப்;
 பேய்க்கண் அன்ன பிளிறு கடி முரசம்
 மாக்கண் அகல் அறை அதிர்வன முழங்க
 முனை கெடச் சென்று, முன் சமம் முருக்கித்;
 தலை தவச் சென்று தண்பனை எடுப்பி;

பதவுரை :

கூர்உகிர்க் குருளை - கூர்மையான நகத்தினை யுடைய புலிக்குட்டியானது. கூட்டுள் - கூட்டுக் குள்ளே அடைபட்டு வளர்ந்த ஆங்கு - வளர்ந்ததைப் போல. பிறற்பிணி - கரிகாலன் பகைவரால் பிணிக்கப் பட்டு அகத்திலிருந்து - அவர்களுடைய சிறைக் கூடத்திலே இருந்து. பீடு - அவனுடைய பெருமையான வீரம். காழ்முற்றி - வயிரமேறி வளர்ச்சியடைந்து.

அரும்கரை - ஆண் யானை தான் வீழ்ந்த குழியின் உயர்ந்த கரையைக். கவியக்குத்தீ - கவிழ்ந்து விழும்படி தந்தங்களால் குத்தி இடித்து. குழிகொன்று - குழியை அழித்து வெளியேறி. பெரும் கையானை - அந்த நீண்ட துதிக்கையையுடைய யானை பிடிப்புக்கு ஆங்கு - தன் பெண் யானையுடன் போய்ச் சேர்ந்ததைப் போல.

நுண்ணுதின் - கரிகாலன் மிக நுண்ணறிவுடன். உணரநாடி - ஆராய்ந்து தெளிந்து. நண்ணார் - பகைவர்களின். செறிவு உடை - நெருங்கிய சிறையின். திண் காப்பு ஏறி - வலிமையுள்ள காவலான மதிலின்மேல் ஏறி. வாள் கழித்து - அங்கே காவல் காத்துநின்ற வாள் வீரர்களை ஓடச் செய்து (தப்பித்துச் சென்று) உருகெழு பகைவர்களுக்கு அச்சத்தைத் தருகின்ற. தாயம் -

தனது அரசரிமையை. ஊழின் எய்தி - முறைப்படி அடைந்து (முறைப்படி பெற்றான்.)

பெற்றவை - வெற்றியையும், தனது அரசரிமையையும் பெற்றமைக்காக மகிழ்தல் செய்யான் - மகிழ்ச்சியடையாதவனாய். செற்றோர்-எதிரிகளின். கடி அரண்-சிறந்த காவலை, தொலைத்த-அழித்த, கதவு கொல்-கோட்டைக் கதவைத் தகர்த்து அதனை ஏந்திய. மருப்பின் - கொம்புகளையும், முடிஉடை - முடியை அணிந்த. கரும் தலை-மன்னர்களின் கரிய தலைகளை. புரட்டும்-அவர்களின் உடம்பிலிருந்து புரட்டித் தள்ளும், முன்தாள்-முன்கால்களையும். உகிர்உடை-நகங்களுடைய, அடிய-பாதங்களையும் உடைய. ஓங்கு எழில் யானை-சிறந்த அழகுடைய யானைப் படைகளோடும். வடிமணி-வார்த்து எடுத்த மணிகளைக் கட்டிய, புரவியொடு-குதிரைப் படைகளோடும் சென்று. (இவ்வாறு பகைவர்களின்மேல் படை திரட்டிச் சென்று.)

வயவர் வீழ்-பகைவர்களின் படை வீரர்கள் போர்க்களத்திலே வீழ்ந்து மடிய. பெருநல்வானத்து-பெரிய நல்ல வானத்திலே. பருந்து உலாய் நடப்ப-பருந்து உலவித் திரிய. தூறுஇவர்-புதர்கள் படர்ந்த தூறுகள் போல-கருங்கற் பாறையைப்போல போர்வேட்டு-போர் செய்ய விரும்பி. வேறுபல் பூனையொடு-பல வேறான பூனைப் பூக்களுடன். உழிஞைகுடி-உழிஞைப் பூவையும் தரித்துக்கொண்டு (போர்க்குப் புறப்பட்டான்.)

பேய்க்கண் அன்ன-பேயின் கண்ணைப் போன்ற வட்டமான முகப்பையுடைய. பிளிறு-யானையைப் போல் பிளிறுகின்ற. கடிமுரசம்-சிறந்த போர் முரசு.

மாகண் - சிறந்த இடமான அகல்அறை - பெரிய பாசறை முழுவதும். அதிர்வன முழங்க-அதிரும்படி முழங்க'

முனை-பகைவர்களின் போர்முனை. கெட-தோற்றோடும்படி. சென்று—ஆர்ப்பாட்டத்துடன் போய். முன்சமம்-முதல் யுத்தத்திலேயே. முருக்கி-பகைவர் சேனையை அழித்து. தலைதவ-அதன்மேலும் மிகவும். சென்று-முன்னேறி அவர்கள் நாட்டுக்குள் புகுந்து. தண்பனை—குளிர்ந்த மருத நிலத்தில் வாழ்வோரை. எடுப்பி—விரட்டி. (மருத நிலத்தில் வாழ்வோரை அவ் விடத்திலிருந்து ஓடும்படி செய்தான்.)

இந்த 19 வரிகளிலே கரிகாற் சோழனுடைய வரலாறு சுருக்கமாக அமைந்திருப்பதைக் காணலாம். இதில் கரிகாலன் மூன்று இடங்களில் மூன்று விதமாக உவமிக்கப்பட்டிருக்கின்றான்

அவன் சிறையில் வாழும்போது புலிக்குட்டி போலச் சிறிதும் வீர உணர்ச்சி குறையாமல் வளர்ந்து வந்தான்.

அவன் சிறையிலிருந்து தப்பித்து வெளியேறியதை, குழியில் விழுந்த ஆண்யானை தப்பித்து வெளியேறிய தற்கு ஒப்புக் கூறுகிறார் ஆண் யானை தனக்குரிய பெண் யானையிடம் சேர்ந்ததைப் போல இவனும் தனக்குரிய அரசாட்சியைப் பெற்றான்.

இவன் பூனைப் பூக்களையும், உழிஞைப் பூக்களையும் தரித்துக்கொண்டு போருக்குச் சென்றபோது, புதர் படர்ந்த கருங்கற் பாறையைப்போல் காணப்பட்டா னாம். கருங்கல்லைப் போன்ற உடலையும் உள்ளத்தை

யும் உடையவன் என்பதற்கே இந்த உவமையைக் கூறினார் புலவர்.

இவன் இளம் பருவத்திலேயே சிறைப்படுத்தப் பட்டதால், பகைவர்களின்மேல் இவன் கோபம் வளர்ந்துகொண்டே வந்தது. அவர்களோடு அடிக்கடி போர் செய்து அவர்களை நடுநடுங்கச் செய்து வந்தான். இளம் பருவத்தில் ஒருவர் உள்ளத்தில் வேருன்று கின்ற எண்ணம் எப்பொழுதும் அழியாமல் நிற்கும். அவ்வெண்ணம் தனக்கேற்ற செயல்களைச் செய்து கொண்டே இருக்கும். இக்கருத்தையும் பட்டினப்பாலை ஆசிரியர் வலியுறுத்தியுள்ளார்.

பாருலகைப் பாழாக்கும் போர்

போரின் கொடுமையைப் பற்றி உருத்திரங்கண்ணை
 ஓர் 240 முதல் 268 வரையில் உள்ள 29 வரிகளிலே
 விளக்கிக் கூறுகிறார். கரிகாற் சோழன் தன் பகைவர்
 கள் மீது கடுங்கோபங் கொண்டு செய்த போரினால்
 பகைவர் நாடுகளிலே ஏற்பட்ட சேதங்களைப் பற்றி
 விரித்துரைக்கிறது பட்டினப்பாலை. முதலிலே செழிப்
 பான மருதநிலம் அடைந்த மாறுதலைப்பற்றிப்
 பார்ப்போம்.

மருத நிலம்

கரிகாலன் பகைவர்களின் நாட்டில் புகுவதற்கு
 முன்னே அந்த நாட்டின் மருத நிலம் மிகவும் செழிப்
 பாக இருந்தது. என்கே பார்த்தாலும் கரும்புகள்
 வளர்ந்து காட்சி யளித்தன. அவைகள் வெண்மை
 யான பூக்களுடன் காற்றிலே அசைந்து கொண்டிருந்
 தன. வயல்களில் செந்நெற் பயிர்கள் செழிப்பாக
 வளர்ந்திருந்தன. குவளை மலர்களும், நெய்தல் மலர்
 களும் எங்கு பார்த்தாலும் மலர்ந்து கண்ணைக் கவர்ந்
 தன. இவைகள் கழனிகளிலே காணப்பட்ட காட்சி.
 குளங்களில் முதலைகள் களித்து வாழ்ந்து வந்தன;
 முதலைகள் வாழத் தகுந்த ஆழமான பொய்கைகள் பல
 ஆங்கே காணப்பட்டன. இப்பொழுது அந்த இடங்
 கள் எல்லாம் கொழுத்த வேர்களை யுடைய அருகம்

புல்லும், கோரைகளும் முளைத்துக் கிடக்கும் பாழ்நில மாகிவிட்டன. வயல்களும் குளங்களும் நீர் வறண்டு ஒன்றுபோலக் காணப்பட்டன. அங்கெல்லாம் கொம்பு களையுடைய கலைமாண்களும், பெண் மாண்களும் துள்ளி விளையாடிக் கொண்டிருந்தன.

இவ்வாறு போரினால் விளைநிலம் பாழாகி விட்டது; விலங்குகள் வாழும் புதர் அடர்ந்த பாழ்நிலமாக அவைகள் காட்சியளித்தன; இதனை,

240. வெண்பூக் கரும்பொடு செந்நெல் நீடி
 மா இதழ்க் குவளையொடு நெய்தலும் மயங்கிக்,
 கராஅம் கலித்த கண்அகன் பொய்கைக்
 கொழுங்கால் புதவமொடு செருந்தி நீடிச்,
 செறுவும் வாவியும் மயங்கி, நீர் அற்று
 அறு கோட்டு இரலையொடு மான்பிணை உகளவும்,

என்ற வரிகளால் காணலாம். இதன் பொருள் கீழ் வருமாறு :

வெண்பூகரும்பொடு—வெண்மையான பூக் களையுடைய கரும்புகளுடன் செந்நெல் நீடி—செந்நெற் பயிர்களும் நிலைத்து. மாஇதழ்—பெரிய இதழ்களையுடைய. குவளையொடு—குவளைமலர்களோடு. நெய்தலும் மயங்கி—நெய்தல்மலர்களும் கலந்து மலர்ந்திருந்த. கராம்—முதலைகள். களித்த—மகிழ்ந்து வாழ்ந்திருந்த. கண்அகல் பொய்கை—பெரிய குளங்களிலும் வயல்களிலும். கொழும்பால்—கொழுத்த வேர்களையுடைய. புதவமொடு—அருகம் புற்களுடன். செருந்தி—கோரைகளும் நிலைத்து வளர்ந்து. செறுவும்—வயல்களும், வாவியும்—குளங்களும். மயங்கி—வேற்றுமையில்லாமல் ஒன்றுகி.

நீர் அற்று—நீர் வறண்டு. அறுகோட்டு—அறுப்புக்கள் அமைந்த கொம்பிணையுடைய. இரலையொடு—கலை மான்களொடு. மான்பிணை—பெண் மான்கள். உகளவும்—துள்ளித் திரிந்து கொண்டிருக்கவும்.

இது போரினால் மருத நிலத்திற்கு விளைந்த சேதம். இனி ஊரில் உள்ள அம்பலங்கள்—அதாவது பெண்கள் வணங்கும் கோயில் மண்டபங்கள் எவ்வாறு பாழ் அடைந்தன என்பதைக் கூறுகிறார் ஆசிரியர்.

அம்பலங்கள்

ஊர் நடுவிலே உள்ள தெய்வம் உறையும் மண்டபத்திற்கு அம்பலம் என்று பெயர். பகைவர் நாட்டிலிருந்து சிறைபிடித்துக் கொண்டு வரப்பட்ட பெண்கள் நல்ல நீர்த்துறைகளிலே நீராடுவார்கள். அம்பலத்துள் புகுந்து தரையை மெழுகுவார்கள். விளக்கேற்றி மலர் சிந்தி வைப்பார்கள். மாலைக் காலத்திலே இவ்வாறு கோலம் செய்து வைப்பார்கள். இந்த மண்டபங்களிலே தூண்களில் தெய்வத்தின் உருவம் காணப்படும். அத்தெய்வத்தை உள்ளூர்க்காரர்களும், வெளியூர்க்காரர்களும் வந்து வணங்கிச் செல்வார்கள். இத்தகைய அம்பலங்கள் பல, பகைவர்களின் ஊர்களிலே இருந்தன. அவைகள் எல்லாம் கரிகாற் சோழனுடைய போரினால் பாழ்பட்டன. அங்கே ஆணையான்களும் பெணையான்களும் கட்டப்பட்டன. அந்த யானைகள் அந்த மண்டபங்களின் தூண்களிலே உரசுவதனால், தூண்கள் சாய்ந்து விடுமோ, மண்டபம் விழுந்து விடுமோ, என்று அஞ்சத்தக்க நிலையில் இருந்தன. இதனை,

246 கொண்டி மகளிர் உண்துறை மூழ்கி,
 அந்தி மாட்டிய நந்தா விளக்கின்,
 மலர் அணி, மெழுக்கம், ஏறிப் பலர் தொழ,
 வம்பலர் சேக்கும், கந்துடைப் பொதியில்,
 பருநிலை நெடுந்தூண் ஒல்கத், தீண்டிப்
 பெருநல் யானையொடு, பிடிபுணர்ந்து உறையவும்;
 என்பதனால் காணலாம். இதன் பொருள் வருமாறு :

கொண்டி மகளிர்—பகைவர் நாட்டிலிருந்து சிறை
 பிடித்துக் கொண்டுவரப்பட்ட பெண்கள். உண்துறை
 மூழ்கி—நீருண்ணும் துறைகளிலே குளித்து, அந்தி
 மாட்டிய—மாலைக் காலத்திலே ஏற்றிமாட்டப்பட்ட
 டிருக்கும். நந்தா விளக்கின்—ஒளி குறையாத விளக்
 கையும், மலர் அணி—மலர்கள் அணிந்திருத்தலையும்,
 மெழுக்கம்—மெழுகப்பட்ட இடத்தையும் உடைய.
 ஏறி—இடத்திலே புகுந்து. பலர் தொழ—உள்ளூரார்
 பலரும் வணங்கவும், வம்பலர்—வெளியூரார்கள்
 பலரும். சேக்கும்—கூடி வணங்கவும் அமைந்துள்ள.
 பொதியில்—அம்பலங்களிலே உள்ள. பருநிலை—பரு
 மனாக நிற்கின்ற, நெடும் தூண்—உயரமான தூண்கள்.
 ஒல்க தீண்டி - சாயும்படி உரசிக் கொண்டு. பெரு
 நல்யானையொடு—பெரிய நல்ல ஆண் யானையொடு.
 பிடிபுணர்ந்து—பெண்யானையும் சேர்ந்து. உறை
 யவும்—வசிக்கவும்.

இதனால் பொதுவான—மக்கள் சென்று வழிபாடு
 செய்யும்—கோவில்கள் யுத்தத்தால் பாழான செய்தி
 யைக் காணலாம்.

கலை மன்றங்கள்

நகரிலே விழாக்கள் நடைபெறும்போது கலை
 மன்றங்களிலே, நாடகங்களும், நடனங்களும் நடை

பெறும். கரிகாலன் படையெடுத்துச் சென்ற நகரங்களிலே விழாக்களெல்லாம் ஒழிந்து போய்விட்டன:

திருவிழாக் காலங்களிலே சிறந்த மலர்களைத் தெருவெல்லாம் தூவுவார்கள். கலையறிவிலே சிறந்த கூத்தர்கள் தெருவிலே நின்று முழுவென்னும் வாத்தியத்தை முழக்குவார்கள். அந்த முழவோசைக்கு ஏற்றற்போல யாழை இசை கூட்டி வாசிப்பார்கள். இத்தகைய திருவிழாக்கள் நின்றுவிட்டமையால் கலை மன்றங்களும் பாழ்பட்டன.

கலை மன்றங்களுக்குள் யாரும் நுழைவதற்கு அஞ்சுவார்கள். அங்கே சிறிய பூக்களையுடைய நெருஞ்சிப் பூண்டுகளும், அருகம்புல்லுகளும் முளைத்துக் காடாக மண்டிக்கிடந்தன. அந்த மன்றங்களுக்குள் நரிகள் புகுந்து குடியிருந்து ஊனையிட்டு கொண்டிருந்தன. அழகுரலெடுக்கும் கோட்டான்களும், ஆந்தைகளும் அலறிக்கொண்டிருந்தன. கூட்டமான ஆண் பேய்களும், தலைமயிரை விரித்துப் போட்டுக் கொண்டு பிணங்களைத் தின்னும் பெண் பேய்களும் கூடியிருந்தன. இத்தகைய மன்றங்களுக்குள் மக்களில் யார்தான் துணிந்து நுழைவார்கள், இதனை.

252 அருவிலை நறும்பூத் தூஉய்த், தெருவின்

முதுவாய்க் கோடியர் முழவொடு புணர்ந்த,
திரிபுரி நரம்பின் தீம்தொடை ஓர்க்கும்,

பெருவிழாக் கழிந்த பேளமுதிர் மன்றத்துச்,
சிறுபூ நெறிஞ்சியோடு அறுகை பம்பி

அழல் வாய் ஓரி அஞ்சுவரக் கதிர்ப்பவர்;

அழகுரல் கூகையோடு ஆண்டலை வீளிப்பவும்;

கணம் கொள் கூளியோடு கதுப்பு இருத்து அசைஇப்
பிணந்தின் யூக்கைப் பேய்மகள் துவன்றவும்,

என்பதனால் அறியலாம். இதன் பொருள் வருமாறு:—

அருவிலை—சிறந்த : விலையை யுடைய. நறும்பூ—
 ஸ்ரீ மூலர்களை. தூய்—தூவி. தெருவின்—
 தெருவிலே நின்று. முதுவாய்க் கோடியர்—
 அறிவு நிரம்பிய கூத்தர்கள். முழுவொடு புணர்ந்த—
 முழுவாத்தியத்துடன் சேர்ந்து வாசிக்கப்படும்.
 திரிபுரி—முறுக்கேறின நரம்பமைந்த. தீம் தொடை—
 யாழின் இனிய பண்ணுடன். ஓர்க்கும்—உணர்ந்து
 பாடும். பெரு விழா—பெரிய திருவிழாக்கள். கழிந்த—
 அற்றுப்போன. பேமுதிர்—அச்சம் நிறைந்த. மன்
 மத்து—கலைமன்றங்களிலே.

அழல்வாய் ஓரி—சூடான வாயையுடைய நரிகள்
 கூடியிருந்து. அஞ்சுவர—கேட்போர் அஞ்சும்படி.
 கதிர்ப்பவும்—ஊளையிடவும். அழுகுரல் கூகையொடு—
 அழுகின்ற குரலமைந்த கோட்டான்களுடன். ஆண்
 தலை விளிப்பவும்—ஆந்தைகளும் கூடி அலறவும்.
 கணம் கொள்—கூட்டமாகக் கூடிக்கொண்டிருக்
 கின்ற. கூளியொடு—ஆண் பேய்களுடன் கதுப்பு
 இகுத்து அசைஇ—தலைமயிரை விரித்து ஆடிக்
 கொண்டு. பிணம்தின்—பிணங்களைத் தின்று கொழுத்த
 யாக்கை—உடம்பையுடைய. பேய்மகள்—பெண் பேய்
 கள். துவன்றவும்—கூடி ஆடவும் (ஆகிய இந்த நிலை
 யிலிருந்தன).

கரிகாற் சோழனுடைய போரால் கலைமன்றங்
 களெல்லாம் இவ்வாறு பாழ்பட்டுக் கிடந்தன.

நகரங்கள்

கரிகாலனுடைய பகைவர்களின் நகரங்கள்
 எவ்வாறு பாழ்பட்டன என்பதை அடுத்தபடியாகக்
 கூறுகிறார் ஆசிரியர்,

கரிகாலன் பனையெடுப்பதற்கு முன்னே பகைவர் வர்களின் நகரங்கள் செல்வம் நிறைந்து செழித்திருந்தன. நகரங்களில் வளைந்த தூண்களையுடைய உயர்ந்த மாளிகைகள் இருந்தன. அந்த மாளிகைகளின் வாயில்களிலே விருந்தினர்கள் நிறைந்திருப்பார்கள். விருந்தினர் எவ்வளவு பேர் வந்து சாப்பிட்டாலும் குறையாமல் சோறு நிரம்பியுள்ள சமையற் கட்டுக்கள் இருந்தன. அந்த மாளிகைகளின் சுவர்கள் சுத்தமாகவும் பளபளப்பாகவும் இருந்தன. அந்த மாளிகைகளின் உயர்ந்த திண்ணைகளின் மேல் பச்சைக்கிளிகள் உட்கார்ந்து இனிமையாகப் பேசிக்கொண்டிருக்கும் இத்தகைய தன்மையுள்ள செழித்த நகரங்கள் இப்பொழுது பாழாகிவிட்டன. வில்லுடைய வேடர்கள் அந்த நகரங்களைக் கொள்ளையிட்டு விட்டனர். அவர்கள் கால்களிலே செருப்பணிந்து, துடியென்னும் வாத்தியத்தை ஒலித்துக் கொண்டு அந்த நகரங்களிலே நுழைந்து கொள்ளையிட்டனர் அந்த நகரங்களிலே சேமிக்கப்பட்டிருந்த நெற்கூடுகளில் உள்ள தானியங்களை யெல்லாம் கொள்ளை கொண்டு போய் உண்டு விட்டனர். இதனால் அந்த நெற்கூடுகளெல்லாம் வெறுங்கூடாயின. கூடுகளின் உள்ளே கோட்டான்கள் குடியிருந்து நடுப்பகற் காலத்தில் கூட, இரவுதானே என்று மயங்கும்படி கூவிக் கொண்டிருந்தன.

கரிகாற் சோழன் செய்த போரினால். செல்வர்க்கும் விருந்தினர்க்கும் உறைவிட மாயிருந்த நகரங்கள், கோட்டான்கள் குடியிருக்கும் பாழூராயின. இதனை.

261 கொடுங்கால் மாடத்து நெடுக்கடைத் துவன்றி
விருந்துண்டு ஆனப் பெருஞ் சோற்று அட்டில்

ஒண்சுவர் நல்லில் உயர்திணையிருந்து
 பைங்கிளி மிழற்றும் பாலார் செழுநகர்த்;
 தொடுதோல் அடியர் துடிபடக் குழீஇக்
 கொடுவில் எயினர் கொவ்வையுண்ட
 உணவுஇல் வறுங்கூட்டு உள்ளகத்து இருந்து
 வளை வாய்க்கூகை நன்பகல் குழறவும்.

என்ற வரிகளால் காணலாம்: இவ்வரிகளின் பொருள்
 கீழ் வருமாறு :—

கொடுங்கால் மாடத்து — வளைந்த தூண்களையுடைய மாளிகைகளின். நெடும் கடை—பெரிய வாசல்களிலே. துவன்றி—கூடி. விருந்து உண்டு—விருந்தினர்கள் ஏராளமாகச் சாப்பிட்டுங் கூட. ஆற—குறையாத. பெரும் சோற்று—மிகுந்த சோற்றையுடைய. அட்டில்—சமயல் கட்டினையும். ஒண்சுவர்—ஒளிபொருந்திய சுவரினையும் உடைய. நல் இல்—நல்ல மாளிகைகளின். உயர்திணையிருந்து—உயரமான திண்ணைகளிலே வீற்றிருந்து. பைம் கிளி மிழற்றும்—பச்சைக் கிளிகள் இனிமையாசப் பேசிக் கொண்டிருக்கின்ற. பால்ஆர் செழுநகர்—தன்மை பொருந்திய செழிப்புள்ள நகரங்கள். (இது கரிகாலன் படையெடுப்பதற்கு முன்னிருந்த நிலமை.)

தொடுதோல் அடியர்—செருப்பையணிந்த பாதங்களையுடைய வராய். துடிபடக்—துடியென்னும் வாதியங்களை ஒலித்துக் கொண்டு. குழீஇ—கூடி. கொடுவில் எயினர்—வளைந்த வில்லையுடைய வேடர்கள்.

கொள்ளை உண்ட—கொள்ளையிட்டு உண்டுவிட்டமையால். உணவுஇல்—உணவுப் பொருள் இல்லாமற்போன. வரும் கூட்டு—வெறும் நெற்கூட்டின். உள் அகத்து இருந்து—உள்ளிடத்தே குடியிருந்துகொண்டு வளைவாய்க்கூகை—வளைந்த வாயையுடைய கோட்டான். நன் பகல் குழறவும்—நடுப்பகலிலேயே இது இரவோ பகலோ வென்று கேட்டோர் மயங்கும்படி கூவவும்.

இவ்வாறு நகரங்கள் பாழ்பட்டன. போரினால் இவ்வாறு நகரங்கள் கொள்ளையடிக்கப்பட்டுப் பாழாயின.

மேலே காட்டிய 29 வரிகளிலே உள்ள பொருள்களில் ஆராய்ந்தால் போரின் கொடுமையை உணர்ந்து கொள்ளலாம். ஒரு நாட்டுக்கும் மற்றொரு நாட்டிற்கும் போர் நடைபெற்றால் தோற்ற நாடே அதிக சேதமடைவது வழக்கம். ஆனால் இக்கால நிலை வேறு. போரில் தலையிட்ட எல்லா நாடுகளிலும் பொருட்சேதமும், துன்பமும் ஏற்படுவதே இக் கால நிலை.

போர் மூண்டால் விளை நிலங்கள் பாழ்நிலங்களாகும்; இதனால் வறுமையும், பஞ்சமும், பிணியும் வளரும்.

பொதுமக்கள் போற்றும் கோயில்களும் பாழாகும்.

கலைகள் வளர்வதற்குக் காரணமாக உள்ள மன்றங்கள் எல்லாம் பாழாகும்; இதனால் கலைவளர்ச்சி குன்றும்.

செழித்த நகரங்கள் எல்லாம், போர்வீரர்களாலும் குண்டர்களாலும் கொள்ளையடிக்கப்படும்; நகரங்களும் பாழ்பட்டுவிடும்.

இவைகளெல்லாம் போரினால் உண்டாகும் இழவுகள். இவைகள் பட்டினப்பாலையிலே எவ்வளவு அழகாக விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை இதனைப் படிப்போர் அறியலாம்.

கரிகாற் சோழன் வீர வாழ்வு

கரிகாற் சோழனுடைய வீரவாழ்வைப்பற்றி, 269 முதல் 299 வரையில் உள்ள 31 வரிகளிலே விளக்கிக் கூறுகிறது பட்டினப்பாலை.

அவன் அழிவு வேலை செய்யும் வெறும் வீரனாக மட்டும் வாழவில்லை. எதிர்த்த பகைவர்களையும், அந்தப் பகைவர்களுக்கு ஆதரவாயிருந்த நாட்டையும் நாசமாக்கினான்.

தன்னுடைய நாட்டிலும் : தன்னை ஆதரித்தவர்கள் நாட்டிலும் மக்கள் மகிழ்ந்து வாழ்வதற்கான ஆக்கவேலைகளையும் செய்தான். காடு திருத்தி நாடாக்கினான்; நீர்ப்பாசனங்களை ஏற்படுத்தினான். பாழடைந்த நகரங்களைச் சீர்படுத்தினான். இவைகளையெல்லாம் பட்டினப்பாலை ஆசிரியர் பாராட்டிக் கூறியுள்ளார். அவர் கூறியிருப்பவைகளைப் படிப்போம்.

“யாரும் எளிதில் நுழைய முடியாமல் அவ்வளவு கட்டுக் காவலுடன் பகைவர்கள் தங்கள் ஊர்களைச் சுற்றிக் கோட்டை கொத்தளங்களை அமைத்திருந்தனர் அந்தக் கோட்டை கொத்தளங்களை யெல்லாம் இடித்துத் தகர்த்து அந்த ஊர்களையெல்லாம் பாழ்படுத்தினான். அப்படியும் கரிகாலனுக்குப் பகைவர்கள் மேலிருந்த சினம் தணியவில்லை.

கரிகாலன் இணையற்ற வீரன். “மலைகளையெல்லாம் இருந்த இடம் தெரியாமல் கல்லியெறிந்து விடு

வான். கடலையும் நிலமாகும்படி தூர்த்திவிடுவான் ; வானத்தையும் நிலத்தில் விழும்படி செய்வான்; காற்றையும் வீசாமல் தடுத்துவிடுவான்” என்று இவ்வாறெல்லாம் உலகினர் அவனைப் பற்றிப் புகழ்ந்து கொண்டாடினர். கரீகாலன், தான் நினைத்தவைகளை நினைத்தவாறே நிறைவேற்றும் ஆற்றல் படைத்தவன்; ஆதலால்தான் அவனைப்பற்றி மக்கள் இவ்வாறு எண்ணினர்.

கரிகாலனுடைய வீரத்திற்கு அஞ்சி ஒளி நாட்டை ஆண்டவர் பலரும் வந்து அவனுடைய அடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கி அடங்கி வாழ்ந்தனர். பழமையான அருவான நாட்டின் அரசர்கள் பலரும் அவன் இட்ட கட்டளையை நிறைவேற்றுவதற்குக் காத்து நின்றனர். அவனை எதிர்த்த வடநாட்டு மன்னர்கள் வாட்டமடைந்தனர்; குடகு நாட்டு வேந்தர் ஊக்கம் குன்றினர் ; பாண்டியன் கரிகாலனை எதிர்க்கமுடியாமல் வலிமை குன்றிப்போனான்.

இடைக்குலத்து மன்னர்களும், இருங்கோவேள் என்னும் மன்னன் குலத்தைச் சேர்ந்த வேளிகளும் கரிகாலனை எதிர்த்தனர். கரிகாலன் பகைவர்களின் வலிமையான கோட்டைகளை எளிதிலே கைப்பற்றும் ஆற்றல் வாய்ந்த யானைப்படைகளையும், தன்னுடைய வீரவலிமையையும் கொண்டு அவர்களை எதிர்த்து அழித்தான்.

இவ்வாறு பகைவர்களையும் அவர்களுடைய நாடுகளையும் நாசம் செய்ததோடு அவன் நின்றாவிட வில்லை, காடும் கரம்புமாகக் கிடந்த நிலங்களை யெல்லாம் பண்படுத்தினான். அங்கே மக்களைக் குடியேற்றி அதன்

மூலம் பல புதிய ஊர்களை உண்டாக்கினான். காடு என்ற பெயருடன் விளங்கிய பல இடங்களை இவ்வாறு செய்து நாடு என்று பெயர் பெறும்படி செய்தான்.

பல இடங்களிலே குளங்கள்—ஏரிகள் தோண்டினான். அவைகளிலே நீரை நிலைபெறச் செய்து, அந்த நீரை நிலங்களுக்குப் பாய்ச்சிப் பல வகைப் பண்டங்களைப் பயிர் செய்து செல்வத்தைப் பெருக்கினான்.

கரிகாற் சோழன் காலத்தில் தொடக்கத்தில் உறையூரே சோழநாட்டின் தலைநகரமாக இருந்தது. உறையூரிலே உயர்ந்த, சிறந்த, பல மாளிகைகள் நிலைபெற்றிருந்தன. அத்தகைய சிறந்த உறையூரை விட்டுக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலே புகுந்து அதைத் தலைநகரமாகக் ஆக்கிக் கொண்டான். ஆகவே கரிகாலன் காலத்தில் காவிரிப்பூம்பட்டினமே சோழ நாட்டின் சிறந்த தலைநகரமாக விளங்கிற்று.

காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் உள்ள கோயில்களை யெல்லாம் புதுக்கினான். நகரத்தையும் விரிவுபடுத்தி இன்னும் பலமக்களையும் அங்கு குடியேற்றினான். பழுது பட்டுக்கிடந்த கோட்டை மதில்களைச் சீர்திருத்தினான். அந்த மதில்களின் இடையிலே நகருள் புகுவதற்கான, சிறு வாயில்களையும், பெரும் வாயில்களையும் அமைத்தான். மதில்மேல், மறைந்து நின்று, பகைவர்களின்மேல் அம்பெய்வதற்கான, அம்புக் கட்டுகளை குருவித்தலையென்று சொல்லப்படும் சிறுசிறு தடைகள் தோறும் பொருந்த வைத்தான்.

“பகைவர் யாராயிருந்தாலும் சரி; அவர்களோடு போர்செய்வதற்குப் பின் வாங்கமாட்டேன். நான் வஞ்சினங்கூறியபின் எக்காரணத்தைக் கொண்டும்

பின் வாங்க மாட்டேன்; பகைவர்களுக்குப் பயந்து புறங்காட்டவும் மாட்டேன்” என்பதற்கு அடையாளமாகக் கரிகாலனுடைய கோட்டைமதில் ஒளி பெற்று விளங்கிற்று. அந்த மதிலிலே வீரலட்சுமி வீற்றிருந்தாள்.

முழவு முதலிய வாத்தியங்கள் முழக்கிக் கொண்டு கரிகாலனைப் பணிவதற்காக மற்ற அரசர்கள் தங்கள் ஒளியை இழந்தனர். இவனுடைய கடைக்கண் நோக்கத்தைப் பெறுவதற்காக இவனுடைய கால்களிலே வீழ்ந்து வணங்கினார். வணங்கிய மன்னர்களின் மணிமுடிகள் உரசும்படியான வீரகண்டா மணிகளை இவன் கால்களிலே அணிந்திருந்தான்.

இக்கரிகாலன் எதிரிலே அவனுடைய பொன்காப் பணிந்த புதல்வர்கள் ஒடிவிளையாடிக்கொண்டிருந்தனர் நல்ல வேலைப்பாடமைந்த ஆபரணங்களை அணிந்த அவனுடைய மனைவிமார்கள் அவனைத் தழுவி அவனுக்கு மகிழ்ச்சியூட்டிக் கொண்டிருந்தனர். இதனால் அவனுடைய மார்பிலே பூசியிருந்த சந்தனக் குழம்பு கலைந்திருந்தது. கரிகாலனும் ஒளிவீசும் நகைகளைத் தரித்திருந்தான். பகைவர்கள் கண்டாலே பயந்து நடுநடுங்கும்படியான ஆண் சிங்கத்தைப் போன்ற ஆற்றலுடையவனாய் வீற்றிருந்தான்.”

இப்பொருளை விளக்கும் வரிகளும், அவற்றின் பொருளும் கீழ் வருவன.

269 அரும்கடி வரைப்பின் ஊர் கவின் அழிய
பெரும்பாழ் செய்தும் அமையான்; மருங்கு அற

அரும்கடி—சிறந்த காவலான. வரைப்பின்—மதில் களையுடைய. ஊர்கவின் அழிய—ஊர்களின் அழகு

அழியும்படி. பெரும்பாழ் செய்தும்—பெரிய நாசத்தைச் செய்தும். அமையான்—பகைவர்கள் மீது கொண்ட சினந்தனியான். மருங்கு அற—அடையாளமே இல்லாமற் போகும்படி.

271 “மலை அகழ்க்குவனே, கடல் தூர்க் குவனே, வான் வீழ்க்குவனே, வளிமாற்றுவன்” எனத் தான் முன்னி துறைபோகலின்.

மலை அகழ்க்குவன் ஏ—மலையைக் கல்வி எறிவான். கடல் தூர்க்குவன் ஏ—கடலையும் நிலமாகும்படி தூர்த்து விடுவான். வான் வீழ்க்குவன் ஏ—வானத்தைக் கீழே வீழ்த்தி விடுவான். வளி மாற்றுவன்—காற்றையும் தடுத்து விடுவான். என—என்று உலகினர் அவனைப் பற்றிப் பேசும்படி. தான் முன்னிய—அவன் தான் எண்ணிய. துறைபோகலின்—துறைகளையெல்லாம் வெற்றியுடன் முடித்தலில் வல்லவராயிருத்தலின் (வல்லவராயிருந்தான்.)

274. பல்ஒளியர் பணிபு ஒடுங்கத்,
தொல் அருவாளர் தொழில் கேட்ப,
வடதூர் வாடக், குடவர் கூம்ப,
தென்னவன் திறல்கெடச் சீறி;

பல்ஒளியர்—பல ஒளிநாட்டினரும், பணிபு ஒடுங்க—பணிந்து அடங்கவும், தொல் அருவாளர்—பழமையான அருவாள நாட்டினர். தொழில் கேட்ப—ஏவிய தொழில்களைக் கேட்டுச் செய்துநிற்கவும். வடவர் வாட—வட

நாட்டு வேந்தர்கள் வருந்தவும், குடவர்கூம்ப—குட
நாட்டு வேந்தர் சோர்வடையவும், தென்னவன்-பாண்டி-
யன், திறல்கெடச் சீறி-வலிமை கெடும்படி அவனையும்
கோபித்தான்.

.....மன்னர்

278. மன்னையில் கதுவும், மதன்உடை நோன்தாள்
மாத்தானை, மறமொய்ம்பின்,
செம்கண்ணால் செயிர்த்து நோக்கி
புன் பொதுவர் வழி பொன்ற,
இருங்கோவேள் மருங்கு சாய,

மன்னர்—அரசர்களின். மன்னையில் கதுவும் - நிலை
யான வலிமை பொருந்திய மதில்களைப் பற்றிக்கொள்
ளும். மதன்உடை—வலிமையுடைய, நோன்தாள்—பல
மான பாதத்தையுடைய, மாதானை—யானைப் படைகளை
யும். மறம் மொய்ம்பின்—வீரத்தன்மையான வலிமை
யையுங் கொண்டு. செம்கண்ணால்—சிவந்த கண்களால்
செயிர்த்து நோக்கி-கோபத்துடன் பார்த்து. புன்பொது
வர்—வலிமையற்ற இடை மன்னர்களின் வழிபொன்ற—
மரபு அழியும்படியும். இருங்கோவேள்—இருங்கோ
வேள் என்னும் மன்னனுடைய. மருங்குசாய—சுற்றத்
தார் அழியும்படியும் (போர் செய்து வெற்றி பெற்றான்)

283 காடுகொன்று நாடாக்குக்,
குளம் தொட்டு வளம் பெருக்கி,

காடுகொன்று—காடுகளை அழித்து. நாடு ஆக்கி
அவைகளை நாடுகளாகச் செய்து, குளம்தொட்டு—
குளங்களைத் தாண்டி. வளம் பெருக்கி—நாட்டின் செல்

வத்தைப் பெருக்கி (இவ்வாறு ஆக்க வேலைகளைச் செய்து நாட்டையும் மக்களையும் நன்றாக வாழச் செய்தான்.)

285. பிறங்கு நிலைமாடத்து உறந்தை போக்கி.

பிறங்கு—எட்டியுள்ளார்க்கும் காணப்படுகின்ற நிலை—உயர்ந்து நிற்கின்ற. மாடத்து—பல மாளிகைகளையுடைய. உறந்தை போக்கி—சோழ நாட்டின் தலைநகரமான உறையூரைவிட்டு நீங்கிக் (காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் குடியேறினான்.

286. கோயிலொடு, குடிநீர்இ,
வாயிலொடு புழை அமைத்து,
ஞாயில் தொறும் புதை நிநீஇப்,
பொருவேம். எனப் பெயர் கொடுத்து
ஒருவேம் எனப் புறக்கொடாது,
திருநிலைய பெருமன் எயில்.

கோயிலொடு குடிநீர்—காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலே ஏற்கனவேயிருந்த கோயில்களைப் புதுக்கிப் புதிய குடிகளையும் வாழும்படி செய்து. வாயிலொடு—மதில்களிலே பெரிய வாயில்களையும். புழை—சிறிய வாயில்களையும். அமைத்து—ஏற்படுத்தி. ஞாயில் தொறும்—மதிலின்மேல் உள்ள ஞாயில் என்னும் குருவித் தலைகளில் எல்லாம் புதைநீர்—அம்புக்கூடுகளை அமைத்து. பொருவேம் என—பகைவர்களுடன் போர் செய்வோம் என்று. பெயர் சொல்லி—வஞ்சினம் கூறி. ஒருவேம் என—பின்னர் நீங்கமாட்டோம் என்று. புறம் கொடாது—பின்வாங்காமல் இருப்பதற்கு அடையாளமாக. திருநிலைய—வீரச்செல்வம் நிலைத்திருக்கின்ற.

பெருமன் எயில்—பெரிய அழியாத மதில்களையும் அமைத்தான்.

291. மின்ஒளி எறிப்பத் தம்ஒளி மழுங்கி,
விசுபிணி முழவின், வேந்தர் சூடிய
பசுமணி பொருத பரேர் எறுழ்க் கழற்கால்

மின்ஒளி எறிப்ப—அந்த மதில் மின்னல் போன்ற ஒளியை வீசுவதனால். தம் ஒளி மழுங்கி—தமது ஒளி மறைந்து. விசுபிணி—வார் இழுத்துக் கட்டப்பட்ட. முழவின்—முழவு என்னும் வாத்தியத்தையுடைய. வேந்தர் சூடிய—வேந்தர்கள் தலையிலே சூடியிருக்கின்ற முடியின், பசுமணி பொருத—பசுமையான இரத்தினங்கள் உரசிய. பரேர் எறுழ்—மிகுந்த வலிமை பொருந்திய. கழற்கால்—வீரமணிகளைத் தரித்த கால்களையுடையவன்.

295. பொற்றொடிப் புதல்வர் ஓடி ஆடவும்,
முற்றிழை மகளிர் முகிழ்முலை திளைப்பவும்,
செம்சாந்து சிதைந்த மார்பின்; எண்பூண்,
அரிமா அன்ன அணங்குடைத் தும்பின்
திருமாவளவன்

பொன்தொடிப் புதல்வர்—அவனுடைய பொன் காப்புகளை அணிந்த பிள்ளைகள். ஓடி ஆடவும்—அவன் எதிரிலே ஓடி விளையாடிக் கொண்டிருக்கவும், முற்று இழை மகளிர்—நிறைந்த வேலைப்பாடமைந்த ஆபரணங்களை அணிந்த மனைவிமார்கள். முகிழ்முலை திளைப்பவும்—எடுப்பார் மார்பினால் தழுவிக் கொள்ளவும். செம் சாந்து சிதைந்த—அதனால் செஞ்சந்தனம் கலைந்து போன. மார்பின்—மார்பினை உடையவனாய். ஒண்

பூண்—ஒளி பொருந்திய ஆபரணங்களையும் அணிந்த வனாய், அரிமா அன்ன—ஆண் சிங்கம்போன்ற, அணங்கு உடை—பகைவர்க்குத் துன்பத்தைத் தரும் தன்மையுள்ள. துப்பின்—வலிமையையும் உடையவனாகிய. திருமாவளவன்—திருமாவளவன் என்னும் பெயரையுடைய கரிகாற் சோழன் வீற்றிருந்தான்.

இவ்வாறு 299 வரிகளிலே சோழ நாட்டின் சிறப்பையும், காவிரிப்பூம்பட்டினத்தின் உயர்வையும், கரிகாற் சோழனுடைய பெருமையையும் பாடிய புலவர் உருத்திரங்கண்ணனார் இறுதி இரண்டடியிலே பாலைத் திணையின் பொருளை முடித்து விடுகிறார்.

“என் மனைவியைவிட்டு நான் பிரிந்து செல்ல நினைத்த பாலைநிலம், மிகவும் கொடுமையானது. கரிகாற் சோழன் தன் பகைவர்களின்மேல் வீசிய வேலைக்காட்டினும் கொடுமையானது. என் காதலியின் தோள்களே மிகவும் குளிர்ச்சியானவை; அந்தக் கரிகாலனுடைய செங்கோலைக் காட்டினும்—ஆட்சியைக் காட்டினும் மிகவும் குளிர்ச்சியானவை. ஆதலால் என் காதலியைவிட்டுப் பிரியமாட்டேன்” என்று கூறி முடிக்கிறார்.

300. தெவ்வர்க்கு ஓக்கிய

வேலினும் வெய்ய கானம்; அவன்

கோலினும் தண்ணிய தடமென் தோளே.

தெவ்வர்க்கு—அக்கரிகாற் சோழன் தன் பகைவர்க்காக, ஓக்கிய—வீசி எறிந்த. வேலினும்—வேலாயுதத்தைக் காட்டினும். வெய்ய—கொடுமையானது.

கானம்—நான் என் காதலியைப் பிரிந்து செல்ல
 நினைத்த பாலைவனம். அவன்—அந்தக் கரிகாலனுடைய
 கோலினும்—செங்கோலைக் காட்டினும். தண்ணிய—
 குளிர்ச்சியுடையன. தடம்மென்தோள் ஏ—என் காதலி
 யின் அகன்ற மெல்லிய தோள்கள்.

இந்த இறுதியடிகளிலும் கரிகாற் சோழனுடைய
 வீரத்தையும், செங்கோற் சிறப்பையும் பாராட்டி
 யிருப்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

95:11

JUN 1975

UNIVERSITY OF TAMIL NADU

தமிழறிஞர் திரு. சாமி. சிதம்பரனார்

அவர்களின்

தேனாறும் பழந்தமிழ் ஆராய்ச்சி நூல்கள்

கம்பராமாயணம் (தொகுப்பு ஆறு கரண்டங்களும்)	22 00
சித்தர்கள் கண்ட விஞ்ஞானத் தத்துவம்	3 00
வள்ளுவர் வாழ்ந்த தமிழகம்	3 50
பழந்தமிழர் வாழ்வும் வளர்ச்சியும்	4 00
புதுக்குறள்	1 75
அருணகிரியார்-குருபரர் அறிவுரைகள்	2 50
பட்டினத்தார்-தாயுமானார் பாடல் பெருமை	2 50
இலக்கியம் என்றால் என்ன (பரிசுப் பதிப்பு)	5 00
,, மலிவு ,,	3 50
தமிழர் வீரம்	0 75
உமர்கய்யாம்	1 50
நாயன்மார்களின் நல் அறிவுரைகள் (அச்சில்)	